

กลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของวิศวกรชาวไทย:
กรณีศึกษาบริษัทข้ามชาติในนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด จังหวัดระยอง

เพ็ญภา เลิศกิตติไพบูลย์

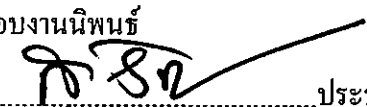
งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ธันวาคม 2559
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ ได้พิจารณา
งานนิพนธ์ของ เพ็ญภา เลิศกิตติไพฑูย์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของมหาวิทยาลัยบูรพา
ได้

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ดร.สุชดา รัตนวณิชย์พันธ์)

คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

.....ประธาน
(ดร.สุชดา รัตนวณิชย์พันธ์)

.....กรรมการ
(ดร.อรอุษา พิมพ์สวัสดิ์)

.....กรรมการ
(ดร. วไลพร ฉายา)

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของ
มหาวิทยาลัยบูรพา

.....คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นุชรอด นุญเกิด)

วันที่ 26 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2559

กิตติกรรมประกาศ

งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก ดร. สุชาดา รัตนวานิชย์พันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ที่กรุณาให้คำปรึกษาและคำแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและเอาใจใส่ เป็นกำลังใจด้วยดีเสมอมา ทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ที่ดี และมีความรู้ความเข้าใจจากหลากหลายแง่มุมในการทำงานนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.อรอุษา พิมพัสวัสดิ์ อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และ ดร. วไลพร ฉายา อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่กรุณาให้ความรู้ ให้คำปรึกษา ตรวจสอบแก้ไขและวิจารณ์ผลงานทำให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบ รวมทั้งให้คำแนะนำแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยให้มีคุณภาพ ตลอดจนหัวหน้างานและเพื่อน ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยทำให้งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อพงศ์ คุณแม่สุข เลิศกิตติไพบูลย์ ที่เป็นกำลังใจและสนับสนุนผู้วิจัยเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์จากงานนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูกตเวทิตาแด่ บุพการี บุรพจารย์ และผู้ที่มีพระคุณทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษา และสามารถประสบความสำเร็จได้ในทุกวันนี้

เพ็ญนภา เลิศกิตติไพบูลย์

54920387: สาขาวิชา: ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร; ศศ.ม. (ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร)

คำสำคัญ: กลวิธีการสื่อสาร / วิศวกรไทย / บริษัทข้ามชาติ / ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร / ระยอง

เพ็ญภา เลิศกิตติไพบุลย์: กลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของวิศวกรชาวไทย:

กรณีศึกษาบริษัทข้ามชาติในนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด จังหวัดระยอง (COMMUNICATION STRATEGIES IN ENGLISH EMPLOYED BY THAI ENGINEERS: A CASE STUDY OF A MULTI-NATION COMPANY IN EASTERN SEABOARD INDUSTRIAL ESTATE, RAYONG PROVINCE)

อาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์: สุชาดา รัตนวณิชชัยพันธ์, Ph.D., 96 หน้า. ปี พ.ศ. 2559.

กลวิธีการสื่อสารเป็นหนึ่งในองค์ประกอบของกระบวนการสื่อสารที่มีความสำคัญและช่วยแก้ปัญหาในระหว่างการสื่อสารเพื่อให้การสื่อสารประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของผู้พูดโดยวัตถุประสงค์ของงานนิพนธ์นี้เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบกลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสารและระดับความสำเร็จทางการสื่อสารของวิศวกรไทยที่มีระดับความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษในระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง ปานกลางและต่ำ จำนวน 21 คน ด้วยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง ซึ่งพิจารณาจากการทำแบบทดสอบการพูดเพื่อการสื่อสารโดยการบรรยายภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่างกับผู้ฟังซึ่งเป็นเจ้าของภาษาและทำการเก็บข้อมูลด้วยการบันทึกวีดิทัศน์และการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม การวิเคราะห์ข้อมูลในงานศึกษานี้ประกอบด้วยค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. กลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของวิศวกรไทยที่มีระดับความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษในระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง ปานกลางและต่ำ มีการใช้กลวิธีการทำให้สำเร็จ ร้อยละ 97.43 โดยกลวิธีย่อยของกลวิธีการทำให้สำเร็จที่มีการใช้มากที่สุด คือ กลวิธีการบรรยายหน้าที่หรือการใช้ประโยชน์ของเครื่องมือต่างๆ ร้อยละ 35.07 ตามด้วย กลวิธีการเริ่มด้วยเสียง ร้อยละ 15.26 และกลวิธีการกล่าวซ้ำ ร้อยละ 10.86 ตามลำดับ ส่วนกลวิธีการที่ใช้น้อยที่สุด คือ กลวิธีการสร้างคำใหม่ ร้อยละ 0.08 และไม่พบการใช้กลวิธีการพูดภาษาแม่ปนด้วยสำเนียงภาษาที่สอง ส่วนกลวิธีย่อยของกลวิธีการหลีกเลี่ยง พบว่ามีการใช้กลวิธีการหลีกเลี่ยงหัวข้อสนทนาและกลวิธีการละทิ้งหัวข้อสนทนา

2. ผลจากการเปรียบเทียบพบว่าวิศวกรไทยที่มีระดับความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษในระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง ปานกลางและต่ำ มีการใช้กลวิธีการทำให้สำเร็จและกลวิธีการหลีกเลี่ยงไม่แตกต่างกัน โดยกลวิธีย่อยของการทำให้สำเร็จมีการใช้มากที่สุดคือกลวิธีการบรรยายหน้าที่หรือการใช้ประโยชน์ของเครื่องมือต่างๆ และมีการใช้กลวิธีย่อยของกลวิธีการหลีกเลี่ยงที่ไม่แตกต่างกัน

3. จากผลการศึกษาระดับความสำเร็จในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของวิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง ปานกลาง และต่ำ พบว่า กลุ่มที่มีความสำเร็จทางการสื่อสารระดับสูงมากที่สุด คือ กลุ่มวิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 85.71 ส่วนกลุ่มวิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับปานกลางและต่ำ พบว่ามีความสำเร็จทางการสื่อสารระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 71.43 และ 85.71 ตามลำดับ

54920387: MAJOR: ENGLISH FOR COMMUNICATION; M.A.

(ENGLISH FOR COMMUNICATION)

KEYWORDS: COMMUNICATION SPEAKING STRATEGIES/ENGLISH FOR

COMMUNICATION/THAI ENGINEERS/ MULTI-NATION

PENNAPA LERTKITTIPAIBOON: COMMUNICATION STRATEGIES IN ENGLISH EMPLOYED BY THAI ENGINEERS: A CASE STUDY OF A MULTI-NATION COMPANY IN EASTERN SEABOARD INDUSTRIAL ESTATE, RAYONG PROVINCE. ADVISORY COMMITTEE: SUCHADA RATTANAWANITPUN, Ph.D. 96 P. 2016.

Communication strategy is one of the important components in a process of communication helping to solve problems and making communication successful. The purpose of this study was to examine communication strategies used by Thai engineers with high, moderate, and low level frequency of using the English language at work. The samples consisted of 21 Thai engineers working for a multi-nation company in Eastern Seaboard Industrial Estate, Rayong Province. The instrument included a description of working equipments. The participants were asked to describe 10 pictures of tools used in their routine work in English to a native speaker. A video recording and non-participant observation were used to investigate the subjects' speaking communication strategies used. The statistical tests used to analyze the collected data included frequency, percentage, and means. The results of this study were as follows:

1. The most frequently used communication strategy employed by Thai engineers with high, moderate, and low level frequency of using the English language at work was the achievement strategy (97.43%). Considering the sub-strategies of achievement strategies was highly used by the subject it was found that interactional function characteristics (35.07 %), followed by the strategies of sound initiation (15.26%) and repeats (10.86%), respectively. The lowest frequently used communication strategy was word coinage (0.08%). There was no used of foreignizing strategy. Considering the sub-strategies of avoidance strategies, it was found that topic avoidance and message abandonment strategies were highly used by the subject.

2. Based on the results from the comparisons, it was shown that there were no differences in the use of sub-strategies of achievement and those of avoidance strategies used by the subjects. Regarding the achievement strategies, the strategies of interactional function characteristics was for the most highly used by all Thai engineers. Also there was no a differences strategy for the sub-strategies of avoidance strategy.

3. Regarding the level of task achievement, the Thai engineers with the high frequency of using the English language at work demonstrated the highest level of achievement with 85.71%. Also, it was found that the Thai Engineers with moderate and low level frequency of using the English language at work had the same level of task achievement which was found at a moderate level were (71.43% and 85.71% respectively).

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
คำถามในงานวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	5
ขอบเขตของงานวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
ความหมายของการสื่อสาร.....	10
กระบวนการและแบบจำลองการสื่อสาร.....	11
ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสาร.....	13
กลวิธีการสื่อสาร.....	14
ความหมายของกลวิธีการสื่อสาร.....	15
ประเภทของกลวิธีการสื่อสาร.....	16
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้กลวิธีการสื่อสาร.....	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	29
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	34
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	34
เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	35
การทดสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	37
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประเภทและกลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ วิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง ปานกลาง และต่ำ.....	43
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบประเภทกลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ วิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง ปานกลาง และต่ำ	46
ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสำเร็จทางการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของวิศวกร ไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง ปานกลาง และ ต่ำ.....	53
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	55
สรุปผลการวิจัย	55
อภิปรายผล	56
ข้อเสนอแนะ	61
บรรณานุกรม	62
ภาคผนวก.....	67
ภาคผนวก ก	68
ภาคผนวก ข.....	73
ภาคผนวก ค	80
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	96

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	จำนวนวิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง ปานกลางและต่ำ และจำนวนความถี่ที่วิศวกรไทยแต่ละระดับใช้ในการสื่อสาร 43
2	ค่าความถี่และร้อยละของกลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของวิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง ปานกลางและต่ำ 44
3	ค่าความถี่และร้อยละของกลวิธีย่อยของการใช้กลวิธีการทำให้สำเร็จและกลวิธีการหลีกเลี่ยงของวิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง ปานกลาง และต่ำ..... 44
4	เปรียบเทียบค่าความถี่และร้อยละของกลวิธีการทำให้สำเร็จและกลวิธีการหลีกเลี่ยงของการวิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง ปานกลาง และต่ำ..... 46
5	ค่าความถี่และร้อยละการใช้กลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของวิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง 49
6	ค่าความถี่และร้อยละการใช้กลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของวิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับปานกลาง 50
7	ค่าความถี่และร้อยละการใช้กลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของวิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับต่ำ 51
8	เปรียบเทียบค่าร้อยละของระดับความสำเร็จทางการสื่อสารของวิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง ปานกลางและต่ำ..... 53
9	กรอบการวิเคราะห์กลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสาร 70
10	แบบบันทึกกลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสาร 71
11	การให้คะแนนการทำแบบทดสอบการพูดเพื่อการสื่อสาร..... 72
12	กลวิธีการบรรยายหน้าที่หรือการใช้ประโยชน์ของสิ่งของต่างๆ..... 81
13	กลวิธีการเริ่มด้วยเสียง..... 82
14	กลวิธีการกล่าวซ้ำ..... 83
15	กลวิธีการบรรยายลักษณะทั่วไป..... 84
16	กลวิธีการบรรยายลักษณะเฉพาะ..... 85
17	กลวิธีไม่ใช่คำพูดหรืออวัจนภาษา..... 86

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
18	กลวิธีการพูดแปลคำต่อคำ.....	87
19	กลวิธีการยกตัวอย่าง.....	88
20	กลวิธีการสรุปความ.....	89
21	กลวิธีการหลีกเลี่ยงหัวข้อสนทนา.....	90
22	กลวิธีการละทิ้งหัวข้อสนทนา.....	91
23	กลวิธีการแก้ไขด้วยตัวเอง.....	92
24	กลวิธีการขอความช่วยเหลือ.....	93
25	กลวิธีการพูดภาษาแม่ปนภาษาที่สอง.....	94
26	กลวิธีการใช้คำใกล้เคียง.....	95
27	กลวิธีการสร้างคำใหม่.....	95

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 แบบจำลองของลาสเวลล์.....	12
2 แบบจำลองของแซนนอนและวีเวอร์.....	12
3 ภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่างสำหรับวิศวกรไทย ชุดภาพที่ 1.....	74
4 ภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่างสำหรับวิศวกรไทย ชุดภาพที่ 2.....	75
5 ภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่างสำหรับวิศวกรไทย ชุดภาพที่ 3.....	76
6 ภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่างสำหรับผู้ฟังซึ่งเป็นเจ้าของภาษา ชุดภาพที่ 1.....	77
7 ภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่างสำหรับผู้ฟังซึ่งเป็นเจ้าของภาษา ชุดภาพที่ 2.....	78
8 ภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่างสำหรับผู้ฟังซึ่งเป็นเจ้าของภาษา ชุดภาพที่ 3.....	79

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยมีการเติบโตควบคู่กับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจจากเกษตรกรรมสู่อุตสาหกรรม จากยุคที่ยังขาดแคลนปัจจัยสนับสนุนการผลิตในทุกด้าน สู่ยุคปัจจุบันที่มีเทคโนโลยีอำนวยความสะดวกเพียบพร้อม ด้วยการพัฒนาของมนุษย์ที่ไม่หยุดยั้งเพื่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลด้วยการยกระดับมาตรฐานทางการผลิต ปัจจุบันประเทศไทยเปิดให้นักลงทุนชาวต่างชาติเข้ามาลงทุนในประเทศและประเทศไทยก็ได้มีการส่งออกสินค้าที่หลากหลายและสร้างรายได้ให้กับประเทศเป็นจำนวนมาก ซึ่งบริษัทข้ามชาติที่ได้ทำการลงทุนในประเทศไทยนั้น ประกอบด้วย ประเทศสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น กลุ่มประเทศยุโรป กลุ่มประเทศอาเซียนและอื่นๆ โดยการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนาได้ให้คำนิยามของคำว่าบริษัทข้ามชาติ คือ บริษัทที่มีการดำเนินธุรกิจข้ามแดนมากกว่าหนึ่งประเทศ โดยบริษัทข้ามชาติมีบทบาทที่สำคัญ กล่าวคือ ก่อให้เกิดการสร้างรายได้ การจัดการและการลงทุนทางปัญญา ตลอดจนเกิดการส่งเสริมการจ้างงานในประเทศไทย (เดือนเด่น นิคมบริรักษ์ และคณะ, 2550)

โดยข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment: BOI) พบว่า ในปี พ.ศ. 2556 มีอัตราการจ้างงานคนไทยจำนวน 165,269 คน ในโครงการของชาวต่างชาติ ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากประเทศไทย นอกจากนี้ยังพบว่า อุตสาหกรรมที่ได้รับเงินจากการลงทุนโดยตรงจากบริษัทข้ามชาติมากที่สุด คือ อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อภาคอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2557) สอดคล้องกับกระทรวงแรงงาน (2558) ที่พบผลการสำรวจเกี่ยวกับสภาพการณ์ทำงานของประชากรไทยที่วราษอาณาจักร พบว่า การจ้างงานในอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย คือ การจ้างงานในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีการจ้างงานจำนวน 593,000 คน ส่วนอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์มีการจ้างงานจำนวน 434,000 คน และอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและโรงแรมมีการจ้างงานจำนวน 356,000 คน

ด้วยการพัฒนาและการเติบโตจากอุตสาหกรรมการผลิตของอุตสาหกรรมต่างๆ ส่งผลให้เกิดความต้องการแรงงานด้านวิศวกรรมเพิ่มมากขึ้น แต่ด้วยข้อมูลที่ปรากฏในปัจจุบัน พบว่าจำนวนวิศวกรไทยในประเทศมีเพียง 150,000 คน นอกจากนี้ในปี พ.ศ. 2556-2557 มีการสำรวจ

ตลาดแรงงาน พบว่า ตลาดแรงงานวิศวกรคือตลาดแรงงานที่มีความต้องการเป็นอันดับต้น ๆ (ธงชัย พรรณสวัสดิ์, 2014) อีกทั้งในปี พ.ศ. 2558 มีการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งหมายถึง การเปิดกว้างให้ประชาชนมีเสรีสำหรับการทำงานในประเทศอื่นๆ ของประชาคมอาเซียน เสมือนดัง เป็นประเทศเดียวกัน และด้วยข้อตกลงการร่วมกันของประเทศสมาชิกอาเซียน 10 ประเทศ คือ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ เวียดนามและไทย โดยแรงงานที่สามารถเคลื่อนย้ายได้อย่างเสรี ประกอบด้วย 8 สาขาวิชาชีพหลัก ดังนี้ วิศวกรรม พยาบาล แพทย์ สถาปัตยกรรม นักสำรวจ ทันตแพทย์ บัญชี และบุคลากรวิชาชีพทางการท่องเที่ยวและการบริการ (เพ็ญประภา เจริญสุข และอนูวัต เจริญสุข, 2011) จากการเปิดเสรีของตลาดแรงงานนี้ ส่งผลให้ วิศวกรต่างชาติสามารถเข้ามาทำงานในประเทศไทยได้ และเป็นที่ชัดเจนว่าภาษาอังกฤษคือภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร (สมเกียรติ อ่อนวิมล, 2554) ซึ่งข้อได้เปรียบด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษของแรงงานต่างชาตินี้สามารถนำมาใช้ประกอบในการแข่งขันกับตลาดแรงงานไทยสำหรับการสมัครเข้าทำงานในบริษัทข้ามชาติ ด้วยเหตุนี้จึงไม่สามารถปฏิเสธได้ว่า นอกจากความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านแล้วนั้น ทักษะภาษาอังกฤษเป็นอีกหนึ่งทักษะที่มีความจำเป็น

เหมือนมาศ วิเชียรสินธุ์ (2556) กล่าวว่า สำหรับบริษัทต่างชาติ การรับสมัครวิศวกรเพื่อเข้าปฏิบัติงานนั้น คุณสมบัติหนึ่งที่มีความสำคัญในการรับพิจารณา คือ ทักษะทางการสื่อสาร โดยเฉพาะทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งมีความจำเป็นในการติดต่อสื่อสารระหว่างหัวหน้างานและเพื่อนร่วมงาน ตลอดจนทักษะภาษาอังกฤษยังได้ถูกกำหนดให้เป็นทักษะและสมรรถนะที่เป็นสากลอีกด้วย (อกนิษฐ์ ชุมนูมา, 2556)

ด้วยความสำคัญของทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ จึงทำให้เกิดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และเป้าหมายสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษหรือผู้เรียนภาษาที่สอง คือ การให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือเรียกว่า ความสามารถในการสื่อสาร (Communicative competence) (รงค์ เรืองวงษ์, 2556)

ไฮมส์ (Hymes, 1972) ได้ให้ความหมายของคำว่าความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative competence) คือ ความสามารถในการปฏิสัมพันธ์หรือการสังสรรค์ทางสังคม (Social Interaction) ซึ่งความสามารถทางภาษาที่สำคัญที่สุด คือ ความสามารถในการใช้หรือการตีความทางภาษาได้อย่างถูกต้องตามกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ และยังต้องมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่คำพูดนั้นถูกนำมาใช้ (Savignon, 1991) นอกจากนี้ คานอล และสเวน (Canale & Swain, 1980) รวมทั้งเซวิกนอน (Savignon, 1982) ได้พบว่า ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic competence) เป็นหนึ่งในองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสาร อีกทั้งยังได้ให้ความหมายของการใช้กลวิธีในการสื่อสาร คือ การใช้เทคนิคเพื่อให้การติดต่อสื่อสาร

ประสบความสำเร็จด้วยวิธีการสื่อสารด้วยการพูด การใช้ท่าทาง การแสดงออกทางสีหน้าและ น้ำเสียง ประกอบในระหว่างการสื่อความหมาย โดยการใช้กลวิธีเหล่านี้เป็นการแสดงออกทาง วจนภาษา (Verbal) และอวจนภาษา (Nonverbal) เช่น การขยายความโดยใช้คำศัพท์ที่ผู้พูดไม่รู้ใน ขณะนั้น การพยายามอธิบายโดยการใช้กิริยาท่าทางประกอบ เป็นต้น

ด้วยประโยชน์ของการใช้กลวิธีในการสื่อสารส่งผลให้เกิดผลงานการวิจัยและการศึกษา เรื่องกลวิธีการสื่อสารของกลุ่มผู้เรียนภาษาที่สอง ดังเช่น งานวิจัยของ Mei and Sanooch (2010) ได้ ศึกษาการใช้กลวิธีในการสื่อสารของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยได้ แบ่งกลุ่มนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาในระดับสูงและระดับต่ำ พบว่า การเลือกใช้กลวิธีการ สื่อสารขึ้นอยู่กับความสามารถทางภาษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ Paribakht (1985) ที่ได้วิจัย เกี่ยวกับความสามารถในการใช้กลวิธีการสื่อสารกับระดับความสามารถทางภาษาของนักศึกษาชาว เปอร์เซียที่มีความสามารถทางภาษาระดับสูง ปานกลางและต่ำ พบว่า ผู้เรียนใช้กลวิธีการสื่อสาร แตกต่างกันไปตามระดับความสามารถทางภาษา โดยผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาระดับสูง หรือเจ้าของภาษา มีการใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานจากภาษาที่สอง ส่วนผู้เรียนที่มีความสามารถ ทางภาษาระดับต่ำ มีการใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานจากภาษาแม่ นอกจากนี้ในงานวิจัยของ อรญา บำรุงกิจ (2558) ได้ศึกษากลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้กลวิธีการสื่อสาร โดยการบรรยายลักษณะ กลวิธีการแปลคำต่อคำ และกลวิธีการสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูด ในขณะที่ Sarada Jarupan (2013) ได้ ศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาคณะวิศวกรรมชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความผิดพลาดในการใช้ ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ แต่ก็ยังสามารถทำให้การสื่อสารประสบความสำเร็จได้ด้วยการใช้กลวิธีการ สื่อสาร นอกจากนี้ยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันมีการ ใช้กลวิธีการสื่อสารที่แตกต่างกันด้วย

อีกทั้งยังพบงานวิจัยที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้กลวิธีการสื่อสารในกลุ่มของสายอาชีพ ดังเช่น งานวิจัยของวิไลรสมิ์ แสนอุดม (2551) ซึ่งได้ศึกษากลวิธีการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระหว่างนักท่องเที่ยวกับเจ้าหน้าที่ด่านตรวจคนเข้าเมืองเชียงของ จังหวัดเชียงราย พบว่า ในระหว่าง การสื่อสารนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมีการใช้กลวิธีการพูดอ้อม การใช้คำใกล้เคียง การขอความช่วยเหลือหรือทั้งทางตรงและทางอ้อม การขอความช่วยเหลือและความเข้าใจ แต่ในขณะที่เจ้าหน้าที่ด่าน ตรวจคนเข้าเมืองเชียงของมีการใช้กลวิธีการขอความช่วยเหลือจากคู่สนทนา การใช้วจนภาษา การ พูดภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่สองตามลำดับ จากงานวิจัยที่ได้กล่าวมาข้างต้น สังเกตได้ว่าการใช้ กลวิธีการสื่อสารของผู้เรียนหรือผู้พูดที่มีความสามารถทางภาษาในกลุ่มสายอาชีพทางด้าน

วิศวกรรมยังมีปรากฏไม่มากนัก แต่ในขณะเดียวกันความต้องการแรงงานในสายงานวิศวกรรมมีจำนวนที่เพิ่มมากขึ้น ดังนั้นเพื่อเป็นการสอดรับในการขยายตัวของตลาดอุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และจากการยืนยันด้วยข้อมูลเกี่ยวกับความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารสำหรับวิศวกรจากผลงานวิจัยของ ฉนวน เอื้อการณ์ (2557) ซึ่งได้ศึกษาในเรื่องการพัฒนาสมรรถนะหลักของวิศวกรไทยในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 พบว่า ระดับสมรรถนะหลักของชาวไทยในเรื่องภาษาต่างประเทศอยู่ในระดับต่ำถึงต่ำมาก และนอกจากนี้พัชราวลัย วงศ์บุญสิน ,ปิติ ศรีแสงนาม และสินินาฏ เสริมชีพ (2554) ได้ศึกษาเรื่องการเคลื่อนย้ายแรงงานวิชาชีพเข้าสู่ตลาดแรงงานตามมาตรฐานอาเซียน กรณีศึกษาวิชาชีพวิศวกรรม พบว่า วิศวกรไทยยังขาดความพร้อมสำหรับทักษะด้านภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถทางภาษาอังกฤษในการสื่อสารเมื่อเทียบกับวิศวกรของชาติอื่น ๆ ในอาเซียน เช่น สิงคโปร์ และมาเลเซีย เป็นต้น

จากงานวิจัยและความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ได้กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า กลวิธีการสื่อสารมีความสำคัญกับทุกสาขาอาชีพ โดยเฉพาะกลุ่มผู้ซึ่งมีความสามารถในการพูดภาษาที่สองหรือภาษาเป้าหมายที่จำกัด สอดคล้องกับกลวิธีการสื่อสารยังเป็นเครื่องมือที่สามารถช่วยให้การติดต่อสื่อสารสามารถดำเนินต่อไปได้อย่างต่อเนื่อง และบรรลุวัตถุประสงค์ของผู้พูด ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาเรื่องกลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในกลุ่มสาขาอาชีพวิศวกรรมที่ปฏิบัติงานในบริษัทข้ามชาติ โดยมุ่งเน้นศึกษาในกลุ่มวิศวกรไทยที่มีระดับความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษในระหว่างการทำงานที่แตกต่างกัน และจากการสำรวจและศึกษางานวิจัยเรื่องการใช้กลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า กลุ่มตัวอย่างในสาขาอาชีพวิศวกรรมมีงานวิจัยเป็นที่ปรากฏยังไม่มากนัก และเพื่อเป็นการสอดรับในข้อเสนอแนะในงานวิจัยของดารณี สุวรรณวาริ (2550) ซึ่งได้ให้คำแนะนำ กล่าวคือ งานวิจัยในหัวข้อกลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารควรให้ความสนใจในการศึกษาวิจัยกลุ่มตัวอย่างในสาขาอาชีพอื่นๆ ซึ่งมีความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและกลวิธีการแก้ไขปัญหาในระหว่าง การสื่อสารภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างเพื่อนำไปสู่การพัฒนาตนเองและเป็นประโยชน์สำหรับการพัฒนาพนักงานหรือบุคลากรในองค์กร ตลอดจนยังเป็นข้อมูลสำหรับการสร้างหลักสูตรและเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน สำหรับนักศึกษาหรือผู้เรียนที่ศึกษาในสาขาวิศวกรรม-ศาสตร์ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์สำคัญ 3 ประการ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาประเภทกลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของวิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษในระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง ปานกลาง และต่ำในบริษัทข้ามชาติ
2. เพื่อเปรียบเทียบประเภทกลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของวิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษในระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง ปานกลาง และต่ำ
3. เพื่อเปรียบเทียบระดับผลสำเร็จทางการสื่อสารของวิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษในระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง ปานกลาง และต่ำ

คำถามในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้มีคำถามวิจัย ดังต่อไปนี้

1. วิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษในระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง ปานกลางและต่ำในบริษัทข้ามชาติใช้กลวิธีใดบ้างในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. วิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษในระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง ปานกลางและต่ำ มีการใช้กลวิธีการสื่อสารที่แตกต่างกันหรือไม่
3. ความสำเร็จในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างวิศวกรไทยที่มีระดับความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษในระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง ปานกลางและต่ำ มีผลสำเร็จทางการสื่อสารแตกต่างกันหรือไม่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

ผู้วิจัยคาดว่า การวิจัยในครั้งนี้จะมีประโยชน์ต่อการศึกษาเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. ทราบถึงกลวิธีการสื่อสารที่วิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษในระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง ปานกลาง และต่ำในบริษัทข้ามชาติใช้เพื่อแก้ปัญหาคำพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. ผลการศึกษาสามารถเป็นข้อมูลสำหรับบริษัทเพื่อทราบถึงระดับความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของพนักงาน
3. ทำให้บริษัทตระหนักและทราบถึงการใช้กลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษของพนักงานเพื่อเป็นประโยชน์สำหรับการจัดเตรียมหลักสูตรการฝึกอบรมให้กับพนักงานได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการสื่อสาร

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง คือ วิศวกรชาวไทยที่ปฏิบัติงานกับเครื่องจักรในบริษัทข้ามชาติ บริษัทแห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด จังหวัดระยอง ภาคตะวันออก จำนวน 21 คน

นิยามศัพท์

วิศวกรไทย หมายถึง วิศวกรชาวไทยที่ปฏิบัติงานกับเครื่องจักรและใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารระหว่างการปฏิบัติงานในบริษัทข้ามชาติแห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด จังหวัดระยอง ภาคตะวันออก

บริษัทข้ามชาติ คือ บริษัทแห่งหนึ่งที่มีการดำเนินธุรกิจหรือการลงทุน ซึ่งตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด จังหวัดระยอง ภาคตะวันออก ประเทศไทย

กลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง กลวิธีการสื่อสารที่วิศวกรไทยใช้ในการสื่อสารระหว่างการทำแบบวัดกลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อใช้แก้ปัญหาในระหว่างทำการสื่อสารกับผู้ที่เป็นเจ้าของภาษาด้วยวิธีการใช้คำพูดและไม่ใช้คำพูดหรืออวัจนภาษา

ชนิดของกลวิธีการสื่อสาร คือ วิธีการต่าง ๆ ที่วิศวกรไทยใช้แก้ปัญหาในระหว่างการสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยแบ่งออกเป็นสองประเภทหลัก โดยคัดเลือกจากกลวิธีการสื่อสารของนักวิจัยทั้ง 4 ท่าน ประกอบด้วย ทาโรเน (Tarone, 1981 cited in Faerch & Kasper, 1983, pp. 62-64), เบียลีสต็อก (Bialystok, 1979 cited in Faerch & Kasper, 1983, pp.105-107, แฟร์ช และ คาสเปอร์ (Faerch & Kasper, 1983, pp. 38-53) และ ปารีบาห์ท (Paribakht, 1985, pp.132-146) ดังนี้ คือ

1. กลวิธีการทำให้สำเร็จ (Achievement Strategy) หมายถึง กลวิธีที่ผู้พูดพยายามใช้พื้นภาษาที่ตัวเองมีอยู่สื่อสารหรือผู้พูดใช้เพื่อชดเชยความบกพร่องในความรู้ภาษาที่สองเพื่อก่อให้เกิดความสำเร็จในการสื่อสาร ได้แก่

1.1 กลวิธีการใช้คำใกล้เคียง (Approximation strategy) คือ กลวิธีการใช้คำที่มีลักษณะทางความหมายที่ใกล้เคียง เช่น pipe แทนคำว่า water pipe เป็นต้น

1.2 กลวิธีการสร้างคำใหม่ (Word coinage strategy) คือ กลวิธีการสร้างคำใหม่เพื่อใช้สื่อความหมายที่ต้องการ เช่น airball แทนคำว่า balloon เป็นต้น

1.3 กลวิธีการพูดแปลคำต่อคำ (Literal translation strategy) คือ กลวิธีการพูดเรียงคำหรือประโยคด้วยภาษาแม่หรือภาษาแรก เช่น No have people here แทนประโยค There are no people here. เป็นต้น

1.4 กลวิธีการพูดภาษาแม่ปนภาษาที่สอง (Language switch strategy) คือ กลวิธี

การใช้คำในภาษาแม่หรือภาษาแรกแทนการใช้คำที่ถูกต้องในภาษาที่สอง เช่น In the right of picture there is ชิงช้า. เป็นต้น

1.5 กลวิธีการขอความช่วยเหลือ (Appeal for assistance strategy) คือ กลวิธีที่คู่สนทนาขอความช่วยเหลือโดยตรงหรือทางอ้อมจากคู่สนทนา เช่น What do you call? การแสดงสีหน้าด้วยความสงสัย เป็นต้น

1.6 กลวิธีการไม่ใช่คำพูดหรือวัจนภาษา (Use of nonlinguistic strategy) คือ กลวิธีการเคลื่อนไหว การทำท่าทาง การแสดงสีหน้าแทนการพูดภาษาเป้าหมาย เช่น การแสดงท่าปรบมือเพื่อต้องการสื่อคำว่า applause เป็นต้น

1.7 กลวิธีการพูดภาษาแม่ปนด้วยสำเนียงภาษาที่สอง (Foreignizing strategy) คือ กลวิธีการพูดโดยใช้คำหรือวลีในภาษาแรกหรือภาษาแม่ด้วยการออกเสียงแบบภาษาที่สอง เช่น Do you like Soup Nor Mai? เป็นต้น

1.8 กลวิธีการบรรยาย (Description) มีสามประเภท ดังนี้

1.8.1 กลวิธีการบรรยายลักษณะทั่วไป (General physical proportion) คือ การบรรยายลักษณะของสิ่งของนั้น เช่น สี ขนาด วัสดุ รูปทรง รูปร่าง ดังเช่นตัวอย่าง “It is round.” “It is something that hang on the wall.” จากตัวอย่าง ผู้พูดได้ทำการอธิบายว่าของสิ่งนี้มีรูปร่างทรงกลม มันคือสิ่งของที่แขวนบนผนัง เป็นต้น

1.8.2 กลวิธีการบรรยายลักษณะเฉพาะ (Specific distinguishing features) คือ การอธิบายโครงสร้างหรือพื้นผิว เช่น “It has four legs” จากตัวอย่าง ผู้พูดได้อธิบายว่าของสิ่งนี้มีสี่ขา เป็นต้น

1.8.3 กลวิธีการบรรยายหน้าที่หรือการใช้ประโยชน์ของสิ่งต่างๆหรือการกระทำต่างๆ (Interactional functional characteristics) คือ การอธิบายการใช้งานของสิ่งของนั้นๆ เช่น “A device use for cutting material such as paper.” จากตัวอย่างผู้พูดทำการอธิบายคำว่า scissors เป็นต้น

1.9 กลวิธีการสรุปความ (Generalize strategy) คือ กลวิธีการใช้คำในภาษาที่สองซึ่งมีความหมายใกล้เคียงกับคำศัพท์ที่ต้องการสื่อความหมาย เช่น animal แทนคำว่า rabbit เป็นต้น

1.10 กลวิธีการกล่าวซ้ำ (Repeats strategy) คือ กลวิธีการกล่าวคำซ้ำเพื่อเพิ่มเวลาในการคิดและเพื่อให้การสนทนาสมบูรณ์ เช่น Its use for move move move a heavy thing to somewhere. เป็นต้น

1.11 กลวิธีการแก้ไขด้วยตัวเอง (Self-repairs strategy) คือ กลวิธีการที่ผู้พูดพบว่าตัวเองพูดผิดแล้วทำการแก้ไขด้วยตัวเอง เช่น I hate-soup I like pea soup I mean. เป็นต้น

1.12 กลวิธีการยกตัวอย่าง (Exemplification Strategy) คือ กลวิธีที่ผู้พูดยกตัวอย่าง เพื่อสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้ฟัง เช่น for example, such as เป็นต้น

1.13 กลวิธีการเริ่มด้วยเสียง (Sound Initiation Strategy) คือ กลวิธีที่ผู้พูดเปล่งเสียงออกมาก่อนที่จะทำการพูดหรือเมื่อผู้พูดหยุดการพูดเป็นช่วงๆ เช่น er..., um..., uh.. เป็นต้น

2. กลวิธีการหลีกเลี่ยง (Avoidance Strategy) หมายถึง กลวิธีที่ผู้พูดใช้เพื่อต้องการเปลี่ยนหัวข้อการสนทนาหรือผู้พูดใช้เพื่อตัดทอนการสนทนา โดยแบ่งออกเป็นสองประเภท ดังนี้

2.1 กลวิธีการหลีกเลี่ยงหัวข้อสนทนา (Topic avoidance strategy) คือ กลวิธีการที่ผู้พูดไม่พูดเกี่ยวกับหัวข้อสนทนาที่ผู้พูดไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์หรือโครงสร้างประโยค

2.2 กลวิธีการละทิ้งข้อสนทนา (Message abandonment strategy) คือ กลวิธีการยุติการพูดในขณะที่การสนทนายังคงดำเนินอยู่ เนื่องจากผู้พูดมีปัญหาในการใช้ภาษาที่สอง

แบบทดสอบการวัดกลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ชุดภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่างจำนวน 10 ภาพ ซึ่งประกอบด้วย อุปกรณ์เครื่องมือช่างที่ใช้ในระหว่างการปฏิบัติงานกับเครื่องจักรดังนี้ อุปกรณ์การวัด อุปกรณ์การตัด อุปกรณ์การไขตึง อุปกรณ์การยก อุปกรณ์การเชื่อมต่อ โดยนำรูปภาพอุปกรณ์เหล่านี้มาละกัน หลักการเลือกใช้ภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่างเหล่านี้เพื่อเป็นการเน้นและส่งเสริมให้วิศวกรไทยสามารถนำไปใช้ประโยชน์สำหรับการสื่อสารกับชาวต่างชาติในระหว่างการปฏิบัติงานได้จริง

ระดับความสำเร็จทางการสื่อสารการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง คะแนนความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของวิศวกรไทยในบริษัทข้ามชาติที่สามารถสื่อสารให้ผู้ฟังซึ่งเป็นเจ้าของภาษาทำการเลือกภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่างได้อย่างถูกต้อง โดยชุดภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่างมีจำนวนทั้งหมด 10 ภาพ ซึ่งคิดเป็นคะแนนเต็ม 10 คะแนน โดยกำหนดเกณฑ์การแบ่งระดับความสำเร็จในการสื่อสารออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ความสำเร็จทางการสื่อสารระดับสูง คือ ความถูกต้องในการอธิบายภาพของวิศวกรไทย ที่มีช่วงของค่าคะแนนอยู่ระหว่าง 8-10 คะแนน ซึ่งคิดเป็นค่าร้อยละ 80-100

ความสำเร็จทางการสื่อสารระดับปานกลาง คือ ความถูกต้องในการอธิบายภาพของวิศวกรไทยที่มีช่วงของค่าคะแนนอยู่ระหว่าง 5-7 คะแนน ซึ่งคิดเป็นค่าร้อยละ 50-70

ความสำเร็จทางการสื่อสารระดับต่ำ คือ ความถูกต้องในการอธิบายภาพของวิศวกรไทยที่มีช่วงของค่าคะแนนต่ำกว่า 5 คะแนน ซึ่งคิดเป็นค่าร้อยละที่ต่ำกว่า 50

ระดับความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานของวิศวกรไทย หมายถึง จำนวนความถี่ของการใช้ภาษาอังกฤษในระหว่างการปฏิบัติงานของวิศวกรไทยในระยะเวลาหนึ่งวัน โดยแบ่งความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษในระหว่างการปฏิบัติงานด้วยจำนวนชั่วโมงที่วิศวกรไทย

ใช้ในการติดต่อสื่อสาร โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาจากคำบรรยายลักษณะงาน หรือ (Job description) ของวิศวกรไทยแต่ละคน ซึ่งกำหนดโดยแผนกทรัพยากรบุคคลของบริษัท โดยสามารถแบ่งได้ ดังนี้

วิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษระดับสูง หมายถึง วิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระยะเวลาหนึ่งวัน ซึ่งมีจำนวนอยู่ในช่วงระยะเวลาระหว่าง 7-8 ชั่วโมง

วิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษระดับปานกลาง หมายถึง วิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระยะเวลาหนึ่งวัน ซึ่งมีจำนวนอยู่ในช่วงระยะเวลา ระหว่าง 4-6 ชั่วโมง

วิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษระดับต่ำ หมายถึง วิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระยะเวลาหนึ่งวัน ซึ่งมีจำนวนอยู่ในช่วงระยะเวลา ระหว่าง 0-3 ชั่วโมง

ช่วงการพูด (Utterance) คือ หน่วยการพูดที่สามารถแบ่งเป็นช่วงได้จากการหายใจ หรือการหยุดพูดของผู้พูดหรือเป็นช่วงที่ผู้พูดคนหนึ่งพูดก่อนที่คู่สนทนาอีกคนจะเริ่มทำการพูด โดยที่ช่วงการพูดหนึ่งช่วงนั้นอาจจะประกอบด้วยคำเพียงคำเดียว ประโยคเพียงประโยคหรือหลายประโยค (Richards, 1992, p. 302 อ้างถึงใน ดารณี สุวรรณวารี, 2550)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาและการวิเคราะห์กลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของวิศวกรไทยในบริษัทข้ามชาติ บริษัทแห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด จังหวัดระยอง ภาคตะวันออก ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับหลักการ แนวความคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้เป็นกรอบแนวคิดในงานวิจัยประกอบด้วยหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. ความหมายของการสื่อสาร
2. ความหมายการพูดเพื่อการสื่อสาร
3. กลวิธีการสื่อสาร
4. ประเภทกลวิธีการสื่อสาร
5. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้กลวิธีการสื่อสาร
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

การสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งและมีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ ปัจจุบันเป็นยุคโลกาภิวัตน์ กล่าวคือ เป็นยุคของข้อมูลข่าวสาร ซึ่งการสื่อสารมีประโยชน์ทั้งในแง่บุคคลและสังคม การสื่อสารทำให้คนมีความรู้และมีโลกทัศน์ที่กว้างขึ้น การสื่อสารเป็นกระบวนการที่ทำให้สังคมเจริญก้าวหน้าอย่างไม่หยุดยั้ง ทำให้มนุษย์สามารถทำการสืบทอด พัฒนา เรียนรู้ และรับรู้วัฒนธรรมของตนเองและสังคมได้ การสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศ สร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าแก่ชุมชนและสังคมในทุก ๆ ด้าน

ความหมายของการสื่อสาร

มิลเลอร์ (Miller, 1951, p. 6) กล่าวว่า การสื่อสารคือการถ่ายทอดข่าวสารจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง ในขณะที่อาคม วัชโรสง (2547, หน้า 58) ได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมสำหรับการติดต่อสื่อสาร คือ กระบวนการการถ่ายทอดข่าวสารจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่งหรือจากกลุ่มหนึ่งไปยังอีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งการถ่ายทอดอาจใช้ภาษาพูด ภาษาเขียนหรือสัญลักษณ์อื่น ๆ ที่สามารถทำให้เข้าใจข่าวสารได้ตรงกัน ซึ่งสอดคล้องกับคำอธิบายของวีเวอร์ (Weaver, 1949, p. 94) โดยได้ให้คำอธิบายที่คล้ายกัน กล่าวคือ กระบวนการทุกอย่างที่สามารถมีผลต่อจิตใจของอีกคนหนึ่งได้ก็ถือว่าเป็น

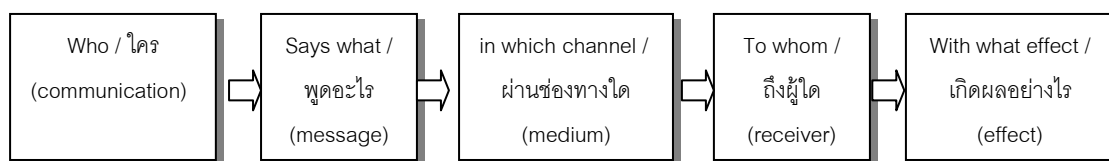
เป็นการสื่อสาร ซึ่งรวมถึงดนตรี ภาษา พฤติกรรมของมนุษย์ เป็นต้น หากมองในมุมกว้าง การสื่อสาร คือ การแสดงการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social interaction) โดยใช้สัญลักษณ์และระบบสาร (Message systems) เกิร์บเนอร์ (Gerbner, 1996 อ้างถึงใน กิติมา สุรสานธิ, 2548)

จากที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า การติดต่อสื่อสาร คือ กระบวนการที่ผู้ส่งสารพยายามสื่อความหมาย ซึ่งอยู่ในรูปแบบของสัญลักษณ์รูปภาพหรือความรู้สึกไปยังผู้รับสาร โดยการผ่านสื่อหรือช่องทางการสื่อสาร และการสื่อสารยังสามารถเรียกได้ว่าเป็นการแสดงการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมได้อีกด้วย

กระบวนการและแบบจำลองการสื่อสาร

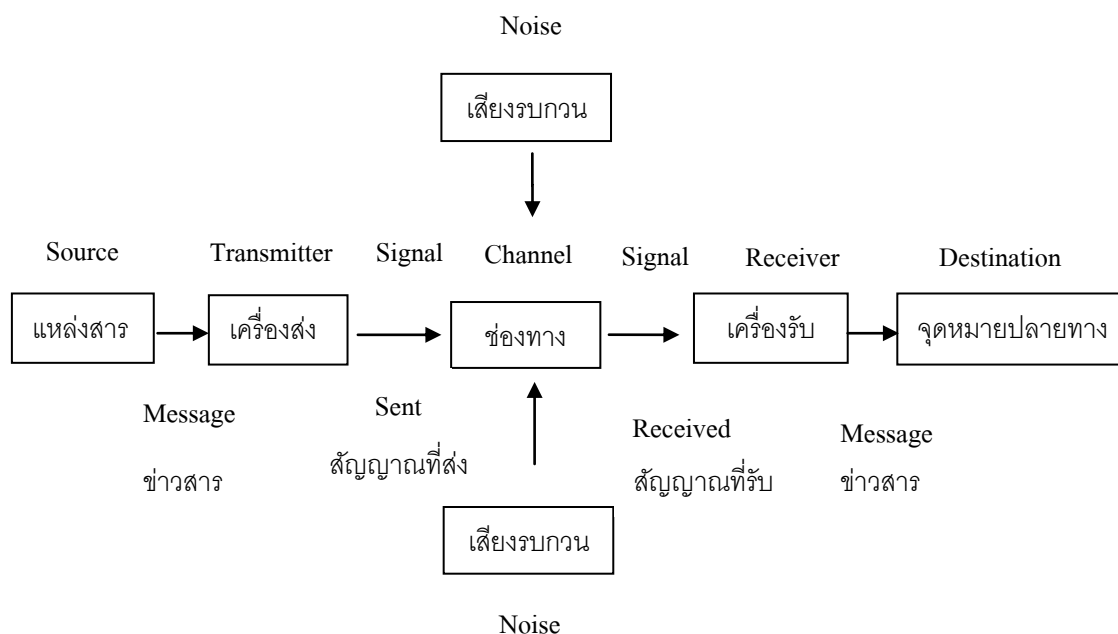
การสื่อสารเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา ไม่มีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดที่ชัดเจนแน่นอนและทุกองค์ประกอบในกระบวนการสื่อสารต่างมีอิทธิพลซึ่งกันและกัน (กิติมา สุรสานธิ, 2548, หน้า 57) ด้วยคุณลักษณะของการสื่อสารดังกล่าวจึงทำให้เกิดการศึกษากระบวนการที่เคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลาของการสื่อสารไม่อาจกระทำได้ จึงจำเป็นต้องหยุดกระบวนการเคลื่อนไหวของการสื่อสารให้หยุดนิ่งไว้ชั่วขณะหนึ่งซึ่งเรียกว่า การสร้างแบบจำลองเพื่อทำการศึกษาระบบการอย่างละเอียด แบบจำลองการสื่อสารมีหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับความสนใจเกี่ยวกับการสื่อสารในแง่มุมต่าง ๆ ของนักวิชาการแต่ละท่าน อาทิ แบบจำลองการสื่อสารของแอริสโตเติล (The Aristotelian model) ซึ่งได้ศึกษาแบบจำลองการสื่อสารในแง่ของการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ (Persuasive speaking) โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ ผู้พูด (Speaker) คำพูด (Speech) และผู้ฟัง (Audience) โดยการสื่อสารจะประสบความสำเร็จได้นั้น ผู้พูดและผู้ฟังต้องมีความรู้ ประสบการณ์ ความรู้สึกและทักษะในการสื่อสาร เป็นต้น และในส่วนประกอบของคำพูดต้องมีเหตุผลที่น่าเชื่อถือ (Logic) เช่น วิธีการเรียบเรียงของภาษาที่นำมาใช้ การยกตัวอย่าง เป็นต้น หากพิจารณาในด้านการเรียนภาษาอังกฤษหรือภาษาที่สองเพื่อใช้ในการสื่อสาร ผู้เรียนต้องมีความสามารถในการสื่อสาร ได้แก่ ความสามารถของเนื้อหาทางภาษา เช่น การออกเสียงคำศัพท์ ไวยากรณ์ โครงสร้างประโยค และความสามารถในการเรียงร้อยถ้อยคำ เรียบเรียงความคิด การเชื่อมโยงประโยคเป็นข้อความหลักข้อความรอง (กึ่งแก้ว รัชอินทร์, 2553)

ในขณะที่แบบจำลองของลาสเวลล์ (Lasswell model) ได้ทำการศึกษาระบบการสื่อสารในแง่ของการชักจูงในเชิงการเมือง โดยคำนึงถึงผลของการสื่อสารที่จะเกิดขึ้นตามมา ด้วยวิธีการตั้งเป็นคำถามเกี่ยวกับ ผู้ส่งคือใคร (who) พูดอะไร (says what) โดยการผ่านช่องทางใด (in which channel) ถึงผู้ใด (to whom) แล้วเกิดผลอย่างไร (with what effect) (กาญจนา มีศิลป์วิภักย์, 2557, หน้า 35)

ภาพที่ 1 แบบจำลองของลาสเวลล์

นอกจากนี้แบบจำลองของแชนนอนและวีเวอร์ (The Shannon & Weaver model) ได้ศึกษาแบบจำลองการสื่อสารในแง่ของการเป็นสื่ออุปกรณ์ที่เป็นเครื่องจักร อาทิ โทรศัพท์ โดยเน้นเรื่องขององค์ประกอบในส่วนของ การตีความและการเป็นผู้ถอดรหัส รวมทั้งการคำนึงถึงสิ่งรบกวนสาร (Noise Source) ที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างทำการสื่อสาร ซึ่งปรากฏในภาพดังนี้ (กาญจนา มีศิลปวิภักย์ 2557, หน้า 35)

ภาพที่ 2 แบบจำลองของแชนนอนและวีเวอร์ (The Shannon & Weaver model)

จากรูปแบบกระบวนการสื่อสารพบว่าลักษณะการถ่ายทอดทางภาษามี 2 ลักษณะ คือ การถ่ายทอดผ่านเสียงและการถ่ายทอดผ่านตัวอักษร ซึ่งทักษะการฟังและพูด เป็นทักษะที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายทอดผ่านเสียง และทิศทางการสื่อสารของทักษะทางภาษามี 2 ทิศทาง คือ การรับข้อความและการส่งข้อความ ทักษะการฟังเกี่ยวข้องกับการรับข้อความ ในขณะที่ทักษะการพูดเกี่ยวข้องกับการส่งข้อความ

หากพิจารณาในเรื่องของการรับและส่งสาร (Receiving and Sending messages) พบว่าเป็นหนึ่งในกลวิธีด้านการเรียนภาษาที่ออกซ์ฟอร์ด (Oxford, 1990, pp. 14-150) ได้นำเสนอเกี่ยวกับการจัดประเภทของกลวิธีในการเรียนภาษาซึ่งเรียกว่า กลวิธีด้านความรู้และความคิด หมายถึง กลวิธีที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางสมอง โดยผู้เรียนเป็นผู้กำหนดและปฏิบัติด้วยตัวเอง เพื่อให้มีส่วนร่วมในการใช้ภาษา นอกจากนี้การรับและการส่งสารเป็นหนึ่งในกลวิธีด้านความรู้และความคิดที่ผู้เรียนมีการใช้มาก แต่ถึงอย่างไรก็ตาม เมื่อผู้เรียนพบปัญหาในการเรียนหรือการใช้ภาษาเป้าหมายผู้เรียนต้องอาศัยกลวิธีการชดเชย ดังนั้นกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจึงช่วยให้ผู้เรียนสามารถระลึกข้อมูลหรือหลีกเลี่ยงอุปสรรคในการพูดเพื่อสื่อสาร ผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จจึงเป็นผู้ที่มีทักษะในการใช้กลวิธีได้อย่างเหมาะสม (นุสรา มัตชุกิ, 2551, หน้า 9)

ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสาร

การพูดเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ภาษา เป็นทักษะที่สำคัญในการติดต่อสื่อสาร เนื่องด้วยการพูดเป็นเครื่องมือในการสื่อสารที่สะดวกและเป็นเครื่องมือสำหรับการแลกเปลี่ยนความรู้ ความรู้สึกรู้สึกนึกคิดและความเข้าใจ ตลอดจนเพื่อการโน้มน้าวให้ผู้ฟังเข้าใจในจุดมุ่งหมายที่ผู้พูดต้องการทำการสื่อสาร (กาญจนา มีศิลป์วิภักดิ์ 2557, หน้า 7)

ซิท โซปูลู (Tsitsopoulou, 1992, p. 56) อธิบายเกี่ยวกับการพูดไว้ว่า การพูดมิใช่การออกเสียงตามโครงสร้างของประโยคเท่านั้น แต่ยังคงต้องอาศัยความรู้และความเข้าใจ รวมทั้งการแสดงความรู้สึกรู้สึกที่เหมาะสมด้วย ในขณะที่สก๊อต (Scott, 1981, p. 70) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การพูดเพื่อการสื่อสารเป็นรูปแบบพฤติกรรมของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป คือ ผู้พูดและผู้ฟังมีปฏิริยาโต้ตอบกับสิ่งที่ได้ยิน โดยผู้ร่วมสนทนาแต่ละคนต้องสามารถตีความในสิ่งที่ได้ยิน ได้ฟัง ซึ่งไม่สามารถทราบได้ล่วงหน้าว่ามีรูปแบบภาษาใด (Form) และมีความหมายแบบใด รวมทั้งการโต้ตอบด้วยภาษาที่ทำให้เกิดประโยชน์และสะท้อนความตั้งใจในการมีปฏิสัมพันธ์

ในขณะที่พอลตัน (Paulston, 1993) ได้อธิบายไว้ว่า การพูดสื่อสาร คือ การปฏิสัมพันธ์ทางภาษาที่ผู้พูดจะต้องใช้ภาษาตามกาลเทศะและเหมาะสมกับกฎเกณฑ์ทางสังคม เนื่องด้วยการพูดสื่อสารเป็นรูปแบบพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป มีการโต้ตอบสิ่งที่ได้ยิน เกิดการปฏิสัมพันธ์ทางภาษา เช่นเดียวกับวาเล็ต (Valette, 1977, p. 120) ได้กล่าวไว้ว่า การพูดมิได้เป็นการออกเสียงคำพูดและการออกเสียงสูงต่ำในประโยคเท่านั้น แต่ผู้พูดต้องทำให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่ตนเองพูด รวมทั้งผู้พูดต้องเลือกใช้สำนวนภาษาที่ถูกต้องและเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาคด้วย

ไบร์น (Byrne, 1986) ให้ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสารว่า เป็นกระบวนการสองทิศทางที่เกี่ยวข้องกับทักษะการรับรู้ (Receive skill) ของผู้ฟัง และทักษะการผลิตภาษา

(Productive skill) ของผู้พูด โดยผู้พูดจะทำหน้าที่ส่งรหัส (Encode) เพื่อสื่อเจตนาและความต้องการ ในขณะที่ผู้ฟังจะถอดรหัส (Decode) หรือตีความของสารนั้น โดยอาศัยความซ้ำซ้อน (Redundancy) ของภาษาพูด ความรู้เรื่องระบบภาษา เช่น เสียงหนักเบาในประโยค ภาษาท่าทาง ซึ่งปัจจัยดังกล่าวมีส่วนช่วยในการตีความในสารนั้นให้ตรงตามเจตนาของผู้พูด

จากที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า การพูดเพื่อการสื่อสารเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ภาษา เป็นทักษะที่สำคัญในการติดต่อสื่อสาร เนื่องด้วยการพูด คือ การปฏิสัมพันธ์ทางภาษาตั้งแต่บุคคล 2 คนขึ้นไป มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อสื่อความหมายตามความต้องการของผู้พูด การพูดจะมีประสิทธิภาพได้ก็ต่อเมื่อผู้พูดสามารถออกเสียง มีการใช้สำเนียงหรือสำนวนทางภาษาและถ้อยคำได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งมีการแสดงออกด้วยท่าทางได้อย่างสอดคล้องและเหมาะสมกับความหมายที่ต้องการ โดยวิธีการแสดงออกเหล่านี้ สามารถเรียกว่าได้ว่า เป็นกลวิธีการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของแต่ละบุคคล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทำให้การสื่อสารประสบผลสำเร็จ

กลวิธีการสื่อสาร

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สำคัญในการสื่อสาร เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างกันในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพ แต่ด้วยข้อจำกัดทางภาษาของผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ส่งผลให้เกิดแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication approach) โดยแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีการมุ่งเน้นความสำคัญที่ตัวผู้เรียน ซึ่งจากแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารพบว่า หนึ่งในองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสาร คือ ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic competence) กล่าวคือ การใช้เทคนิคเพื่อให้การติดต่อสื่อสารประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะการสื่อสารด้านการพูด ดังเช่น คเนลและสเวน (Canale & Swain, 1980) ได้กล่าวถึงความสำคัญและประโยชน์ของกลวิธีการสื่อสารว่าเป็นการแก้ปัญหาในระหว่างการสื่อสารเพื่อให้การพูดเพื่อการสื่อสารประสบผลสำเร็จ

ในขณะที่เซลิงเกอร์ (Selinker, 1972) ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะข้อผิดพลาดของการใช้ภาษาของผู้เรียนภาษาที่สอง ที่เรียกว่า ภาษาระหว่างการเรียนรู้ (Interlanguage) ซึ่งหมายถึง ระบบของภาษาที่ไม่เหมือนทั้งภาษาแม่และภาษาที่สอง แต่มีลักษณะบางประการที่คาบเกี่ยวกันระหว่างสองภาษา กล่าวคือ เมื่อผู้เรียนภาษาที่สองประสบปัญหาด้านภาษา ผู้เรียนจะแสวงหากลวิธี (Strategy) เพื่อสร้างความเข้าใจให้กับคู่สนทนาหรือเพื่อโต้ตอบในการสนทนา โดยใช้วิธีการต่างๆ ซึ่งกลวิธีการสื่อสารก็เป็นหนึ่งกลวิธีที่เซลิงเกอร์ค้นพบในงานวิจัย ซึ่งประกอบด้วย 5 กลวิธี ได้แก่ การถ่ายโอนภาษาแม่ (Language transfer) การสรุปรวม (Overgeneralization) การถ่าย

โอนจากการเรียน (Transfer of training) กลวิธีการเรียนภาษาที่สอง (Strategies of second language learning) และกลวิธีการสื่อสาร (Strategies of second language communication) จากบทความของ เซลิงเกอร์นี้ ได้จุดประกายความสนใจให้นักวิชาการทำการศึกษาเรื่องกลวิธีการสื่อสาร และผู้ที่ศึกษาเรื่องกลวิธีการสื่อสารอย่างจริงจังเป็นท่านแรก คือ วาราดิ (Varadi, 1980) แต่เนื่องด้วยมีการตีพิมพ์ที่ไม่มากนักจึงยังไม่เป็นที่แพร่หลาย

ส่วนในด้านของเฟรช และคาสเปอร์ (Faerch & Kasper, 1983, p. 15) กล่าวว่า ด้วยปัจจุบันการเรียนการสอนภาษามีการเปลี่ยนแปลงโดยเน้นแนวการสอนเกี่ยวกับหน้าที่ของภาษา (Functional system) หรือด้วยวิธีการเรียนและการฝึกฝน เพื่อจุดมุ่งหมายในการนำไปใช้ในการสื่อสาร ซึ่งแตกต่างจากการเรียนการสอนในอดีต ที่มุ่งเน้นแนวการสอนในเรื่องของรูปแบบ (Forms) ของภาษา อาทิ ไวยากรณ์ (Grammatical) หน่วยของเสียง (Phonological) คำศัพท์ (Lexical) ด้วยความสนใจในประเด็นดังกล่าว จึงมีนักวิจัยหลายท่านได้ศึกษาเรื่องกลวิธีการสื่อสาร อาทิ ทาโรน (Tarone), เฟรช และคาสเปอร์ (Faerch & Kasper), เบียสตัด็อค (Bialystok), พูลิส (Poullisse) และซี-ซิง (Si-Qing) เป็นต้น และได้ให้คำนิยามความหมายของคำว่ากลวิธีการสื่อสารที่ต่างกันไป ดังนี้

ความหมายของกลวิธีการสื่อสาร

กลวิธีการสื่อสาร (Communication strategies) ได้นำมาใช้เป็นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1972 โดยเซลิงเกอร์ (Selinker, 1971, pp. 209-230) ในขณะที่ศึกษาข้อผิดพลาดการใช้ภาษาของผู้เรียนภาษาที่สอง เซลิงเกอร์ (Selinker, 1972 cited in Cook, 1993, p. 113) ได้บัญญัติคำว่า กลวิธีการสื่อสาร คือ การแก้ปัญหาในช่วงเวลาที่พบอุปสรรคในระหว่างการทำสื่อสาร ส่วนในด้านของ เฟรช และคาสเปอร์ (Faerch & Kasper, 1983, p. 36) ได้ให้ความหมายของคำว่า กลวิธีการสื่อสาร คือ การวางแผนอย่างมีสติของแต่ละบุคคล เพื่อให้การสื่อสารสามารถบรรลุไปสู่เป้าหมาย แต่ในขณะที่เบียสตัด็อค (Bialystok, 1979 cited in Faerch & Kasper, 1983, pp. 102-103) ได้ให้ความหมายของกลวิธีการสื่อสาร คือ ความพยายามของผู้เรียนภาษาที่สองที่จัดการกับข้อจำกัดทางภาษาเพื่อให้การสื่อสารบรรลุเป้าหมาย เนื่องจากผู้สื่อสารมีความสามารถในภาษาที่สองจำกัดและหากการเรียนเป็นผลมาจากการฝึก กลวิธีการสื่อสารก็น่าจะเป็นกลวิธีการเรียนด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ สเตอร์น (Stern, 1983, p. 411) ที่ได้กล่าวว่า กลวิธีการสื่อสารเป็นวิธีหรือเทคนิคที่ผู้เรียนใช้เมื่อเผชิญกับปัญหาในระหว่างการทำสื่อสาร อันเนื่องมาจากความบกพร่องในภาษาที่สองของผู้เรียน

ในขณะที่พูลิส (Poullisse, 1990, p. 88) ได้เรียกกลวิธีการสื่อสารว่าเป็นกลวิธีการชดเชย (Compensatory strategies) โดยผู้ใช้ภาษาจะใช้กลวิธีการชดเชยเมื่อประสบปัญหาในระหว่างที่ผู้ใช้

ภาษามีข้อมูลทางภาษาที่ไม่เพียงพอ เพื่อจะนำไปสู่เป้าหมายในการสื่อความหมาย ตามที่ตนเองต้องการ ส่วนในด้านของอ็อกซ์ฟอร์ด (Oxford, 1990, p. 8) เรียกกลวิธีการสื่อสารว่าเป็นกลวิธีการทดแทน (Compensation strategies) ซึ่งจัดให้อยู่ในประเภทกลวิธีการเรียนภาษาโดยอ้อม คือ กลวิธีที่ใช้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนทำการสื่อสารได้และลดข้อจำกัดในการสื่อสาร

อีกหนึ่งแนวคิดของบราวน์ (Brown, 1987, p. 18) กล่าวว่า กลวิธีการสื่อสารเป็นกลวิธีที่ผู้ใช้มีเจตนาในการใช้วัจนภาษาและอวัจนภาษา เพื่อการถ่ายทอดความคิดเมื่อไม่สามารถใช้คำที่ถูกต้องในระหว่างการสื่อสารได้ ในทางตรงกันข้ามทาโรน (Tarone, 1981, p. 288) ได้ให้คำนิยามของกลวิธีการสื่อสาร คือ กลวิธีที่ผู้เรียนใช้เพื่อเชื่อมโยงศักยภาพทางภาษาของตนกับภาษาเป้าหมายและศักยภาพทางภาษาของกลุ่มสนทนา

จากคำนิยามหรือความหมายของกลวิธีการสื่อสารของนักวิชาการและนักภาษาศาสตร์สามารถสรุปได้ว่า กลวิธีการสื่อสารมีชื่อเรียกที่แตกต่างกัน คือ กลวิธีการชดเชย กลวิธีการทดแทน ซึ่งหมายถึงกระบวนการหรือวิธีการที่เกิดขึ้นแบบตั้งใจและไม่ได้ตั้งใจของผู้พูดด้วยการสื่อสารแบบวัจนภาษาและอวัจนภาษาเพื่อแก้ปัญหาในระหว่างการสื่อสาร เนื่องจากผู้พูดมีข้อจำกัดทางภาษาและยังเป็นกลวิธีที่ใช้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนภาษาที่สองสามารถสื่อสารได้และลดข้อจำกัดในการสื่อสาร เพื่อให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ โดยกลวิธีการสื่อสารนั้นผู้เรียนสามารถทำการฝึกฝนได้ เพื่อให้การสื่อสารประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพ นอกจากความหมายของกลวิธีการสื่อสารข้างต้นแล้ว ยังสามารถแบ่งประเภทของกลวิธีการสื่อสารออกเป็นสองประเภท คือ กลวิธีการทำให้สำเร็จ (Achievement strategy) และกลวิธีการหลีกเลี่ยง (Avoidance strategy)

ประเภทของกลวิธีการสื่อสาร

กลวิธีการสื่อสาร คือ วิธีการที่ผู้เรียนภาษาที่สองนำมาใช้ในระหว่างการสนทนาเพื่อทำให้การสนทนาบรรลุตามวัตถุประสงค์ของผู้พูด ดังนั้น การศึกษาว่าผู้เรียนภาษาที่สองใช้กลวิธีการสื่อสารแบบใด จึงมีความสำคัญและทำให้ทราบถึงข้อบกพร่องด้านความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน จากการศึกษาการแบ่งประเภทของกลวิธีการสื่อสารทั้งหมด สามารถสรุปประเภทกลวิธีการสื่อสาร โดยรวมออกเป็น 2 ประเภทหลัก ดังต่อไปนี้

1. กลวิธีการทำให้สำเร็จ หมายถึง กลวิธีที่ผู้พูดใช้เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการสื่อสารในภาษาเป้าหมายเพื่อให้การสื่อสารยังคงสามารถดำเนินต่อไปได้ กลวิธีประเภทนี้ผู้พูดใช้เพื่อชดเชยความบกพร่องในความรู้ภาษาที่สอง เช่น การอธิบายความหมาย การใช้คำใกล้เคียง การสร้างคำใหม่ เป็นต้น

2. กลวิธีการหลีกเลี่ยง หมายถึง กลวิธีการที่ผู้พูดใช้เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างทำการสื่อสารในภาษาเป้าหมายด้วยวิธีการหลีกเลี่ยงหัวข้อสนทนา การละทิ้งข้อมูล เช่น กลวิธีการพูดไม่ตรงประเด็น กลวิธีการให้ความหมายไม่สมบูรณ์ การยุติการพูด เป็นต้น

งานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาการแบ่งประเภทของกลวิธีการสื่อสารการพูดภาษาอังกฤษของนักวิชาการและนักภาษาศาสตร์ ประกอบด้วย ทาโรน (Tarone, 1981 cited in Faerch & Kasper, 1983, pp. 62-64), เบียลีสต็อค (Bialystok, 1979 cited in Faerch & Kasper, 1983, pp. 105-107, แฟร์ช และคาสเปอร์ (Faerch & Kasper, 1983, pp. 38-53) และ ปารีบาคท์ (Paribakht, 1985, pp. 132-146) เนื่องจากนักวิจัย 4 ท่านนี้ มีแนวทางการจัดแบ่งประเภทที่ใกล้เคียงกัน

ทาโรน (Tarone, 1981 cited in Faerch & Kasper, 1983, pp. 62-64) ได้จัดแบ่งประเภทของกลวิธีการสื่อสารออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. การถอดความ (Paraphrase) ซึ่งประกอบด้วย 3 กลวิธีย่อย ได้แก่

1.1 การใช้คำใกล้เคียง (Approximation) คือ การใช้คำหรือโครงสร้างซึ่งผู้พูดทราบว่าไม่ถูกต้องแทนคำหรือโครงสร้างที่ผู้พูดต้องการกล่าวถึง ซึ่งคำหรือโครงสร้างนั้นมีความใกล้เคียงและตรงตามความต้องการของผู้พูด เช่น ใช้คำว่า “animal” แทนคำว่า “horse” จากตัวอย่าง ผู้พูดไม่ทราบคำศัพท์ภาษาอังกฤษของคำว่า ม้า จึงใช้วิธีการอธิบายว่าเป็นสัตว์ เป็นต้น

1.2 การสร้างคำใหม่ (Word coinage) คือ ผู้เรียนสร้างคำใหม่ขึ้นมาเพื่อใช้สื่อความหมายที่ต้องการ เช่น ใช้คำว่า “airball” แทนคำว่า balloon จากตัวอย่าง ผู้พูดได้ใช้ความรู้จากภาษาที่สองเพื่อที่จะสื่อความหมายของคำที่ต้องการ โดยใช้คำ “air” ซึ่งมีความหมายในภาษาอังกฤษว่า อากาศ และ “ball” ซึ่งมีความหมายในภาษาอังกฤษว่า ลูกบอล เพื่อทำการอธิบายว่าเป็นลูกบอลที่ลอยอยู่ในอากาศ แต่ในภาษาอังกฤษมีคำศัพท์เฉพาะที่อธิบายคำว่าลูกบอลที่ลอยอยู่ในอากาศ ด้วยคำว่า “balloon” เป็นต้น

1.3 การพูดอ้อมค้อม (Circumlocution) คือ ผู้เรียนบรรยายลักษณะหรือองค์ประกอบของวัตถุหรือการกระทำ แทนการใช้คำหรือโครงสร้างที่เหมาะสมในภาษาเป้าหมาย เช่น (She is, uh, smoking something. I don't know what's its name. That's, uh, Persian, and we use in Turkey, a lot of.) จากตัวอย่าง ผู้พูดไม่ทราบคำศัพท์ จึงพยายามอธิบายว่าของสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ใช้สูบ ซึ่งผู้พูดไม่ทราบคำศัพท์และได้ทำการอธิบายต่อว่าของสิ่งนี้ที่ชาวเปอร์เซีย และพวกเราใช้ในตุรกีกันเป็นจำนวนมาก

2. การขอยืมคำ (Borrowing) ซึ่งประกอบด้วย 4 กลวิธีย่อย ได้แก่

2.1 การพูดแปลคำต่อคำ (Literal translation) คือ ผู้เรียนแปลคำศัพท์คำต่อคำ มาจากภาษาแม่หรือภาษาแรก เช่น He invites him to drink แทนประโยค They toast one another. จาก

ตัวอย่าง ผู้พูดใช้วิธีการแปลแบบคำต่อคำ คือ “เขาเชิญเขามาดื่ม” แต่ในภาษาอังกฤษนั้นใช้รูปประโยคที่ต่างกัน และมีความหมายว่า “พวกเราดื่มอวยพรให้กันและกัน”

2.2 การพูดภาษาแม่ปนภาษาที่สอง (Language switch) คือ ผู้เรียนใช้คำในภาษาแม่โดยปราศจากการแปล เช่น “balon” แทนคำว่า “balloon” จากตัวอย่าง ผู้พูดพูดคำว่า “บาลูน” ซึ่งเป็นการออกเสียงจากภาษาแม่ แทนคำว่า “บอลูน” ในภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาที่สองเป็นต้น

2.3 การขอความช่วยเหลือ (Appeal for assistance) คือ ผู้เรียนถามคำศัพท์ที่ตนไม่ทราบจากผู้ฟังหรือคู่สนทนา เช่น what is this? what called? จากตัวอย่าง ผู้เรียนขอความช่วยเหลือจากคู่สนทนาโดยการถามคู่สนทนาว่า สิ่งนี้เรียกว่าอะไร เป็นต้น

2.4 การทำท่าไม้ (Mime) คือ ผู้เรียนใช้ท่าทางแทนคำพูด เช่น ผู้เรียนไม่ทราบคำศัพท์ในภาษาอังกฤษ คำว่า applause จึงใช้วิธีการแสดงท่าทางด้วยการปรบมือ เป็นต้น

3. การหลีกเลี่ยง (Avoidance) ซึ่งประกอบด้วย 2 กลวิธีย่อย ได้แก่

3.1 การหลีกเลี่ยงหัวข้อสนทนา (Topic avoidance) คือ ผู้เรียนพยายามไม่พูดเกี่ยวกับหัวข้อสนทนาที่ตัวเองไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์หรือโครงสร้างประโยค

3.2 การละทิ้งข้อมูลสนทนา (Message abandonment) คือ ผู้เรียนเริ่มต้นการสนทนาเกี่ยวกับหัวข้อหนึ่ง ๆ แต่ก็ไม่สามารถสนทนาต่อไปได้ จึงได้หยุดการสนทนาดังกล่าว

นักวิชาการที่ได้รับความนิยมอีกท่าน คือ เบียลีสต็อก (Bialystok, 1979 cited in Faerch & Kasper, 1983, pp. 105-107) ได้ศึกษากับกลุ่มผู้เรียนที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ โดยให้ผู้เรียนบรรยายภาพโดยใช้ภาษาฝรั่งเศสซึ่งเป็นภาษาที่เรียน และสามารถจัดแบ่งประเภทของกลวิธีการสื่อสารออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. กลวิธีที่ใช้พื้นความรู้ภาษาแม่ (L1-based strategies) ซึ่งประกอบด้วย 2 กลวิธีย่อย ได้แก่

1.1 การเปลี่ยนหรือสลับภาษา (Language switch) คือ การใช้คำที่เป็นภาษาแม่แทรกเข้าไปในภาษาเป้าหมาย ดังตัวอย่างต่อไปนี้ Learner: Il y a deux candles sur la cheminée. ผู้เรียน ได้ใช้คำว่า candles แทรกไปในภาษาฝรั่งเศสซึ่งเป็นภาษาที่สอง เป็นต้น

1.2 การทำให้เป็นภาษาต่างประเทศหรือการใช้สำเนียงภาษาต่างประเทศ (Foreignizing) คือ การสร้างคำที่ไม่ปรากฏอยู่หรือไม่เหมาะสมตามบริบทในภาษาที่สอง โดยใช้วิธีการปรับลักษณะคำหรือหน่วยเสียงในภาษาที่สองเพื่อใช้กับภาษาแม่ ดังตัวอย่างต่อไปนี้ Learner: It y a une cloche sur la cheminée. จากตัวอย่าง คำว่า cloche คือ การออกเสียงคำว่า clock ในภาษาอังกฤษตามภาษาฝรั่งเศสซึ่งในประโยคได้คำที่มีจริงในภาษาฝรั่งเศส แต่ไม่เหมาะสมในบริบท

1.3 การพูดแบบแปลคำต่อคำ (Transliteration) คือ การแปลจากภาษาแม่มาเป็นภาษาที่สอง ดังตัวอย่างบทสนทนาที่พบในผลการวิจัยของสุภชาติ โพธิ์โชติ (2553, หน้า 18) ผู้ค้าขายสินค้าแผงลอยชาวไทย ได้พูดว่า The machine not Swiss, in Taiwan ซึ่งจากตัวอย่างเป็นการแปลจากภาษาไทยที่ต้องการสื่อความหมายว่าตัวเครื่อง ไม่ได้ทำในประเทศสวิสเซอร์แลนด์แต่ทำในประเทศไต้หวัน เป็นต้น

2. กลวิธีการใช้พื้นความรู้ภาษาที่สอง (L2-based strategies) ซึ่งประกอบด้วย 2 กลวิธีย่อย ได้แก่

2.1 การใช้ความหมายใกล้เคียง (Semantic Contiguity) คือ การใช้คำที่มีลักษณะทางความหมายบางอย่างที่ใกล้เคียงกัน ดังตัวอย่างเช่น ผู้เรียนได้ใช้คำว่า “tabouret” ในภาษาฝรั่งเศส ซึ่งมีความหมายในภาษาอังกฤษว่า “stool” หรือ ม้านั่ง แต่หลายครั้งที่ผู้เรียนมีการใช้คำว่า “chaise” ซึ่งเป็นภาษาฝรั่งเศส โดยมีความหมายในภาษาอังกฤษว่า chair (เก้าอี้) หรือ ใช้คำว่า table ซึ่งเป็นภาษาฝรั่งเศส โดยมีความหมายในภาษาอังกฤษว่า table (โต๊ะ) เป็นต้น

2.2 การบรรยาย (Description) ซึ่งประกอบด้วย 3 กลวิธีย่อย ได้แก่

2.2.1 การบรรยายลักษณะทั่วไป (General physical proportion) คือ บรรยายลักษณะของสิ่งของนั้น เช่น สี ขนาด วัสดุ รูปทรง รูปร่าง ดังเช่นตัวอย่าง “it is round.” “It is something that hang on the wall.” จากตัวอย่าง ผู้พูดได้ทำการอธิบายว่าของสิ่งนี้มีรูปร่างทรงกลม มันคือสิ่งของที่แขวนบนผนัง เป็นต้น

2.2.2 การบรรยายลักษณะเฉพาะ (Specific distinguishing features) คือ การอธิบายโครงสร้าง หรือพื้นผิว เช่น “It has four legs” จากตัวอย่าง ผู้พูดได้อธิบายว่าของสิ่งนี้มีสี่ขา เป็นต้น

2.2.3 การบรรยายหน้าที่หรือการใช้ประโยชน์ของสิ่งต่างๆหรือการกระทำต่าง ๆ (Interactional functional characteristics) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

Learner: une petite chaise de bois, pour reposer les jambes quand on est fatigué, elle n'a pas de dos. จากตัวอย่างผู้เรียนทำการอธิบาย คำว่า une chaise เป็นภาษาฝรั่งเศส ซึ่งได้บรรยายถึง ขนาด size (petite) , วัสดุ material (de bois) , หน้าที่ function (pour reposer les jambes quand on est fatigué) , ลักษณะพิเศษ specific feature (elle n'a pas de dos) เป็นต้น

2.3 การสร้างคำใหม่ (Word coinage) คือ การสร้างคำภาษาที่สองขึ้นมาใหม่ โดยการใช้ความรู้เชิงความคิดรวบยอดและความรู้เกี่ยวกับหน่วยคำในภาษาที่สอง ดังตัวอย่าง ผู้เรียนใช้ ot ต่อคำท้ายของคำว่า heure ซึ่งมีความหมายว่า (time) หรือเวลา เป็น heurot (clock) หรือนาฬิกา เป็นต้น

ในขณะที่ แฟร์ชและคาสเปอร์ (Faerch & Kasper, 1983, pp. 38-53) ได้มุ่งศึกษากระบวนการทางจิตวิทยาที่เกิดขึ้นในขณะที่ผู้เรียนใช้กลวิธีในการสื่อสาร และได้แบ่งประเภทกลวิธีในการสื่อสารออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. กลวิธีที่ทำให้สำเร็จ (Achievement Strategies) คือ กลวิธีในการสื่อสารที่ผู้เรียนใช้ในการแก้ปัญหาเมื่อมีความรู้ในภาษาเป้าหมายไม่เพียงพอ โดยให้การขยายข้อมูลในการสื่อสาร (Expanding communication resources) ด้วยวิธีการใช้กลวิธีชดเชย (Compensatory strategies) ซึ่งประกอบด้วย 4 กลวิธีย่อยๆ ดังนี้

1.1 กลวิธีการสลับรหัส (Code switching) คือ กลวิธีที่ผู้พูดสลับเปลี่ยนจากภาษาที่สองไปสู่ภาษาแรกหรือภาษาต่างประเทศ ซึ่งการสลับรหัสนี้ สามารถเกิดขึ้นได้ทั้งคำเดียว (Single words) ตลอดจนการผลัดกันพูด (Complete turns) ของคู่สนทนาแต่ละฝ่าย เช่น การสลับเปลี่ยนจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาเยอรมัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

L: do you want to have some ah----Zinsen or do you want to have some more...

จากตัวอย่างข้างต้น คำว่า Zinsen ในภาษาเยอรมันมีความหมายในภาษาอังกฤษว่า ‘interest’

1.2 กลวิธีการใช้ภาษาแม่และภาษาที่สองปนกัน (Interlingua transfer) คือ กลวิธีที่ผู้พูดเติมหรือแทรกถ้อยคำจากภาษาแม่หรือภาษาอื่นมาปนกับภาษาที่สองซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลวิธีย่อย ดังนี้

1.2.1 กลวิธีการพูดภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่สอง (Foreignizing) คือ กลวิธีที่ผู้พูดใช้คำหรือวลีในภาษาแม่ด้วยการออกเสียงแบบภาษาที่สอง ดังตัวอย่าง

NS: how do you go to school (.....)

L: (.....) sometimes I take my er---re what's it called----er (.....) 'knallert'

จากตัวอย่าง นักเรียนชาวเดนมาร์กซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ได้ใช้คำว่า Knallert ซึ่งมีความหมายในภาษาเดนมาร์ก คือ รถจักรยานยนต์ เพราะไม่ทราบคำศัพท์ในภาษาอังกฤษซึ่งตรงกับคำว่า moped

1.2.2 กลวิธีการพูดแบบแปลคำต่อคำ (Literal translation) คือ กลวิธีที่ผู้พูดเรียงคำศัพท์หรือสำนวนในภาษาที่สองตามลักษณะการพูดจากไวยากรณ์ในภาษาแม่ เช่น

L: they [= my pets] eats---erm greens----things

จากตัวอย่าง นักเรียนชาวเดนมาร์กซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ใช้คำว่า ‘greens things’ ด้วยการออกเสียงว่า “grøntsager. เพื่อต้องการอธิบายคำศัพท์ในภาษาอังกฤษที่มีความหมายคือ “vegetables”

1.3 กลวิธีที่มีพื้นฐานจากภาษาระหว่างระบบ (Inter-intralingual transfer) คือ กลวิธี การสรุปความคิดของกฎเกณฑ์ด้านภาษา เช่น รูปอดีตกาลของกริยาปกติในภาษาอังกฤษมีหลักในการเติม ed ต่อท้ายคำกริยา แต่ยกเว้น irregular verbs (กริยาสามช่องหรือกริยาอปกติ) จะมีการเปลี่ยนรูปร่างต่างกันไป โดยไม่เติม -ed ต่อท้าย ดังนั้นนักเรียนชาวเดนมาร์กที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองจึงทำการเติม ed ต่อท้ายคำในภาษาอังกฤษของคำว่า swimmmed ซึ่งไม่ถูกต้อง

1.4 กลวิธีการใช้ภาษาที่สองภาษาเดียว (Inter- intralingual based strategies) คือ กลวิธี การสื่อสารที่ผู้เรียนใช้ในการแก้ปัญหาในการสื่อสาร โดยใช้หลักการของภาษาระหว่างระบบที่มีอยู่ ซึ่งประกอบด้วย 4 กลวิธีย่อย ได้แก่

1.4.1 กลวิธีการสรุปความ (Generalization) คือ กลวิธีที่ผู้พูดใช้คำในภาษาที่สองที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำศัพท์ที่ต้องการสื่อความหมาย โดยที่ผู้พูดทราบรายละเอียดทั้งหมด แต่ต้องการสื่อสารด้วยการพูด โดยวิธีการย่อรูปแบบ (Formal Reduction) ส่งผลให้คำที่เลือกมาใช้ในการสื่อสารมีความเหมาะสมน้อยลงไป ซึ่งการสรุปความประกอบด้วยกลวิธีย่อย ดังนี้ การใช้คำแทน (Lexical substitute) การใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเกือบตรงกัน (Approximation) และการใช้คำจำกลุ่ม (Superordinate term) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

NS: do you have any animals-

L: (laugh) yes-er -er that is er-I don't know how I shall say that in English- [----]

NS: I think they must be rabbits-

L: er what

NS: rabbits-

L: rabbits-

NS: yes rabbits

[---]

NS: does it -sleep on -in your room

L: er my-my animals-

NS: mm your animal

จากตัวอย่าง ผู้เป็นเจ้าของภาษาได้ถามว่าผู้เรียนมีสัตว์เลี้ยงหรือไม่ ผู้เรียนชาวเดนมาร์กได้ใช้คำจำกลุ่ม คำว่า "anima" แทนคำว่า "rabbit" เป็นต้น

1.4.2 การถอดความ (Paraphrase) คือ กลวิธีการสื่อสารที่ผู้พูดใช้คำหรือวลีที่มีความหมายเหมือนกัน ซึ่งรูปแบบในการใช้ประโยคความหมายเหมือนมีทั้งการบรรยายให้รายละเอียด

ละเอียด (descriptions) หรือ การพูดอ้อม (circumlocutions) โดยผู้พูดเน้นการให้รายละเอียดในลักษณะกายภาพและหน้าที่หรือลักษณะการใช้งาน ดังตัวอย่าง ต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

L: do you want to have some ah----Zinsen or do you want to have some more...

จากตัวอย่างข้างต้น คำว่า Zinsen ในภาษาเยอรมันมีความหมายในภาษาอังกฤษว่า ‘interest’ โดยผู้เรียนใช้กลวิธีการพูดอ้อม ด้วยการอธิบายคำว่า “interest” ซึ่งมีความหมายรูปประโยคที่ว่า have some more money

ตัวอย่างที่ 2

L: [---] some people have a car----and some people have a er bicycle----and some people have a er----erm----a cykel there is a m motor

NS: oh a bicycle----with a motor

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้พูดไม่ทราบคำศัพท์จึงพยายามให้รายละเอียดในลักษณะกายภาพ โดยอธิบายว่าเป็นรถจักรยานที่มีมอเตอร์ เป็นต้น

นอกจากนี้การถอดความยังสามารถใช้การยกตัวอย่าง (Exemplification) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

L: er (laugh) knallert----[‘knaeld] –er (laugh)

[---] you know er Puch

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้เรียนใช้คำว่า “knallert” ในภาษาเดนมาร์ก ซึ่งตรงกับความหมายในภาษาอังกฤษ “moped” (รถจักรยานขนาดเล็กไม่เกิน 50 ซีซี) โดยวิธีการอธิบายและยกตัวอย่างแต่ไม่ประสบความสำเร็จ

1.4.3 การสร้างคำใหม่ (Word coinage) คือ กลวิธีการสื่อสารที่ผู้พูดสร้างคำในภาษาที่สองขึ้นมาใหม่ ดังตัวอย่าง ต่อไปนี้

L: we were sitting in the –rounding of the station and

จากตัวอย่างบทสนทนา ผู้พูดต้องการอธิบายคำว่า “curve of a stadium” แต่ผู้พูดใช้คำว่า “rounding” แทน

1.4.4 การจัดโครงสร้างใหม่ (Restructuring) คือ กลวิธีที่ผู้พูดรู้ว่าตนเองไม่สามารถอธิบายข้อมูลที่ตั้งใจไว้ได้อย่างสมบูรณ์ หรือไม่สามารถพูดได้จบประโยคตามที่ตั้งใจไว้ จึงทำให้ผู้พูดจัดเรียงโครงสร้างของข้อมูลที่สร้างขึ้นใหม่เพื่อให้ประโยคในการสื่อสารนั้นสมบูรณ์ดังที่ตั้งใจไว้ เช่น ผู้พูดต้องการอธิบายคำว่า ‘He is hungry’ โดยการจัดเรียงโครงสร้างใหม่ คือ

L: my tommy-my tommy is-I have (inaudible) I must eat something

อีกหนึ่งตัวอย่างบทสนทนา ผู้พูดต้องการอธิบายว่า ‘daughter’ โดยการจัดเรียง โครงสร้างใหม่ คือ
L: ---my parents has I have er four elder sisters เป็นต้น

2. กลวิธีขอความร่วมมือ (Cooperative strategies) คือ กลวิธีการสื่อสารที่ผู้พูดใช้เมื่อเกิดปัญหาในระหว่างการสื่อสาร โดยการส่งสัญญาณให้คู่สนทนาทราบว่าผู้พูดต้องการขอความช่วยเหลือ โดยการแสดงออกให้รู้ (Appealing) ซึ่งลักษณะของการแสดงให้รู้นี้เรียกว่า การเริ่มด้วยตัวเองแล้วให้ผู้อื่นแก้ไข (Self-initiated other-repairs) หรือการถามคำถาม เช่น การชี้ไปยังเสื้อ (sweater) ที่สวมอยู่แล้วถามว่าเป็นสีอะไร ดังตัวอย่างต่อไปนี้

NS: what er colour is it-

L: er skim (laugh) er-er –what’s –colour is this- (points to her sweater)

จากตัวอย่างบทสนทนา คำว่า ‘skimlet’ ในภาษาเดนมาร์ก มีความหมายในภาษาอังกฤษว่า ‘grey’ ซึ่งเป็นสีของขนสัตว์

3. กลวิธีการไม่ใช่คำพูด (Non-linguistic Strategies) คือ กลวิธีที่ผู้พูดใช้การสื่อสารโดยการท่าทาง (mime) การเคลื่อนไหวร่างกาย (gesture) การเลียนเสียง (sound-imitation)

นอกจากกลวิธีที่กล่าวมาข้างต้นแฟร์ชและคาสเปอร์ (Faerch & Kasper, 1983, pp. 215-216) ได้กล่าวเพิ่มเติมถึงประเภทกลวิธีการสื่อสาร อีก 2 ประเภท คือ กลวิธีการกล่าวซ้ำ (Repeats) คือ กลวิธีที่ผู้พูดใช้กล่าวคำซ้ำกัน เช่น การซ้ำหน่วยคำ คำเดียว หรือ หลายๆ หน่วยคำและอีกหนึ่งกลวิธี คือ กลวิธีการแก้ไขด้วยตนเอง (Self-repairs) คือ กลวิธีที่ผู้พูดใช้เมื่อพบว่าตนเองพูดผิดแล้วพยายามแก้ไขใหม่หรือพยายามใช้รูปประโยคให้ถูกต้องสมบูรณ์ เช่น “I hate pea-soup I like pea. Soup I mean” คือ ผู้พูดต้องการบอกว่าฉันชอบซุปรพีสแต่พูดผิดเป็นฉันเกลียดซุปรพีสจึงทำการแก้ไขประโยคใหม่ และนอกจากนี้แฟร์ชและคาสเปอร์ (Faerch & Kasper, 1984, pp. 36-53) ได้พบกลวิธีการเริ่มต้นด้วยเสียง (Sound Initiation) คือ กลวิธีที่ผู้พูดเปล่งเสียงออกมาก่อนที่จะมีการพูดหรือขณะที่ผู้พูดหยุดการพูดเป็นช่วงๆ เช่น er..., um..., uh... เป็นต้น

การแบ่งประเภทกลวิธีการสื่อสารที่น่าสนใจอีกหนึ่งท่าน คือ ปารีบาคท์ (Paribakht, 1985, pp. 132-146) ได้แบ่งประเภทกลวิธีการสื่อสารออกเป็น 4 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. กลวิธีการสื่อสารที่ใช้แนวคิดด้านภาษาศาสตร์ (Linguistic approach) คือ กลวิธีการสื่อสารที่ผู้พูดใช้ความรู้ทางภาษาศาสตร์ในการแก้ปัญหาระหว่างการสื่อสาร ซึ่งประกอบด้วย 2 กลวิธีย่อย ได้แก่

1.1 การใช้ความหมายที่ใกล้เคียง (Semantic contiguity) คือ กลวิธีการสื่อสารที่ผู้พูดใช้คำศัพท์ที่มีความสัมพันธ์กับคำศัพท์เป้าหมายที่ต้องการสื่อ สามารถแบ่งออกได้ ดังนี้

1.1.1 การใช้ข้อหมวดหมู่ (Superordinate) คือ กลวิธีการสื่อสารที่ผู้พูดบอกชนิดกลุ่ม หมวดหมู่ของสิ่งของที่ต้องการสื่อสาร เช่น “This is a fruit” แทนคำว่า “pomegranate” (ผลทับทิม)

1.1.2 การเปรียบเทียบ (Comparison) คือ กลวิธีการสื่อสารที่ผู้พูดใช้การเปรียบเทียบสิ่งของเพื่อการสื่อความหมายในภาษาเป้าหมาย โดยแบ่งออกเป็น

1.1.2.1 การเปรียบเทียบเชิงบวก (Positive comparison) คือ กลวิธีการสื่อสารที่ผู้พูดเปรียบเทียบแสดงความเหมือน (Analogy) เช่น “Is the same like lamp.” แทนคำว่า “lantern” อีกหนึ่งตัวอย่างจากปาริบาลท์ (Parbakht, 1982, cited in Tarone & Yule, 1989, p.112)

S8: Maybe is something like a rope (describing an electrical cord)

จากบทสนทนา ผู้พูดต้องการอธิบายคำว่า electrical cord (สายไฟ) แต่ใช้คำว่า rope (เชือก)

J6: And the shape is like a octopus (laugh) but it has just three legs. Not eight legs. Head, and, three legs. Like octopus. (laugh) (describing a Christmas tree stand)

จากบทสนทนา ผู้พูดต้องการอธิบายคำว่า Christmas tree stand (ขาตั้งต้นคริสต์มาส) ด้วยการอธิบาย shape is like a octopus (laugh) but it has just three legs (รูปร่างที่เหมือนปลาหมึก แต่มีเพียงสามขา เป็นต้น และการเปรียบเทียบโดยใช้คำเหมือน (Synonymy) เช่น “caravan” แทนคำว่า “palanquin” (เกี้ยวเสลี่ยง) เป็นต้น

1.1.2.2. การเปรียบเทียบเชิงปฏิเสธ (Negative comparison) คือ กลวิธีการสื่อสารที่ผู้พูดเทียบเคียงความต่างและใช้คำที่ตรงกันข้าม (Contrast and Opposition) เช่น “It is not a same as computer.” แทนคำว่า “abacus” และเปรียบเทียบโดยการใช้นำตรงกันข้าม (Antonym) เช่น “This is opposite of failure.” แทนคำว่า “success” เป็นต้น

1.2 การพูดด้วยนัยทางอ้อม (Circumlocution) คือ กลวิธีการสื่อสารที่ผู้พูดพยายามที่จะบรรยายลักษณะของสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสารในภาษาเป้าหมาย ได้แก่

1.2.1 การบรรยายทางด้านกายภาพ (Physical description) คือ กลวิธีการสื่อสารที่ผู้พูดใช้อธิบายเกี่ยวกับ ขนาด รูปร่าง สี หรือ วัสดุที่ใช้ทำสิ่งของนั้น เช่น “It is made of metal.” แทนคำว่า “chimble” ซึ่งมีความหมายในภาษาไทยว่า ปลอกันิ้วโลหะและอีกตัวอย่างบทสนทนาจากงานวิจัยของปาริบาลท์ (Paribakht, 1982, p. 111)

J5: The color is, uh, dark, and uh...the size is just uh, uh, as a hand... it is made of uh, la leather จากบทสนทนา ผู้พูดได้อธิบายถึงสี dark (สีเข้ม) และมีขนาด hand (เท่าฝ่ามือ) และทำมาจาก leather (หนัง)

S1: It is made by rubber---but it is cutted on front—that you can have your fingers out –if you wear that

จากบทสนทนา ผู้พูดได้อธิบายว่า ทำจาก rubber (ยาง) และมีลักษณะ (cutted on front) ที่ถูกตัดส่วนหน้า และ (your fingers out –if you wear that) เมื่อคุณสวมใส่จะทำให้นิ้วมือโผล่ออกมา เป็นต้น

1.2.2 การบอกลักษณะของส่วนประกอบ (Constituent feature) คือ กลวิธีการสื่อสารที่ผู้พูดบอกรายละเอียดของสิ่งของที่ผู้พูดต้องการสื่อสารในภาษาเป้าหมาย ว่ามีส่วนประกอบหรือลักษณะอย่างไร เช่น “There is a handle.” แทนคำว่า “lantern” เป็นต้น

1.2.3 การบอกคุณสมบัติทางด้านสถานที่ตั้ง (Locational property) คือ กลวิธีการสื่อสารที่ผู้พูดบอกสถานที่ตั้งของคำศัพท์หรือสิ่งของในภาษาเป้าหมายที่ต้องการสื่อสาร เช่น “It was maybe used in Arab counties.” แทนคำว่า “palanquin” เป็นต้น

1.2.4 การบอกคุณสมบัติทางด้านประวัติความเป็นมา (Historical property) คือ กลวิธีการสื่อสารที่ผู้พูดบอกประวัติของคำหรือสิ่งที่ต้องการสื่อ เช่น “Ancient people used this.” แทนคำว่า “palanquin” เป็นต้น

2. กลวิธีการสื่อสารที่ใช้แนวคิดด้านบริบท (Context approach) คือ กลวิธีที่ผู้พูดใช้ความรู้ด้านบริบทที่อยู่ข้างเคียงเพื่อสื่อความหมาย ได้แก่ การใช้บริบททางด้านภาษาศาสตร์ (Linguistic context) ซึ่งเป็นกลวิธีการสื่อสารที่ผู้พูดบอกบริบทสำหรับคำศัพท์ที่ต้องการ โดยเว้นคำศัพท์ที่ต้องการไว้ ดังตัวอย่าง “when you sweep the floor, you gather up the dust with.....” แทนคำว่า “dustpan” เป็นต้น

3. กลวิธีการสื่อสารที่ใช้แนวคิดด้านความคิดรวบยอด (Conceptual approach) คือ กลวิธีการสื่อสารที่ผู้พูดใช้ความรู้รอบตัวและสถานการณ์เฉพาะของผู้พูด ซึ่งอาจจะได้อธิพลมาจากสังคมหรือ พื้นฐานทางวัฒนธรรมของผู้พูดก็ได้ โดยแบ่งออกเป็น

3.1 การให้ตัวอย่าง (Exemplification) คือ กลวิธีการสื่อสารที่ผู้พูดอ้างอิงถึงตัวอย่างต่าง ๆ เช่น บุคคลใดบุคคลหนึ่ง โอกาสต่าง ๆ หรือ เหตุการณ์จริงต่างๆ ที่ทำให้ทราบถึงคำศัพท์เป้าหมายที่ต้องการสื่อสาร เช่น “You many use it in camping” แทนคำว่า “courage” เป็นต้น

3.2 การเรียกชื่อสิ่งหนึ่งโดยใช้อีกสิ่งหนึ่งแทน (Metonymy) คือ กลวิธีการสื่อสารที่ผู้พูดบอกลักษณะที่เป็นต้นแบบของสิ่ง ๆ หนึ่ง ที่คู่สนทนาเข้าใจตรงกัน เพื่อที่จะสื่อความหมายในสิ่งที่ต้องการ เช่น “It’s symbolized by a dog.” แทนคำว่า “faithfulness” หรือ “peacock” แทนคำว่า “pride” เป็นต้น

4. กลวิธีการสื่อสารด้วยการทำท่าใบ้ (Mime) คือ กลวิธีการสื่อสารที่ผู้พูดใช้ท่าทางที่มีความหมายในการสื่อสาร โดยแบ่งออกเป็น

4.1 การแสดงท่าทางแทนคำพูด (Replacing verbal output) คือ กลวิธีการสื่อสารที่ใช้ท่าทางโดยไม่ใช้คำพูด เช่น การทำมือแสดงขนาด แทนคำว่า “pomegranate” เป็นต้น

4.2 การแสดงท่าทางประกอบการพูด (Accompanying verbal output) คือ กลวิธีการสื่อสารที่ผู้พูดใช้ท่าทางและคำพูดประกอบกันเพื่อสื่อความหมายในภาษาเป้าหมาย เช่น การพูดว่า “It goes up and down.” พร้อมกับทำท่าทางการเคลื่อนไหวประกอบ แทนคำว่า “seesaw” เป็นต้น

เนื่องด้วยในสถานการณ์จริงที่ต้องใช้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร ผู้พูดมักประสบปัญหาด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนั้นการศึกษาว่าผู้พูดหรือผู้เรียนใช้กลวิธีการสื่อสารใดในระหว่างการสื่อสารจึงมีความสำคัญ และทำให้ทราบถึงจุดบกพร่องทางด้านความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของผู้พูดและผู้เรียน จากงานวิจัยเกี่ยวกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อการพูดภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศได้มีนักวิจัยและนักภาษาศาสตร์ได้ทำการแบ่งกลวิธีการสื่อสารออกเป็นประเภทต่าง ๆ และจากการศึกษาประเภทกลวิธีการสื่อสารทั้งหมด ผู้วิจัยได้คัดเลือกกลวิธีการสื่อสารของนักวิจัยทั้ง 4 ท่าน ประกอบด้วย ทาโรน (Tarone, 1981 cited in Faerch & Kasper, 1983, pp. 62-64), เบียลีสต็อก (Bialystok, 1979 cited in Faerch & Kasper, 1983, pp. 105-107, แฟร์ช และ คาสเปอร์ (Faerch & Kasper, 1983, pp. 38-53) และ ปารีบาคท์ (Paribakht, 1985, pp. 132-146) โดยสามารถสรุปประเภทของกลวิธีในการสื่อสารโดยรวมได้เป็นสองประเภทดังต่อไปนี้

1. กลวิธีการทำให้สำเร็จ คือ กลวิธีที่ผู้พูดใช้วิธีการต่างๆ เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นขณะสื่อสารในภาษาเป้าหมายและเพื่อชดเชยความบกพร่องในความรู้ภาษาที่สองเพื่อให้การสื่อสารสามารถดำเนินต่อไปได้ ซึ่งประกอบด้วย 15 กลวิธีย่อย ดังนี้ กลวิธีการใช้คำใกล้เคียง กลวิธีการสร้างคำใหม่ กลวิธีการพูดแปลคำต่อคำ กลวิธีการพูดภาษาแม่ปนภาษาที่สอง กลวิธีการขอความช่วยเหลือ กลวิธีการไม่ใช้คำพูดหรือวงจนวนภาษา กลวิธีการพูดภาษาแม่ปนด้วยสำเนียงภาษาที่สอง กลวิธีการบรรยายลักษณะทั่วไป กลวิธีการบรรยายลักษณะเฉพาะ กลวิธีการบรรยายหน้าที่หรือการใช้ประโยชน์ของสิ่งต่าง ๆ หรือการกระทำต่าง ๆ กลวิธีการสรุปความ กลวิธีการกล่าวซ้ำ กลวิธีการแก้ไขด้วยตัวเอง กลวิธีการยกตัวอย่าง และกลวิธีการเริ่มด้วยเสียง

2. กลวิธีการหลีกเลี่ยง คือ กลวิธีที่ผู้พูดใช้เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาที่เกิดขึ้นขณะสื่อสารในภาษาเป้าหมาย ด้วยวิธีการหลีกเลี่ยงหัวข้อสนทนา การละทิ้งข้อมูล ซึ่งประกอบด้วย 2 กลวิธีย่อย ดังนี้ กลวิธีการหลีกเลี่ยงหัวข้อสนทนาและกลวิธีการละทิ้งหัวข้อสนทนา

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้กลวิธีการสื่อสาร

จากการศึกษางานวิจัยเรื่องกลวิธีการสื่อสารพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้กลวิธีการสื่อสารของผู้เรียนภาษาที่สอง คือ แรงจูงใจในการเรียน วิธีการสอน ภาระงาน กิจกรรมสำหรับการเรียนการสอน ความสามารถของผู้เรียน การสอนกลวิธีการสื่อสาร สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผู้เรียน ดังนี้

1. ระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียน (Proficiency level) ความสามารถของผู้เรียนจากการศึกษางานวิจัยของเหมย (Mei, 2010) ได้ศึกษากลุ่มนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาในระดับที่สูงและระดับต่ำ พบว่า การเลือกใช้กลวิธีนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยงานวิจัยของไฮล์ (Hyde, 1982) พบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาในระดับต่ำ มีการใช้กลวิธีการสื่อสารบ่อยครั้งกว่าผู้ที่มีความสามารถทางภาษาในระดับสูง เนื่องจากสาเหตุการเผชิญกับปัญหาภาษาระหว่างทำการสื่อสาร ตลอดจนผู้เรียนมีความสามารถในภาษาเป้าหมายที่จำกัด ในทางตรงกันข้าม เบียลีสต็อคและฟรอลิซ (Bialystok & Frohlich, 1980) และ เบียลีสต็อค (Bialystok, 1983) พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถของผู้เรียนกับประเภทการสื่อสารที่เจาะจงของผู้ใช้ ซึ่งผู้วิจัยเรียกว่า กลวิธี L1 based (กลวิธีที่ใช้พื้นฐานความรู้ภาษาแม่) และ L2 based (กลวิธีการใช้พื้นฐานความรู้ภาษาที่สอง) ด้วยการถูกรอปรงานเรื่องความบกพร่องทางภาษาศาสตร์ของผู้ที่เรียนภาษาที่สอง ซึ่งนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาในระดับต่ำใช้กลวิธีการยืมคำศัพท์จากภาษาแรกหรือภาษาแม่มากกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพาริบาค (Paribakht, 1985) และซิ-ชิง (Si-Qing, 1990) ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์กันระหว่างความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองกับความสามารถในการใช้กลวิธีการสื่อสารภาษาอังกฤษ พบว่า ความรู้พื้นฐานของภาษาเป้าหมายมีความสำคัญเพราะเป็นกลวิธีที่ใช้เวลาไม่มากในการอธิบายความหมาย โดยจากการทดสอบพบว่า ผู้ที่มีความสามารถทางภาษาในระดับสูงมีความรู้พื้นฐานของภาษาประกอบด้วย แต่ในขณะที่ผู้ที่มีความสามารถทางภาษาในระดับต่ำ ต้องใช้กลวิธีการชดเชย โดยอาศัยความรู้ทั่วไปมาช่วยในการสื่อความหมายแทนการบรรยายโดยตรงของคำศัพท์และยังใช้กลวิธีการเปรียบเทียบแทน สอดคล้องกับงานวิจัยของศุทธิณี ชวนไชยสิทธิ์และกาญจนา ปราบพาล (2552) พบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับต่ำมีการใช้กลวิธีการหลีกเลี่ยง เช่น การดึงเวลา การเน้นคำเพื่อความถูกต้อง การพูดซ้ำ การพูดอ้อม ซึ่งเป็นกลวิธีที่ผู้เรียนที่ไม่มีความรู้ทางภาษานำมาใช้ เพื่อพยายามพูดซ้ำหรือย้ำด้วยหวังว่าผู้ฟังที่เป็นเจ้าของภาษาจะเข้าใจในสิ่งที่ตนต้องการสื่อความหมาย

จากข้อมูลงานวิจัยที่ได้กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การพูดโดยทั่วไปของนักเรียนหรือผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาในระดับสูง พบว่า มีการใช้ความรู้พื้นฐานทางภาษาในการ

อธิบายความหมายและผู้พูดยังสามารถเลือกความหมายได้เหมาะสมกับบริบท ซึ่งเป็นกลวิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ แต่ในทางตรงกันข้าม ผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาในระดับต่ำจะใช้พื้นความรู้ทั่วไป (Knowledge-based) หรือเรียกอีกอย่าง คือ การใช้กลวิธีทิ้ง (Abandonment strategies)

2. ความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน (Frequency of speaking English outside the classroom) จากงานวิจัยของ Huang and Van Naerssen (1987) พบว่า นักเรียนชาวจีนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองที่ประสบความสำเร็จในการสื่อสารนั้น เกิดจากการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอและเหมาะสม เช่น การพูดคุยกับเจ้าของภาษา เพื่อนนักเรียนคนอื่นๆ โดยใช้ภาษาเป้าหมายในการพูดคุยสนทนากัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ MacIntyre and Charos (1996) ที่ได้ชี้แจงว่า หากผู้ที่เรียนภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่สองขาดโอกาสในการสื่อสารและขาดการปฏิสัมพันธ์ในภาษาที่สอง พวกเขาจะมีการรับรู้ความสามารถทางภาษาหรือความเต็มใจในการเรียนภาษาที่สองได้น้อย แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้ามีการใช้ภาษาที่สองอย่างสม่ำเสมอก็สามารถทำให้เกิดการพัฒนาความรู้ทางภาษาศาสตร์ได้ นอกจากนี้ Piramian (1979) ได้กล่าวว่า ผู้เรียนที่พยายามหาโอกาสในการพูดคุยภาษาที่สองทั้งในและนอกห้องเรียน จะกลายเป็นผู้ที่มีความสามารถในการสื่อสารภาษาที่สองมากกว่าผู้ที่ไม่มีโอกาสหรือมีโอกาสน้อย ส่วนในด้านของ MacIntyre and Doucette (2010, p. 162) ได้กล่าวว่า การทำให้ภาษาอังกฤษเป็นส่วนหนึ่ง และการปฏิสัมพันธ์โดยการพูดคุยกับเจ้าของภาษาให้เป็นนิสัยจะนำไปสู่ความสำเร็จในการสื่อสาร

3. ภาระงานในการทดสอบ จากการศึกษางานวิจัยของ Yupadee Malasit and Nopporn Sarobol (2013) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ การทำภาระงานในรูปแบบการสนทนาทางเดียวด้วยการสัมภาษณ์เรื่องส่วนตัว และภาระงานในรูปแบบการสนทนาแบบสองทางด้วยวิธีการเล่าเรื่องจากภาพ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า การใช้กลวิธีในการสื่อสารนั้นขึ้นอยู่กับภาระงานที่ทำ โดยการสนทนาแบบสองทางมีการใช้กลวิธีการสื่อสารมากกว่าการสนทนาแบบทางเดี่ยว นอกจากนี้ Paribakht (1982) ได้ศึกษาวิธีการสื่อสาร โดยให้ผู้เรียนทำการอธิบายภาพ ซึ่งพบว่า ผู้เรียนมีการใช้กลวิธีการละทิ้งข้อมูล การยกเลิกการสื่อสาร ในสถานการณ์ที่ผู้เรียนพยายามทำการอธิบายความหมายแต่ไม่ประสบความสำเร็จ จึงขอทำการอธิบายในหัวข้อต่อไป หรือผู้เรียนได้ทำการประเมินแล้วว่า ภาระงานที่ทดสอบประกอบด้วยเรื่องหรือหัวข้อที่ผู้เรียนไม่มีข้อมูลหรือไม่มีประสบการณ์ จึงไม่สามารถทำภาระงานได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Mei (2010) ที่ได้ศึกษาวิจัยการใช้กลวิธีในการสื่อสารของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยทำการแบ่งกลุ่มนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาในระดับสูงและระดับต่ำ โดยพบว่า การเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารขึ้นอยู่กับประเภทภาระงาน

ผลการวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ภาระงานหรือแบบทดสอบมีผลต่อการเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารของผู้เรียนหรือผู้พูด ดังเช่น ภาระงานที่ยากทำให้ผู้เรียนมีการเลือกใช้กลวิธีการหลีกเลี่ยง ตลอดจนมีการใช้กลวิธีการสื่อสารเพิ่มมากขึ้น เพื่อต้องการให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร และอีกหนึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสื่อสาร คือ ความสามารถของผู้เรียนมีผลต่อการเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารที่แตกต่างกัน โดยผู้ที่มีความสามารถทางภาษาในระดับสูงจะมีการเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารน้อยกว่าผู้ที่มีความสามารถทางภาษาในระดับต่ำ เนื่องด้วยผู้พูดที่มีความสามารถทางภาษาในระดับสูงมีการใช้พื้นฐานความรู้ทางภาษาในการอธิบายความหมายและผู้พูดยังสามารถเลือกความหมายได้เหมาะสมกับบริบท ซึ่งเป็นกลวิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ยังพบว่าความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนก็เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้กลวิธีการสื่อสาร ซึ่งความสามารถทางภาษานั้นสามารถพัฒนาได้โดยการฝึกหรือสนทนาด้วยภาษาเป้าหมายอย่างสม่ำเสมอ ในงานวิจัยนี้มุ่งเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษในระหว่างการปฏิบัติงาน แต่ถึงอย่างไรก็ตาม แบบทดสอบหรือภาระงานก็เป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบสำหรับการเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารของผู้พูดหรือผู้เรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศไทย

งานวิจัยของอรุณา บำรุงกิจ (2558) ได้ศึกษากลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี จำนวน 75 คน ในการบรรยายลักษณะของบุคคลและสิ่งของ พบว่า กลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีที่ 4-6 ใช้มากที่สุด คือ กลวิธีการบรรยายลักษณะ รองลงมาคือ กลวิธีการแปลคำต่อคำ และลำดับที่สาม คือ กลวิธีการไม่ใช้คำพูด ในส่วนกลวิธีที่ใช้น้อยที่สุดคือ กลวิธีการยกตัวอย่าง และยังพบว่าความสำเร็จทางการสื่อสารของนักเรียนมัธยมตอนปลายปีที่ 4-6 มีค่าความสำเร็จที่ใกล้เคียงกัน และยังพบงานวิจัยของณัฐดา รามฤทธิ์ (2558) ได้ศึกษากลวิธีการทดแทนข้อบกพร่องความรู้ทางด้านคำศัพท์ของนิสิตเอกภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยบูรพา กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยบูรพา ผลการวิจัยพบว่า กลวิธีการทดแทนข้อบกพร่องที่กลุ่มตัวอย่างใช้มากที่สุด คือ กลวิธีการถอดความ (64.37%) กลวิธีการใช้อักษรย่อ (28.57%) และกลวิธีการใช้พื้นฐานความรู้ภาษาแม่ปนภาษาเป้าหมาย (3.53%) ตามลำดับ และผลการศึกษากลวิธีย่อยในกลวิธีการทดแทนข้อบกพร่องพบว่า กลวิธีย่อยที่กลุ่มตัวอย่างใช้มากที่สุด คือ กลวิธีการอธิบายความ (61.11%) กลวิธีการใช้อักษรย่อ (28.57%) และกลวิธีการพูดภาษาแม่ปนภาษาที่สอง (3.03%) นอกจากนี้ยังพบว่าระดับความสามารถทางภาษาของกลุ่มตัวอย่างกับการใช้

กลวิธีทดแทนข้อบกพร่อง และความสามารถของกลุ่มตัวอย่างกับผลคะแนนจากแบบทดสอบต่างมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามลำดับ และผลคะแนนที่ได้จากกิจกรรมวัดกลวิธีทดแทนข้อบกพร่องของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความสามารถทางภาษาต่างกันมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แต่ในขณะที่ Sarada Jarupan (2013) ได้ศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาคณะวิศวกรรมชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออกโดยให้กลุ่มตัวอย่างอธิบายภาพสัญลักษณ์ในสถานที่ทำงานจริงและให้ผู้เรียนแนะนำการปฏิบัติตนในระหว่างการทำงานเป็นภาษาอังกฤษ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความผิดพลาดในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแต่ก็สามารถทำให้การสื่อสารประสบความสำเร็จได้ และพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการใช้กลวิธีการสื่อสารที่แตกต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับระดับความสามารถของภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Jill Metcalfe and Stripathum Noom-Ura (2013) ซึ่งได้ทำการศึกษาในเรื่องเดียวกัน คือ ได้ทำการศึกษาการใช้กลวิธีการสื่อสารของนักศึกษาไทยและศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลวิธีการสื่อสารกับระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษที่อยู่ในระดับสูงและระดับต่ำว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาปริญญาตรี ปี 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 104 คน ด้วยวิธีการทำการทดสอบในการใช้กลวิธีด้วยการบรรยายรายการสิ่งของ พบว่า ผู้ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษที่ต่างกัน มีการเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารที่แตกต่างกัน โดยผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับสูงมีการใช้กลวิธีทำให้สำเร็จ เช่น กลวิธีการโต้ตอบกับผู้สนทนาเพื่อขอคำอธิบายเพื่อความกระจ่าง กลวิธีการพูดอ้อม ส่วนในด้านของผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับต่ำ มีการใช้กลวิธีการหลีกเลี่ยง เช่น กลวิธีการละข้อความที่จะพูด

นอกจากนี้ในงานวิจัยของดารณี สุวรรณวาริ (2550) ได้ศึกษาการใช้กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 โรงเรียนอู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ความสามารถทางภาษาที่ต่างกัน มีการใช้กลวิธีการพูดภาษาอังกฤษแตกต่างกัน คือ กลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูงมีการใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานทางด้านภาษาศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับปานกลางและต่ำ กลวิธีการสื่อสารที่ถูกรนำมาใช้มากที่สุดสำหรับกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำ คือ การใช้กลวิธีการสื่อสารบนพื้นฐานทางด้านความรู้ทั่วไป เช่น กลวิธีการกล่าวซ้ำ กลวิธีการใช้ท่าทาง และกลวิธีการหลีกเลี่ยง และเพื่อเป็นการสนับสนุนข้อมูลในเรื่องของระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนและนักศึกษาไทยในการใช้กลวิธีการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ในงานวิจัยของศุทธิณี ชวนไชยสิทธิ์และกาญจนา ปราบพาล (2552) ได้ศึกษาการใช้กลวิธีการสื่อสารของนักศึกษาที่มีความสามารถในภาษาอังกฤษในระดับต่ำ จากกลุ่มตัวอย่าง

จำนวน 100 คน ด้วยวิธีการสุ่ม โดยให้กลุ่มตัวอย่างทำการอธิบายรายการสิ่งของเพื่อต้องการทราบถึงกลวิธีในการสื่อสารและพบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับต่ำนั้น มีการใช้กลวิธีในการหลีกเลี่ยง (Risk avoidance) มากที่สุด เช่น กลวิธีการดึงเวลา กลวิธีการขอความช่วยเหลือ และกลวิธีทำให้สำเร็จ (Risk-taking) เช่น กลวิธีการถามเน้นย้ำเพื่อความถูกต้อง กลวิธีการพูดอ้อม จากผลการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ทำการแนะนำว่าสถาบันการศึกษาควรมีการกำหนดโปรแกรมการเรียนการสอนเรื่องกลวิธีในการสื่อสารและควรปรับปรุงเนื้อหาให้เหมาะสมกับผู้เรียน

ในงานวิจัยของขวัญหทัย เชิดชู (2545) ได้ศึกษาพฤติกรรมการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โปรแกรมภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 32 คน โดยใช้แบบทดสอบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วย ภาระงานเพื่อการสื่อสาร 4 ชนิด คือ การบรรยายภาพ การบรรยายเรื่องจากการอ่าน การอธิบายคำศัพท์ การพูดเล่าเรื่องจากภาพ ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สร้างแบบทดสอบด้วยตัวเอง จากผลงานวิจัย พบว่า นักศึกษามีการใช้กลวิธีหลีกเลี่ยง กลวิธีใช้พื้นฐานความรู้ภาษาแม่หรือภาษาอื่น กลวิธีใช้พื้นฐานความรู้ภาษาที่สองหรือภาษาอังกฤษ ตามลำดับ โดยนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูงมีการใช้กลวิธีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษมากที่สุด และนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับปานกลาง มีการใช้กลวิธีพื้นฐานความรู้ภาษาแม่หรือภาษาอื่นมากที่สุด และยังปรากฏในงานวิจัยของYupadee Malasit and Nopporn Sarobol (2013) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โรงเรียนหอแซฟอุปถัมภ์ ซึ่งเรียนโปรแกรมภาษาอังกฤษ จำนวน 30 คน ทั้งชายและหญิง โดยการแบ่งกลุ่มตัวอย่างตามระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับสูง ระดับกลางและระดับต่ำ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ การทำภาระงานในรูปแบบสนทนาทางเดียว โดยการสัมภาษณ์เรื่องส่วนตัว และการพูดคุยสนทนาทั้ง 2 ทาง โดยวิธีการเล่าเรื่องจากภาพ และพบว่า นักเรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษทั้ง 3 กลุ่ม มีการใช้กลวิธีสื่อสารที่ไม่แตกต่างกัน โดยกลวิธีที่ใช้มากที่สุด คือ การหยุดชั่วขณะ แต่พบว่า การใช้กลวิธีในการสื่อสารนั้นขึ้นอยู่กับภาระงานที่ทำ โดยการสนทนาแบบสองทางจะใช้กลวิธีมากกว่าการสนทนาแบบทางเดียว ส่วนในงานวิจัยของ Tatre Thitiadisai (2011) ได้ศึกษาพฤติกรรมการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ปีที่ 2 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผลการศึกษา พบว่า กลวิธีที่ใช้มากที่สุด คือ กลวิธีการพูดอ้อม การใช้คำใกล้เคียง ส่วนกลวิธีที่ใช้น้อยที่สุด คือ การสร้างคำใหม่ การสลับภาษา และกลวิธีที่ใช้แล้วรู้สึกว่าการประสบความสำเร็จมากที่สุด คือ กลวิธีการใช้คำใกล้เคียง กลวิธีการพูดอ้อม ส่วนกลวิธีที่ใช้แล้วประสบความสำเร็จน้อย คือ กลวิธีการละทิ้งข้อความ การสลับภาษา และในงานวิจัยของวรัญญา ปรีดาชวรัตน์ (2011) ศึกษา

กลวิธีในการสื่อสารของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษานานาชาติในเขตกรุงเทพฯ จำนวน 400 คน ชั้นปีที่ 1 จากคณะศิลปศาสตร์และคณะบริหารธุรกิจ พบว่า กลวิธีที่นักศึกษาใช้บ่อย คือ กลวิธีการอธิบายความ กลวิธีการแก้ไขด้วยตัวเอง กลวิธีการใช้คำเหมือน กลวิธีการพูดพิมพ์ และกลวิธีการขอความช่วยเหลือ โดยพบว่านักศึกษาใช้กลวิธีที่ทำให้สำเร็จมากกว่ากลวิธีการตัดทอน

งานวิจัยของศุภชาติ โพธิ์โชติ (2553) ได้ศึกษากลวิธีในการขายสินค้าของผู้ขายสินค้าแบบแผงลอยชาวไทย ในเขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน โดยวิธีสุ่มแบบเจาะจง จากเขตพัทยาเหนือ พัทยากลาง และพัทยาใต้ จำนวนเขตละ 10 คน โดยใช้วิธีการสอบถามและการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม จากการสังเกตพบว่า กลวิธีที่ใช้นั้นมากที่สุดเป็น 3 อันดับแรก คือ กลวิธีการพูดตามแบบแผน การใช้คำสั้นๆและง่ายๆ และการแปลความหมายตามภาษาแม่ ส่วนกลวิธีที่พบน้อยที่สุด มี 2 กลวิธี ได้แก่ การใช้คำจำกัดกลุ่ม และการขอความช่วยเหลือ และงานวิจัยของวิไลศรีมี แสนอุดม (2550) ที่ได้ศึกษากลวิธีที่ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างนักท่องเที่ยวกับเจ้าหน้าที่ด่านตรวจคนเข้าเมืองเชียงของจังหวัดเชียงราย โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลการใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนาระหว่างนักท่องเที่ยวต่างชาติกับเจ้าหน้าที่ด่านตรวจคนเข้าเมือง จำนวน 5 คน ด้วยการสังเกต บันทึกภาพและเสียง การสนทนาและทำการสัมภาษณ์ พบว่า นักท่องเที่ยวต่างชาติใช้กลวิธีที่ทำให้สำเร็จมากที่สุด เช่น การพูดอ้อม การใช้คำใกล้เคียง การสร้างคำใหม่ การพูดภาษาแม่ด้วยสำเนียงภาษาที่สอง รองลงมาคือ กลวิธีในการสร้างปฏิสัมพันธ์ เช่น การขอความช่วยเหลือโดยตรงและทางอ้อม การตรวจสอบความเข้าใจ เป็นต้น และกลวิธีที่ใช้น้อยที่สุดคือกลวิธีของการหลีกเลี่ยง เช่นการไม่พูดหัวข้อนั้นเลย ส่วนเจ้าหน้าที่ด่านตรวจคนเข้าเมืองเชียงของใช้กลวิธีสร้างปฏิสัมพันธ์มากที่สุด รองลงมาคือ กลวิธีที่ทำให้สำเร็จ และวิธีที่ใช้น้อยที่สุด คือ กลวิธีการตัดทอน

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับกลวิธีในการสื่อสารข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาระดับสูงใช้กลวิธีที่ใช้พื้นฐานของภาษาที่สอง เช่น การใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียง การอธิบายความ การบรรยายลักษณะ การขอความช่วยเหลือ เป็นต้น เพื่อให้การสื่อสารดำเนินต่อไปได้และบรรลุตามวัตถุประสงค์ของผู้พูด โดยเรียกว่าเป็นกลวิธีที่ทำให้สำเร็จ แต่ในทางตรงกันข้ามผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาระดับต่ำมีการใช้กลวิธีในการหลีกเลี่ยง เช่น การยุติการสนทนา การเปลี่ยนหัวข้อในการสนทนา เป็นต้น นอกจากนี้ยังพบว่า แบบทดสอบที่ใช้ในการศึกษาวิจัยมีผลต่อการใช้กลวิธีในการสื่อสาร คือ ผู้เรียนที่ทำการทดสอบแบบทางเดียวจะใช้กลวิธีในการสื่อสารน้อยกว่าผู้เรียนที่ทำการสื่อสารแบบสองทาง

งานวิจัยในต่างประเทศ

Mei and Sanooch (2010) ได้ศึกษาการใช้กลวิธีในการสื่อสารของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยกลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาที่เรียนคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ปีที่ 1 โดยได้แบ่งกลุ่มนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาในระดับสูงและระดับต่ำ พบว่า การเลือกใช้กลวิธีในการสื่อสารจะขึ้นอยู่กับประเภทภาระงาน ความสามารถ เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย อาทิเช่น การตอบแบบสอบถามและการสนทนาแบบทางเดียว คือ การอธิบายคำศัพท์กับเจ้าของภาษาโดยห้ามใช้คำศัพท์นั้น และการสนทนาแบบสองทาง คือ ผู้เรียนทำการสวมบทบาทเป็นผู้ขายสินค้าและเป็นลูกค้า ซึ่งในสถานการณ์การต่อรองราคาสินค้าพบว่า ผู้เรียนใช้กลวิธีการลดความมากที่สุด สอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ Paribakht (1985) ที่ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการใช้กลวิธีการสื่อสารกับระดับความสามารถทางภาษาของนักศึกษาชาวเปอร์เซียที่มีความสามารถทางภาษาระดับสูง ปานกลางและต่ำ จำนวนกลุ่มละ 20 คน และนักศึกษาซึ่งเป็นเจ้าของภาษาจำนวน 60 คน เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย คือ แบบทดสอบความสามารถในการบรรยายศัพท์ โดยให้นักเรียนบรรยายคำศัพท์ให้เจ้าของภาษาฟังจนเจ้าของภาษาสามารถบอกคำศัพท์คำนั้นได้อย่างถูกต้อง ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนใช้กลวิธีการสื่อสารที่แตกต่างกันไปตามระดับความสามารถทางภาษา โดยผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาระดับสูงหรือเจ้าของภาษาใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานจากภาษาที่สอง ส่วนผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาระดับต่ำ ใช้กลวิธีการสื่อสารที่มีพื้นฐานจากภาษาแม่ นอกจากนี้ยังพบว่า ความถี่ในการใช้กลวิธีการสื่อสารของผู้เรียนมีความแตกต่างกันตามระดับความสามารถทางภาษา

ในงานวิจัยของ Hua and Fariza (2012) ศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีการสื่อสารของนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษานานาชาติในมหาวิทยาลัย Kebangsaan ประเทศมาเลเซีย โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นสองกลุ่ม คือ นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาระดับสูงและระดับต่ำ จำนวน กลุ่มละ 10 คน รวมทั้งสิ้น 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบ คือ นักศึกษาทำการตอบแบบสอบถาม และทำการพูดคุยสนทนากัน พบว่า ความสามารถทางภาษาไม่มีผลต่อการใช้กลวิธีในการสื่อสาร และพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้กลวิธีการสื่อสารทั้งหมด 12 กลวิธี โดยกลวิธีที่ใช้มากที่สุด คือ กลวิธีการสลับภาษา และกลวิธีที่ใช้น้อย คือ กลวิธีการสร้างคำใหม่

ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า ผลงานการวิจัยในต่างประเทศพบการใช้กลวิธีการสื่อสารของผู้เรียนหรือผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองไม่มีความแตกต่างกับผลงานการวิจัยในประเทศไทย เนื่องจากความสามารถทางภาษาของผู้เรียนและแบบทดสอบที่ใช้ในงานวิจัยมีผลต่อการเลือกใช้กลวิธีในการสื่อสาร

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของวิศวกรไทย ทัศนศึกษาบริษัทข้ามชาติแห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด จังหวัดระยอง ภาคตะวันออกของประเทศไทย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย
3. การทดสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ วิศวกรไทยที่ปฏิบัติงานกับเครื่องจักรในบริษัทข้ามชาติแห่งหนึ่ง ซึ่งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด จังหวัดระยอง จำนวน 40 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยวิศวกรไทยซึ่งใช้ภาษาอังกฤษในระหว่างการทำงานในบริษัทข้ามชาติแห่งหนึ่ง ซึ่งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ดจังหวัดระยอง ซึ่งประกอบด้วยเพศชายทั้งหมด จำนวน 21 คน ด้วยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างทั้ง 21 คน คือ วิศวกรไฟฟ้าและวิศวกรเครื่องกลที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเดินเครื่องจักรและซ่อมบำรุงเครื่องจักร โดยมีอายุการทำงานเริ่มตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป โดยผู้วิจัยได้จัดแบ่งประเภทตามระดับความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษในระหว่างการทำงานออกเป็นจำนวน 3 กลุ่ม ซึ่งแต่ละกลุ่มมีจำนวน 7 คน คือ วิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับสูง ระดับปานกลางและระดับต่ำ

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การจัดแบ่งระดับความถี่สำหรับการใช้ภาษาอังกฤษของวิศวกรไทย โดยพิจารณาจากระยะเวลาความถี่หรือจำนวนชั่วโมงในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการทำงานของวิศวกรไทย ซึ่งอยู่ในช่วงระยะเวลาหนึ่งวัน โดยการพิจารณาตามคำบรรยายลักษณะงาน หรือ Job description ซึ่งกำหนดโดยฝ่ายทรัพยากรบุคคลของบริษัท ดังตัวอย่างคือ คำบรรยายลักษณะงานในตำแหน่ง System specialist คือ ผู้ที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งนี้ต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ในการปฏิบัติงานโดยใช้ระยะเวลาประมาณ 4 ชั่วโมง ต่อ ระยะเวลาหนึ่งวัน “This position requires approximately 4 hours per day communicating in English.” ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้จัดแบ่งระดับความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

วิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระดับสูง หมายถึง วิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระยะเวลาหนึ่งวัน ซึ่งมีจำนวนอยู่ในช่วงระยะเวลา ระหว่าง 7-8 ชั่วโมง

วิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระดับปานกลาง หมายถึง วิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระยะเวลาหนึ่งวัน ซึ่งมีจำนวนอยู่ในช่วงระยะเวลา ระหว่าง 4-6 ชั่วโมง

วิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระดับต่ำ หมายถึง วิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระยะเวลาหนึ่งวัน ซึ่งมีจำนวนอยู่ในช่วงระยะเวลา ระหว่าง 0-3 ชั่วโมง

การจัดแบ่งกลุ่มวิศวกรไทยตามระดับความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษสามารถแบ่งจำนวนของแต่ละกลุ่มได้ดังนี้ วิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระดับสูงมีจำนวน 7 คน วิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระดับปานกลางมีจำนวน 7 คน และวิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระดับต่ำมีจำนวน 7 คน รวมทั้งสิ้น มีจำนวน 21 คน

ในการทดสอบการใช้กลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสารได้มีการกำหนดให้ชาวต่างชาติเป็นคู่สนทนา รับฟังการบรรยาย โดยชาวต่างชาติดังกล่าวเป็นอาจารย์สอนภาษาอังกฤษสัญชาติอเมริกัน จบการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยออฟฟีนิกซ์ในสหรัฐอเมริกา (University of Phoenix) ซึ่งปัจจุบันดำรงตำแหน่งเป็นวิทยากรผู้ฝึกอบรมหลักสูตรการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับพนักงานและบุคลากรทั่วไปของบริษัท Achieve Global Thailand ซึ่งจัดเป็นบริษัทที่ให้การศึกษาด้านการฝึกอบรมชั้นนำระดับโลก โดยหลักการเลือกคู่สนทนาในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดให้คู่สนทนาคือผู้ที่ไม่มีพื้นความรู้และความคุ้นชินในด้านวิศวกรรม เพื่อให้การสื่อสารในระหว่างการทำแบบทดสอบมีความเสมือนจริงกับการสื่อสารที่ใช้ในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือในงานวิจัย ดังนี้

1. แบบวัดกลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับวิศวกรไทย โดยผู้วิจัยได้นำ

หลักการการสร้างแบบทดสอบกลวิธีการสื่อสารของทาโรนและยู (Tarone and Yule, 1987, pp 183-185) ซึ่งประกอบด้วยการอธิบายภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่าง โดยผู้วิจัยเป็นผู้กำหนดภาพเพื่อให้สอดคล้องกับเครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติงานของกลุ่มตัวอย่างวิศวกรไทย รวมทั้งเป็นอุปกรณ์เครื่องมือช่างพื้นฐานสำหรับวิศวกร ไฟฟ้าและวิศวกรเครื่องกล โดยชุดภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่างประกอบด้วยรูปภาพของอุปกรณ์ประเภทตัด ประเภทหนีบ ประเภทไขตึง ประเภทการวัดระยะ ประเภทการเชื่อมต่อ ประเภทการยก รวมทั้งหมดจำนวน 10 รูปภาพ และเพื่อหลีกเลี่ยงการคาดเดาสำหรับผู้ฟัง ซึ่งเป็นเจ้าของภาษาในระหว่างที่วิศวกรไทยทำการอธิบายภาพเครื่องมืออุปกรณ์เครื่องมือช่าง ผู้วิจัยได้ทำการสร้างชุดภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่างจำนวน 3 ฉบับ โดยภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่างแต่ละฉบับมีบางรูปภาพของเครื่องมือช่างที่แตกต่างกัน รวมทั้งภายในชุดภาพแต่ละฉบับได้มีการสลับตำแหน่ง ซึ่งชุดภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่างทั้ง 3 ฉบับ มีหมายเลข 1 ถึง หมายเลข 10 กำกับไว้บนรูปภาพ (ดูภาพผนวก ข)

2. แบบตรวจสอบการบรรยายภาพเครื่องมืออุปกรณ์ช่างสำหรับผู้ฟังซึ่งเป็นเจ้าของภาษาในระหว่างการทำแบบทดสอบการใช้กลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของวิศวกรไทย ประกอบด้วย ชุดภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่าง ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้น จำนวน 3 ฉบับ โดยชุดภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่างแต่ละฉบับ มีภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่างจำนวนมากกว่า 10 รูปภาพ แต่ภายในชุดภาพมีภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่างที่วิศวกรไทยทำการอธิบายอยู่ด้วย โดยในแต่ละรูปภาพของอุปกรณ์เครื่องมือช่างมีช่องว่างไว้สำหรับผู้ฟังซึ่งเป็นเจ้าของภาษาทำการเติมหมายเลข 1 ถึง หมายเลข 10 ลงบนรูปภาพนั้น หลังจากให้ผู้ฟังซึ่งเป็นเจ้าของภาษาได้ฟังการทำการอธิบายภาพจากวิศวกรไทย (ดูภาพผนวก ข)

3. แบบวัดความถี่การใช้กลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยได้สร้างแบบบันทึกความถี่การใช้กลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสาร เพื่อบันทึกความถี่ในการใช้กลวิธีการสื่อสารของวิศวกรไทย ซึ่งประกอบด้วยชื่อสกุลของวิศวกรไทย ระดับความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษในระหว่างการปฏิบัติงานและประเภทกลวิธีการสื่อสารซึ่งได้จากการแบ่งประเภทจากนักวิจัยทั้ง 4 ท่าน ประกอบด้วย ทาโรน (Tarone, 1981 cited in Faerch & Kasper, 1983, pp. 62-64), เบียลีสต็อก (Bialystok, 1979 cited in Faerch & Kasper, 1983, pp. 105-107, แฟร์ช และ คาสเปอร์ (Faerch & Kasper, 1983, pp. 38-53) และ ปารีบาคท์ (Paribakht, 1985, pp. 132-146)

4. ผู้วิจัยบันทึกและสังเกตการณ์ในระหว่างที่วิศวกรไทยได้ทำแบบทดสอบการวัดกลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เครื่องบันทึกวีดิทัศน์ในระหว่างการสื่อสาร เพื่อนำมาวิเคราะห์การใช้กลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสารของวิศวกรไทย

การทดสอบคุณภาพเครื่องที่ใช้ในงานวิจัย

ผู้วิจัยได้ทดสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย โดยได้สร้างแบบทดสอบการใช้กลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับวิศวกรไทยและแบบตรวจสอบการบรรยายภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่างสำหรับผู้ฟังซึ่งเป็นเจ้าของภาษา และได้นำเครื่องมือที่สร้างไปทำการทดลองกับวิศวกรไทย ซึ่งมีใช้กลุ่มตัวอย่างวิศวกรไทยที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. แบบทดสอบการใช้กลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสารของวิศวกรไทย ประกอบด้วยชุดภาพ จำนวน 8 ฉบับ ซึ่งแต่ละฉบับ ประกอบด้วยรูปภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่างประเภทเดียวกัน จำนวน 4 ภาพ ตัวอย่างเช่น ชุดภาพฉบับที่ 1 ประกอบด้วยรูปภาพเครื่องมือช่างประเภทไขควง ผู้วิจัยได้นำรูปภาพไขควงที่มีลักษณะที่แตกต่างกันจำนวน 4 ภาพ คือ รูปภาพที่ 1 คือ ไขควงปากแบน รูปภาพที่ 2 คือ ไขควงปากแฉก รูปภาพที่ 3 คือ ไขควงปากบล็อก และรูปภาพที่ 4 คือ ไขควงหัวคลัตช์ เป็นต้น โดยภายใต้รูปภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่าง ทั้ง 4 ภาพ ผู้วิจัยได้เขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษ A B C D กำกับไว้ โดยรูปภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่างทั้ง 4 ภาพจะมีเพียง 1 ภาพที่ทำเครื่องหมายกากบาทลงบนตัวอักษรภาษาอังกฤษ A B C D เพียง 1 ตัวอักษร เพื่อเป็นสัญลักษณ์ให้กับวิศวกรไทย ทำการอธิบายภาพที่ดูทำเครื่องหมายกากบาททับไว้ให้ผู้ฟังซึ่งเป็นเจ้าของภาษา

2. แบบตรวจสอบการบรรยายภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่างสำหรับผู้ฟังซึ่งเป็นเจ้าของภาษา ประกอบด้วย ชุดภาพจำนวน 8 ฉบับ ซึ่งแต่ละฉบับประกอบด้วยรูปภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่างประเภทเดียวกัน จำนวน 4 ภาพ ตัวอย่างเช่น ชุดภาพฉบับที่ 1 ประกอบด้วย รูปภาพเครื่องมือช่างประเภทไขควง ผู้วิจัยได้นำรูปภาพไขควงที่มีลักษณะที่แตกต่างกัน จำนวน 4 ภาพ คือ รูปภาพที่ 1 คือ ไขควงปากบล็อก รูปภาพที่ 2 คือ ไขควงหัวคลัตช์ รูปภาพที่ 3 คือ ไขควงปากแบน และรูปภาพที่ 4 คือ ไขควงปากแฉก เป็นต้น ซึ่งชุดภาพของผู้ฟังซึ่งเป็นเจ้าของภาษา มีรูปภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่างเหมือนกับ รูปภาพทั้ง 4 ภาพของวิศวกรไทย แต่ในชุดภาพมีความแตกต่างเพียงตำแหน่งของภาพซึ่งไม่ตรงกัน เพื่อหลีกเลี่ยงการคาดเดาของผู้ฟังซึ่งเป็นเจ้าของภาษา ในระหว่างทำแบบทดสอบกลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสารของวิศวกรไทยซ้ำๆกัน นอกจากนี้ภายใต้รูปภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่าง ทั้ง 4 ภาพ ได้เขียนตัวอักษรภาษาอังกฤษ A B C D กำกับไว้ใต้รูปภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่างทั้ง 4 ภาพ ซึ่งผู้วิจัยไม่ทำเครื่องหมายกากบาททับบนตัวอักษรภาษาอังกฤษ A B C D เพื่อต้องการให้ผู้ฟังซึ่งเป็นเจ้าของภาษากากบาทลงบนตัว อักษรภาษาอังกฤษ A B C D เพียง 1 ตัวอักษร หลังจากได้ฟังการบรรยายภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่างจากวิศวกรไทย

3. ผู้วิจัยนำเครื่องมือแบบทดสอบกลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสารทดลองกับกลุ่มวิศวกรไทย ที่ปฏิบัติงานกับเครื่องจักร บริษัทข้ามชาติแห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด จังหวัดระยอง ภาคตะวันออก จำนวน 20 คน โดยอธิบายวิธีการทำแบบทดสอบกลวิธีการพูดเพื่อสื่อสาร

ให้กับวิศวกรไทยและผู้ฟังซึ่งเป็นเจ้าของภาษา โดยผู้วิจัยเป็นผู้สังเกตการณ์ และในระหว่างการทำแบบทดสอบการพูดเพื่อการสื่อสารผู้วิจัยได้บันทึกทัศนภาพและเสียง ในการทำแบบทดสอบกลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสาร ไม่มีการกำหนดระยะเวลาในระหว่างอธิบายภาพอุปกรณ์เครื่องช่าง แต่กำหนดให้วิศวกรไทยต้องอธิบายชุดภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่างให้ครบทั้ง 8 ฉบับ

4. ผู้วิจัยนำผลการทดลองการใช้เครื่องมือแบบทดสอบกลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสารนำเสนอต่อผู้ซึ่งมีคุณวุฒิที่มีความชำนาญในด้านการศึกษาเรื่องการใช้กลวิธีการสื่อสาร เพื่อทำการพิจารณาและตรวจสอบความเที่ยงตรง โดยได้รับคำแนะนำให้เพิ่มจำนวนภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่างให้มากขึ้น และมีชุดภาพเพียง 3 ฉบับ เพื่อสามารถพบการใช้กลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างวิศวกรไทย ส่วนในแบบของการตรวจสอบการบรรยายภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่างสำหรับผู้ฟังซึ่งเป็นเจ้าของภาษา ผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้เพิ่มจำนวนภาพที่หลากหลาย เพื่อเพิ่มระดับความยากของเครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบ และผู้ฟังซึ่งเป็นเจ้าของภาษาไม่สามารถทำการโต้ตอบ เพื่อมิให้เกิดการแสดงออกไปในรูปแบบลักษณะของการชี้เข้าไปสู่คำตอบได้ ดังนั้นในระหว่างที่วิศวกรไทยอธิบายภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่าง ผู้ฟังซึ่งเป็นเจ้าของภาษาไม่สามารถถามคำถามเกี่ยวกับภาพในลักษณะเช่นนี้ Is tool are small and round? แต่ควรกระตุ้นให้ผู้พูดเป็นฝ่ายพูด โดยผู้ฟังซึ่งเป็นเจ้าของภาษาสามารถใช้คำถามในลักษณะดังนี้ เช่น Yes, No หรือ could you explain again. เป็นต้น

5. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับวิศวกรไทยและผู้ฟังซึ่งเป็นเจ้าของภาษามาปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยเตรียมแบบทดสอบกลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสารจำนวน 3 ฉบับ สำหรับวิศวกรไทยและผู้ฟังซึ่งเป็นเจ้าของภาษา โดยใช้แบบทดสอบกลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสาร ทั้ง 3 ฉบับ ด้วยการสลับหมุนเวียนสำหรับทดสอบการพูดเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างวิศวกรไทย จนครบจำนวน 21 ครั้ง

2. ก่อนทำแบบทดสอบการวัดกลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยอธิบายวิธีการทำแบบทดสอบวัดกลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้กับกลุ่มตัวอย่างวิศวกรไทยและผู้ฟังซึ่งเป็นเจ้าของภาษาทุกครั้ง เพื่อให้แน่ใจว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจในการทำแบบทดสอบการวัดกลวิธีการสื่อสารอย่างชัดเจน ตลอดจนแจ้งให้ทราบว่า การทดสอบในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีการบันทึกทัศนภาพ

3. วิศวกรไทยทำแบบวัดกลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับคู่สนทนาซึ่งเป็นเจ้าของภาษาเพื่อให้คู่สนทนาหรือเจ้าของภาษาทำการเติมหมายเลข 1 ถึง 10 ในช่องว่างของภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่างที่วิศวกรไทยได้ทำการอธิบายภาพ ซึ่งการทำแบบวัดกลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสามารถใช้คำพูดและท่าทางประกอบได้ แต่วิศวกรไทยไม่สามารถพูดชื่อเรียกของคำศัพท์ของรูปภาพในแบบทดสอบการวัดกลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสารได้ โดยกลุ่มตัวอย่างวิศวกรไทยต้องทำแบบวัดกลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจนครบทั้ง 10 รูปภาพ โดยไม่มีข้อจำกัดทางด้านระยะเวลา ในการทำแบบทดสอบการวัดกลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสาร

4. การทำแบบทดสอบการวัดกลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไม่มีข้อจำกัดทางด้านเวลาระหว่างทำแบบทดสอบการวัดกลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของวิศวกรไทยกับผู้ฟังหรือเจ้าของภาษาและเวลาที่ใช้ในการทำแบบทดสอบการวัดกลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของวิศวกรไทยนั้น ไม่มีผลต่อการวิเคราะห์ข้อมูล

5. ในขณะที่วิศวกรไทยทำแบบทดสอบการวัดกลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับผู้ฟังซึ่งเป็นเจ้าของภาษา ผู้วิจัยมีการบันทึกวิดีโอทัศนทั้งภาพและเสียงโดยผู้วิจัยสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม

6. การทำแบบทดสอบการวัดกลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารคิดเป็นคะแนนทั้งหมด 10 คะแนน โดยใช้ตารางการให้คะแนนการทำแบบทดสอบการพูดเพื่อการสื่อสาร ตามตารางที่ 11 ภาคผนวก ก โดยการให้คะแนน คือ ผู้ฟังซึ่งเป็นเจ้าของภาษาเลือกภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่างได้ถูกต้องตามที่วิศวกรไทยทำการอธิบาย คิดเป็นหนึ่งคะแนน หากตอบผิดคิดเป็นศูนย์คะแนน

7. การเก็บข้อมูลทางด้านกลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสาร เก็บข้อมูลตามตารางที่ 9 กรอบการวิเคราะห์กลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสารภาคผนวก ก และบันทึกผลลงในตารางที่ 10 ตารางบันทึกกลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สัญลักษณ์ | คิดเป็นหนึ่งครั้งและเมื่อมีการใช้กลวิธีทางการสื่อสารซ้ำก็นำมาคิดด้วย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำบทสนทนาจากการบันทึกวิดีโอทัศนทั้งเสียงและภาพตลอดระยะเวลาของการทำแบบทดสอบการวัดกลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างวิศวกรไทยกับผู้ฟังซึ่งเป็นเจ้าของภาษา มาถอดเสียงเป็นตัวอักษร

2. ผู้วิจัยแบ่งช่วงการพูด (Utterance) ของผู้พูดในบทสนทนา เพื่อนำมาวิเคราะห์การใช้กลวิธีการสื่อสารโดยนับจำนวนความถี่ของแต่ละกลวิธีที่วิศวกรไทยใช้ในระหว่างการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและนำมาวิเคราะห์เป็นอัตราค่าร้อยละ โดยจำแนกตามการแบ่งประเภทกลวิธี

การสื่อสารของนักวิจัยทั้ง 4 ท่าน ประกอบด้วย ทาโรน (Tarone, 1981 cited in Faerch & Kasper, 1983, pp. 62-64), เบียลีสต็อก (Bialystok, 1979 cited in Faerch & Kasper, 1983, pp. 105-107, แฟร์ช และ คาสเปอร์ (Faerch & Kasper, 1983, pp. 38-53) และ ปารีบาคท์ (Paribakht, 1985, pp. 132-146) ซึ่งสามารถแบ่งกลวิธีการสื่อสารออกเป็น 2 ประเภท คือ

2.1 กลวิธีการทำให้สำเร็จ (Achievement strategies) ซึ่งประกอบด้วย 15 กลวิธีย่อย ดังนี้ กลวิธีการใช้คำใกล้เคียง กลวิธีการสร้างคำใหม่ กลวิธีการพูดแปลคำต่อคำ กลวิธีการพูดภาษาแม่ปนภาษาที่สอง กลวิธีการขอความช่วยเหลือ กลวิธีการไม่ใช้คำพูดหรืออวัจนภาษา กลวิธีการพูดภาษาแม่ปนด้วยสำเนียงภาษาที่สอง กลวิธีการบรรยายลักษณะทั่วไป กลวิธีการบรรยายลักษณะเฉพาะ กลวิธีการบรรยายหน้าที่หรือการใช้ประโยชน์ของสิ่งต่าง ๆ หรือการกระทำต่าง ๆ กลวิธีการสรุปความ กลวิธีการกล่าวซ้ำ กลวิธีการแก้ไขด้วยตัวเอง กลวิธีการยกตัวอย่าง และกลวิธีการเริ่มด้วยเสียง

2.2 กลวิธีการหลีกเลี่ยง (Avoidance strategy) ซึ่งประกอบด้วย 2 กลวิธีย่อย ดังนี้ กลวิธีการหลีกเลี่ยงหัวข้อสนทนา และกลวิธีการละทิ้งหัวข้อสนทนา

3. ผู้วิจัยนำข้อมูลมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างผู้วิจัยและผู้เชี่ยวชาญทางภาษาอังกฤษหรือเจ้าของภาษาในการแบ่งประเภทกลวิธีการสื่อสาร ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญทางภาษาอังกฤษ 2 ท่าน โดยท่านแรก คือ อาจารย์สอนภาษาอังกฤษ สาขาภาษาอังกฤษ จบการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาภาษาอังกฤษ ดำรงตำแหน่งเป็นอาจารย์สอนภาษาอังกฤษในหลัก สูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนนักศึกษาและบุคคลทั่วไป ในสถาบันสอนภาษาสมาคมนักเรียนเก่าสหรัฐอเมริกา (เอ.ยู.เอ.) หรือ AUA Language Center และท่านที่สอง คือ อาจารย์สอนภาษาอังกฤษสาขาอเมริกา จบการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาศิลปศาสตร์ ดำรงตำแหน่งเป็นอาจารย์สอนภาษาอังกฤษในหลักสูตรสนทนาภาษาอังกฤษทั่วไป ด้วยประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนนักศึกษาและบุคคลทั่วไป ในสถาบันสอนภาษาอังกฤษ ecc Language Institute และค่าดัชนีความสอดคล้องจากการวิเคราะห์กลวิธีการสื่อสาร พบว่า มีค่าดัชนี (IOC) เท่ากับ 0.97

4. ผู้วิจัยนำกลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ได้จากการทดสอบและการสังเกตมาวิเคราะห์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนของกลวิธีการสื่อสารและการหาค่าความสำเร็จในการสื่อสารด้วยการหาค่าและวิเคราะห์ ดังนี้

1. การวิเคราะห์กลวิธีการสื่อสารด้วยวิธีการหาค่าต่าง ๆ ดังนี้

1.1 การหาค่าร้อยละ (Percentage) ของการใช้กลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อ

การสื่อสารของวิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง ปานกลาง และต่ำ สูตรการหาค่าร้อยละ มีดังนี้

$$\text{สูตร } P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ P แทนค่าร้อยละ

f แทนจำนวนหรือความถี่ของกลวิธีการสื่อสารที่ต้องการหาค่าร้อยละ

n แทนจำนวนทั้งหมด

2. การวิเคราะห์หาระดับความสำเร็จในการสื่อสาร โดยวัดจากค่าคะแนนที่ต่ำสุดที่ 0 คะแนน และคะแนนที่สูงสุดที่ 10 คะแนน โดยคิดค่าความสำเร็จทางการสื่อสารออกเป็น 3 ค่า คือ ค่าความสำเร็จทางการสื่อสารสูง ค่าความสำเร็จทางการสื่อสารปานกลาง ค่าความสำเร็จทางการสื่อสารต่ำ โดยแบ่งระดับความสำเร็จทางการสื่อสารตามคะแนน ดังนี้

2.1 ระดับความสำเร็จทางการสื่อสาร

ความสำเร็จทางการสื่อสารระดับสูง คือ วิศวกรไทยที่สามารถทำคะแนนอยู่ระหว่าง 8-10 คะแนน

ความสำเร็จทางการสื่อสารระดับปานกลาง คือ วิศวกรไทยที่สามารถทำคะแนนอยู่ระหว่าง 5-7 คะแนน

ความสำเร็จทางการสื่อสารระดับต่ำ คือ วิศวกรไทยที่สามารถทำคะแนนได้ต่ำกว่า 5 คะแนน

เมื่อนำระดับความสำเร็จทางการสื่อสารให้อยู่ในรูปแบบเชิงอันตรภาคชั้นทำให้ได้ช่วงของค่าคะแนนของความสำเร็จทางการสื่อสาร โดยมีค่าขอบเขตของคะแนนในแต่ละช่วง ดังนี้

ขอบเขตของความสำเร็จทางการสื่อสารในแต่ละระดับ

ความสำเร็จทางการสื่อสารระดับสูง	(x) มีค่าคะแนนอยู่ในช่วง	$8 \leq x \leq 10$ คะแนน
ความสำเร็จทางการสื่อสารระดับปานกลาง	(x) มีค่าคะแนนอยู่ในช่วง	$5 \leq x < 8$ คะแนน
ความสำเร็จทางการสื่อสารระดับต่ำ	(x) มีค่าคะแนนอยู่ในช่วง	$0 \leq x < 5$ คะแนน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษของวิศวกรชาวไทยในบริษัทข้ามชาติ นิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด จังหวัดระยอง ที่มีระดับความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษในระหว่างการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน จำนวน 21 คน โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระดับสูง ปานกลางและต่ำ จำนวนกลุ่มละ 7 คน นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย คือ

1. เพื่อศึกษาประเภทพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของวิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษในระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง ปานกลาง และต่ำในบริษัทข้ามชาติ
2. เพื่อเปรียบเทียบประเภทพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของวิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษในระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง ปานกลาง และต่ำ
3. เพื่อเปรียบเทียบระดับความสำเร็จในการสื่อสารของวิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษในระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง ปานกลาง และต่ำ

งานวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive) แบ่งผลการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประเภทพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและระดับการใช้กลวิธีของวิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับสูง ปานกลางและต่ำ

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบประเภทพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของวิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง ปานกลาง และต่ำ

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบระดับความสำเร็จทางการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของวิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง ปานกลาง และต่ำ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การใช้กลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของวิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง ปานกลาง และต่ำ
ตารางที่ 1 จำนวนวิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง ปานกลางและต่ำ และจำนวนความถี่ที่วิศวกรไทยแต่ละระดับใช้ในการสื่อสาร

ระดับความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษ ระหว่างการปฏิบัติงาน	จำนวน วิศวกรไทย	จำนวนความถี่ (การใช้กลวิธี)
ระดับสูง	7	434
ระดับปานกลาง	7	433
ระดับต่ำ	7	339
รวม	21	1206

จากตารางที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนวิศวกรไทยจากการวิเคราะห์ประเภทกลวิธีการสื่อสารของวิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง ปานกลางและต่ำ รวมทั้งหมด 21 คน กลุ่มตัวอย่างทุกคนได้ทำแบบทดสอบกลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสารคนละ 1 ฉบับ โดยมีการใช้กลวิธีการสื่อสารทั้งหมด จำนวน 1,206 ครั้ง ซึ่งสามารถแจกแจงรายละเอียดได้ดังนี้

วิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูงมีจำนวน 7 คน ทุกคนได้ทำแบบทดสอบกลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสาร 1 ฉบับ พบจำนวนของการใช้กลวิธีการสื่อสารทั้งหมด 434 ครั้ง

วิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับปานกลางมีจำนวน 7 คน ทุกคนได้ทำแบบทดสอบกลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสาร 1 ฉบับ พบจำนวนของการใช้กลวิธีการสื่อสารทั้งหมด 433 ครั้ง

วิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับต่ำมีจำนวน 7 คน ทุกคนได้ทำแบบทดสอบกลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสาร 1 ฉบับ พบจำนวนของการใช้กลวิธีการสื่อสารทั้งหมด 339 ครั้ง

ตารางที่ 2 ค่าความถี่และร้อยละของกลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของวิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง ปานกลางและต่ำ

กลวิธีการสื่อสาร	ความถี่ ของกลวิธี	ค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)
กลวิธีการทำให้สำเร็จ	1175	97.43
กลวิธีการหลีกเลี่ยง	31	2.57
รวม	1206	100

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างวิศวกรไทยมีการใช้กลวิธีการทำให้สำเร็จ คิดเป็นร้อยละ 97.43 และใช้กลวิธีการหลีกเลี่ยง คิดเป็นร้อยละ 2.57

ตารางที่ 3 ค่าความถี่และร้อยละของกลวิธีย่อยของการใช้กลวิธีการทำให้สำเร็จและกลวิธีการหลีกเลี่ยงของวิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง ปานกลางและต่ำ

กลวิธีการสื่อสาร	ความถี่ ของกลวิธี	ค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	ลำดับ
กลวิธีการทำให้สำเร็จ			
การบรรยายหน้าที่หรือการใช้ประโยชน์ของสิ่งของต่างๆ	423	35.07	1
การเริ่มด้วยเสียง	184	15.26	2
การกล่าวซ้ำ	131	10.86	3
การบรรยายลักษณะทั่วไป	116	9.62	4
การบรรยายลักษณะเฉพาะ	116	9.62	5
การไม่ใช้คำพูดหรืออวัจนภาษา	83	6.89	5
การพูดแปลคำต่อคำ	46	3.81	6
การยกตัวอย่าง	34	2.82	7
การสรุปความ	22	1.82	8
การแก้ไขด้วยตัวเอง	7	0.58	11

ตารางที่ 3 (ต่อ)

กลวิธีการสื่อสาร	ความถี่ ของกลวิธี	ค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	ลำดับ
การขอความช่วยเหลือ	5	0.41	12
การพูดภาษาแม่ปนภาษาที่สอง	4	0.33	13
การใช้คำใกล้เคียง	3	0.25	14
การสร้างคำใหม่	1	0.08	15
การพูดภาษาแม่ปนด้วยสำเนียงภาษาที่สอง	0	0	-
กลวิธีการหลีกเลี่ยง			
การหลีกเลี่ยงหัวข้อสนทนา	18	1.49	9
การละทิ้งหัวข้อสนทนา	13	1.08	10
รวม	1206	100	-

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าการใช้กลวิธีย่อยของกลวิธีการทำให้สำเร็จและกลวิธีการหลีกเลี่ยงของกลุ่มตัวอย่างวิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงาน ระดับสูง ปานกลางและต่ำ พบว่า วิศวกรไทยมีการใช้กลวิธีการบรรยายหน้าที่หรือการใช้ประโยชน์ของสิ่งของต่างๆ มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ 35.07 ตามด้วยกลวิธีการเริ่มด้วยเสียง คิดเป็นร้อยละ 15.26 และกลวิธีการกล่าวซ้ำ คิดเป็นร้อยละ 10.86 นอกจากนี้ยังพบการใช้กลวิธีการบรรยายลักษณะทั่วไปและกลวิธีการบรรยายลักษณะเฉพาะซึ่งมีจำนวนที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 9.62 และกลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสารที่วิศวกรไทยใช้น้อยที่สุด คือ กลวิธีการสร้างคำใหม่ คิดเป็นร้อยละ 0.08 ส่วนการใช้กลวิธีย่อยของกลวิธีการหลีกเลี่ยง พบว่า วิศวกรไทยมีการใช้กลวิธีการหลีกเลี่ยงหัวข้อสนทนา คิดเป็นร้อยละ 1.49 ตามด้วยกลวิธีการละทิ้งหัวข้อสนทนา คิดเป็นร้อยละ 1.08

**ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบประเภทกลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ
วิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง ปานกลาง
และต่ำ**

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบค่าความถี่และร้อยละของกลวิธีการทำให้สำเร็จและกลวิธีการหลีกเลี่ยงของ
วิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง ปานกลาง
และต่ำ

กลวิธีการสื่อสาร	วิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงาน		
	ระดับสูง	ระดับปานกลาง	ระดับต่ำ
กลวิธีการทำให้สำเร็จ			
การบรรยายหน้าที่หรือการใช้ประโยชน์ของสิ่งของต่างๆ	161 (37.10%)	137 (31.64%)	125 (36.87%)
การเริ่มด้วยเสียง	61 (14.06%)	65 (15.01%)	58 (17.11%)
การกล่าวซ้ำ	28 (6.45%)	60 (13.86%)	43 (12.68%)
การบรรยายลักษณะทั่วไป	40 (9.22%)	52 (12.01%)	24 (7.08%)
การบรรยายลักษณะเฉพาะ	49 (11.29%)	45 (10.39%)	22 (6.49%)
การไม่ใช้คำพูดหรืออวัจนภาษา	42 (9.68%)	25 (5.77%)	16 (4.72%)
การพูดแปลคำต่อคำ	7 (1.61%)	19 (4.39%)	20 (5.90%)
การยกตัวอย่าง	19 (4.38%)	6 (1.39%)	9 (2.65%)

ตารางที่ 4 (ต่อ)

กลวิธีการสื่อสาร	วิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงาน		
	ระดับสูง	ระดับปานกลาง	ระดับต่ำ
กลวิธีการทำให้สำเร็จ			
การสรุปความ	9 (2.07%)	7 (1.62%)	6 (1.77%)
การแก้ไขด้วยตัวเอง	3 (0.69%)	2 (0.46%)	2 (0.59%)
การขอความช่วยเหลือ	3 (0.69%)	2 (0.46%)	0 (0.00%)
การพูดภาษาแม่ปนภาษาที่สอง	1 (0.23%)	1 (0.23%)	2 (0.59%)
การใช้คำใกล้เคียง	1 (0.23%)	2 (0.46%)	0 (0.00%)
การสร้างคำใหม่	0 (0.00%)	1 (0.23%)	0 (0.00%)
การพูดภาษาแม่ปนด้วยสำเนียงภาษาที่สอง	0 (0.00%)	0 (0.00%)	0 (0.00%)
กลวิธีการหลีกเลี่ยง			
การหลีกเลี่ยงหัวข้อสนทนา	8 (1.84%)	4 (0.92%)	6 (1.77%)
การละทิ้งหัวข้อสนทนา	2 (0.46%)	5 (1.15%)	6 (1.77%)
รวม	434 (100%)	433 (100%)	339 (100%)

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นถึงการเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการทำให้สำเร็จและกลวิธีการหลีกเลี่ยงของวิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง ปาน-

กลางและต่ำ พบว่า มีการใช้กลวิธีย่อยของกลวิธีการทำให้สำเร็จในสองอันดับแรกไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ กลวิธีที่ใช้มากที่สุด คือ กลวิธีการบรรยายหน้าที่หรือการใช้ประโยชน์ของสิ่งของต่าง ๆ โดยวิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง มีจำนวนการใช้ คิดเป็นร้อยละ 37.10 ในขณะที่วิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับปานกลาง มีจำนวนการใช้ คิดเป็นร้อยละ 31.64 และวิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับต่ำ มีจำนวนการใช้ คิดเป็นร้อยละ 36.87 และกลวิธีที่ใช้เป็นลำดับที่สอง คือ กลวิธีการเริ่มด้วยเสียง โดยวิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง มีจำนวนการใช้ คิดเป็นร้อยละ 14.06 ในขณะที่วิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับปานกลาง มีจำนวนการใช้ คิดเป็นร้อยละ 15.01 และวิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับต่ำ มีจำนวนการใช้ คิดเป็นร้อยละ 17.11 ส่วนกลวิธีที่มีการใช้มากเป็นลำดับสามของวิศวกรไทยทั้งสามกลุ่มมีการใช้กลวิธีที่แตกต่างกัน กล่าวคือ วิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูงมีการใช้กลวิธีการบรรยายลักษณะเฉพาะ มีจำนวนการใช้คิดเป็น ร้อยละ 11.29 แต่ในขณะที่กลุ่มวิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับปานกลางและต่ำ มีการใช้กลวิธีที่ไม่แตกต่างกัน คือ กลวิธีการกล่าวซ้ำ โดยพบว่าวิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับปานกลาง มีจำนวนการใช้ คิดเป็นร้อยละ 13.86 และวิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับต่ำ มีจำนวนการใช้คิดเป็นร้อยละ 12.68 ส่วนกลวิธีการย่อยของกลวิธีการหลีกเลี่ยงของวิศวกรไทยทั้งสามกลุ่ม พบว่า กลุ่มวิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูงมีการใช้กลวิธีการหลีกเลี่ยงหัวข้อสนทนา คิดเป็นร้อยละ 1.84 และใช้กลวิธีการละทิ้งหัวข้อสนทนา คิดเป็นร้อยละ 0.46 แต่ในขณะที่วิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับปานกลางและต่ำ มีการใช้กลวิธีการหลีกเลี่ยงหัวข้อสนทนาและกลวิธีการละทิ้งหัวข้อสนทนาไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มวิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับปานกลางมีการใช้กลวิธีการหลีกเลี่ยงหัวข้อสนทนา คิดเป็นร้อยละ 0.92 และใช้กลวิธีการละทิ้งหัวข้อสนทนา คิดเป็นร้อยละ 1.15 ส่วนกลุ่มวิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับต่ำมีการใช้กลวิธีการหลีกเลี่ยงหัวข้อสนทนามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.77 และใช้กลวิธีการละทิ้งหัวข้อสนทนาน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.77

จากข้อมูลการแสดงผลการเปรียบเทียบค่าความถี่และร้อยละของการใช้กลวิธีการทำให้สำเร็จและกลวิธีการหลีกเลี่ยงของวิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติ

งานระดับสูง ปานกลางและต่ำ ข้างต้นจึงสามารถทำการแจกแจงข้อมูลรายละเอียดของกลุ่มวิศวกรไทยแต่ละระดับ ดังตารางที่ 5 ถึง 7

ตารางที่ 5 ค่าความถี่และร้อยละการใช้กลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของวิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง

กลวิธีการสื่อสาร	ความถี่ ของกลวิธี	ค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	ลำดับ ความถี่
กลวิธีการทำให้สำเร็จ			
การบรรยายหน้าที่หรือการใช้ประโยชน์ของสิ่งของต่างๆ	161	37.10	1
การเริ่มด้วยเสียง	61	14.06	2
การบรรยายลักษณะเฉพาะ	49	11.29	3
การไม่ใช้คำพูดหรืออวัจนภาษา	42	9.68	4
การบรรยายลักษณะทั่วไป	40	9.22	5
การกล่าวซ้ำ	28	6.45	6
การยกตัวอย่าง	19	4.38	7
การสรุปความ	9	2.07	8
การพูดแปลคำต่อคำ	7	1.61	10
การแก้ไขด้วยตัวเอง	3	0.69	11
การขอความช่วยเหลือ	3	0.69	11
การใช้คำใกล้เคียง	1	0.23	13
การพูดภาษาแม่ปนภาษาที่สอง	1	0.23	13
การพูดภาษาแม่ปนด้วยสำเนียงภาษาที่สอง	0	0	-
การสร้างคำใหม่	0	0	-
กลวิธีการหลีกเลี่ยง			
การหลีกเลี่ยงหัวข้อสนทนา	8	1.84	9
การละทิ้งหัวข้อสนทนา	2	0.46	12
รวม	434	100	

ตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าการใช้กลวิธีย่อยของกลวิธีการทำให้สำเร็จหรือกลวิธีการชดเชยของกลุ่มตัวอย่างวิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง พบว่า

วิศวกรไทยมีการใช้กลวิธีการบรรยายหน้าที่หรือการใช้ประโยชน์ของสิ่งของต่างๆ มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ 37.10 รองลงมาคือ กลวิธีการเริ่มด้วยเสียง คิดเป็นร้อยละ 14.06 ตามด้วย กลวิธีการบรรยายลักษณะเฉพาะ คิดเป็นร้อยละ 11.29 และกลวิธีที่พบว่ามีการใช้น้อยที่สุดที่มีจำนวนความถี่เท่ากัน คือ กลวิธีการใช้คำใกล้เคียงและกลวิธีการพูดภาษาแม่ปนภาษาที่สอง คิดเป็นร้อยละ 0.23 ส่วนการใช้กลวิธีย่อยของกลวิธีการหลีกเลี่ยงหรือกลวิธีการตัดทอน พบว่า มีการใช้กลวิธีการหลีกเลี่ยงหัวข้อสนทนา คิดเป็นร้อยละ 1.84 และ กลวิธีการละทิ้งหัวข้อสนทนา คิดเป็นร้อยละ 0.46

ตารางที่ 6 ค่าความถี่และร้อยละการใช้กลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของวิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับปานกลาง

กลวิธีการสื่อสาร	ความถี่ ของกลวิธี	ค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	ลำดับ ความถี่
กลวิธีการทำให้สำเร็จ			
การบรรยายหน้าที่หรือการใช้ประโยชน์ของสิ่งของต่างๆ	137	31.64	1
การเริ่มด้วยเสียง	65	15.01	2
การกล่าวซ้ำ	60	13.86	3
การบรรยายลักษณะทั่วไป	52	12.01	4
การบรรยายลักษณะเฉพาะ	45	10.39	5
การไม่ใช้คำพูดหรืออวัจนภาษา	25	5.77	6
การพูดแปลคำต่อคำ	19	4.39	7
การสรุปความ	7	1.62	8
การยกตัวอย่าง	6	1.39	9
การใช้คำใกล้เคียง	2	0.46	12
การแก้ไขด้วยตัวเอง	2	0.46	12
การขอความช่วยเหลือ	2	0.46	12
การพูดภาษาแม่ปนภาษาที่สอง	1	0.23	13
การสร้างคำใหม่	1	0.23	13
การพูดภาษาแม่ปนสำเนียงภาษาที่สอง	0	0	-

ตารางที่ 6 (ต่อ)

กลวิธีการสื่อสาร	ความถี่ ของกลวิธี	ค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	ลำดับ ความถี่
กลวิธีการหลักเดียว			
การละทิ้งหัวข้อสนทนา	5	1.15	10
การหลักเดียวหัวข้อสนทนา	4	0.92	11
รวม	433	100	

ตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าการใช้กลวิธีย่อยของกลวิธีการทำให้สำเร็จของกลุ่มตัวอย่างวิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับปานกลาง พบว่า วิศวกรไทยมีการใช้กลวิธีการบรรยายหน้าที่หรือการใช้ประโยชน์ของสิ่งของต่างๆ มากเป็นที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.64 รองลงมา คือ กลวิธีการเริ่มด้วยเสียง คิดเป็นร้อยละ 15.01 และกลวิธีที่ใช้มากเป็นอันดับสาม คือ กลวิธีการกล่าวซ้ำ คิดเป็นร้อยละ 13.86 และกลวิธีที่พบว่ามีการใช้ที่น้อยที่สุด คือ กลวิธีการพูดภาษาแม่ปนภาษาที่สองและกลวิธีการสร้างคำใหม่ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.23 ส่วนกลวิธีย่อยของกลวิธีการหลักเดียว พบว่า มีการใช้กลวิธีการละทิ้งหัวข้อสนทนา คิดเป็นร้อยละ 1.15 และกลวิธีการหลักเดียวหัวข้อสนทนา คิดเป็นร้อยละ 0.92

ตารางที่ 7 ค่าความถี่และร้อยละการใช้กลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของวิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับต่ำ

กลวิธีการสื่อสาร	ความถี่ ของกลวิธี	ค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	ลำดับ ความถี่
กลวิธีการทำให้สำเร็จ			
การบรรยายหน้าที่หรือการใช้ประโยชน์ของสิ่งของต่างๆ	125	36.87	1
การเริ่มด้วยเสียง	58	17.11	2
การกล่าวซ้ำ	43	12.68	3
การบรรยายลักษณะทั่วไป	24	7.08	4
การบรรยายลักษณะเฉพาะ	22	6.49	5
การพูดแปลคำต่อคำ	20	5.9	6

ตารางที่ 7 (ต่อ)

กลวิธีการสื่อสาร	ความถี่ ของกลวิธี	ค่าเฉลี่ย (ร้อยละ)	ลำดับ ความถี่
การไม่ใช้คำพูดหรืออวัจนภาษา	16	4.72	7
การยกตัวอย่าง	9	2.65	8
การสรุปความ	6	1.77	9
การแก้ไขด้วยตัวเอง	2	0.59	10
การพูดภาษาแม่ปนภาษาที่สอง	2	0.59	10
การใช้คำใกล้เคียง	0	0	-
การขอความช่วยเหลือ	0	0	-
การพูดภาษาแม่ปนสำเนียงภาษาที่สอง	0	0	-
การสร้างคำใหม่	0	0	-
กลวิธีการหลีกเลี่ยง			
การหลีกเลี่ยงหัวข้อสนทนา	6	1.77	9
การละทิ้งหัวข้อสนทนา	6	1.77	9
รวม	339	100	

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าการใช้กลวิธีย่อยของกลวิธีการทำให้สำเร็จของกลุ่มตัวอย่าง
 วิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับต่ำ พบว่า วิศวกรไทยมี
 การใช้กลวิธีการบรรยายหน้าที่หรือการใช้ประโยชน์ของสิ่งของต่าง ๆ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ
 36.87 รองลงมา คือ กลวิธีการเริ่มด้วยเสียง คิดเป็นร้อยละ 17.11 ตามด้วยกลวิธีที่ใช้มากเป็นอันดับ
 สาม คือ กลวิธีการกล่าวซ้ำ คิดเป็นร้อยละ 12.68 และกลวิธีที่พบว่ามีการใช้ที่น้อยที่สุดท้าย คือ กลวิธี
 การแก้ไขด้วยตัวเองและกลวิธีการพูดภาษาแม่ปนภาษาที่สอง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 0.59 ส่วนกลวิธีย่อย
 ของกลวิธีการหลีกเลี่ยง พบว่า มีการใช้กลวิธีการหลีกเลี่ยงหัวข้อสนทนาและกลวิธีการละทิ้งหัวข้อ
 สนทนาที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 1.77

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบระดับความสำเร็จทางการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของวิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง ปาน- กลางและต่ำ

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบค่าร้อยละของระดับความสำเร็จทางการสื่อสารของวิศวกรไทยที่มีความถนัด
ในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง ปานกลางและต่ำ

วิศวกรไทยที่มี ความถนัดในการใช้ ภาษาอังกฤษระหว่าง การปฏิบัติงาน	ระดับความสำเร็จทางการสื่อสาร							
	ระดับสูง		ระดับปานกลาง		ระดับต่ำ		รวม	
	$(8 \leq x \leq 10)$		$(5 \leq x < 8)$		$(0 \leq x < 5)$			
	คะแนน		คะแนน		คะแนน			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับสูง	6	85.71	1	14.29	0	0	7	100
ระดับปานกลาง	2	28.57	5	71.43	0	0	7	100
ระดับต่ำ	0	0	6	85.71	1	4.74	7	100
รวม	8	38.1	12	57.14	1	4.76	21	100

จากตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบระดับความสำเร็จทางการสื่อสาร พบว่า กลุ่มวิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง มีความสำเร็จทางการสื่อสารอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าคะแนนอยู่ในช่วง $(8 \leq x \leq 10)$ คะแนน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 และมีความสำเร็จทางการสื่อสารอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนอยู่ในช่วง $(5 \leq x < 8)$ คะแนน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 แต่ไม่พบความสำเร็จทางการสื่อสารระดับต่ำ หรือ มีค่าคะแนนอยู่ในช่วง $(0 \leq x < 5)$ ส่วนกลุ่มวิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับปานกลาง พบว่า มีความสำเร็จในการสื่อสารในระดับสูง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 และมีความสำเร็จทางการสื่อสารในระดับปานกลาง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 แต่ไม่พบความสำเร็จทางการสื่อสารในระดับต่ำ ส่วนกลุ่มวิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับต่ำ พบว่า มีความสำเร็จทางการสื่อสารในระดับปานกลาง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 และมีความสำเร็จทางการสื่อสารในระดับต่ำ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 และไม่พบความสำเร็จทางการสื่อสารในระดับสูง

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า กลุ่มวิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง มีความสำเร็จทางการสื่อสารระดับสูงมากกว่า กลุ่มวิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับปานกลางและต่ำ รวมทั้งกลุ่มวิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับปานกลางและต่ำ มีความสำเร็จทางการสื่อสารระดับปานกลางที่ใกล้เคียงกัน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของวิศวกรชาวไทย กรณีศึกษาบริษัทข้ามชาติ ในนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด จังหวัดระยอง กลุ่มตัวอย่างคือ วิศวกรไทยเพศชาย จำนวน 21 คน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 7 คน คือ วิศวกรไทยที่มีระดับความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษในระหว่างการทำงานระดับสูง ระดับปานกลางและระดับต่ำ เพื่อให้ทราบถึงกลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสารของวิศวกรไทยกับชาวต่างชาติ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเรื่องกลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของวิศวกรไทย ที่ปฏิบัติงานในบริษัทข้ามชาติแห่งหนึ่ง ในนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด จังหวัดระยอง จำนวน 21 คน ตามกรอบแนวคิดของทาโรเน (Tarone, 1981) เบียลีสต็อค (Bialystok, 1983) แฟร์ช และคาสเปอร์ (Faerch & Kasper, 1983) และปารีบาคท์ (Paribakht, 1985) ซึ่งประกอบด้วยกลวิธีการสื่อสารสองประเภท คือ กลวิธีการทำให้สำเร็จและกลวิธีการหลีกเลี่ยง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบถึงการใช้กลวิธีการสื่อสารของวิศวกรไทยที่มีระดับความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษในระหว่างการทำงานระดับสูง ปานกลางและต่ำ และทราบถึงระดับความสำเร็จทางการสื่อสารของวิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษในแต่ละระดับ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. กลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของวิศวกรไทยที่มีระดับความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษในระหว่างการทำงานระดับสูง ปานกลางและต่ำ พบว่า วิศวกรไทยมีการใช้กลวิธีการทำให้สำเร็จ คิดเป็นร้อยละ 97.43 และมีการใช้กลวิธีการหลีกเลี่ยง คิดเป็นร้อยละ 2.57 โดยกลวิธีย่อยของกลวิธีการทำให้สำเร็จที่วิศวกรไทยมีการใช้มากที่สุด คือ กลวิธีการบรรยายหน้าที่หรือการใช้ประโยชน์ของเครื่องมือต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 35.07 กลวิธีการเริ่มด้วยเสียง คิดเป็นร้อยละ 15.26 และกลวิธีการกล่าวซ้ำ คิดเป็นร้อยละ 10.86 ตามลำดับ ส่วนกลวิธีที่ใช้น้อยที่สุด คือ กลวิธีการสร้างคำใหม่ คิดเป็นร้อยละ 0.08 และไม่พบการใช้กลวิธีการพูดภาษาแม่ปนด้วยสำเนียงภาษาที่สอง นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างวิศวกรไทยทั้งสามกลุ่มมีการใช้กลวิธีย่อยของกลวิธีการหลีกเลี่ยง คือ มีการใช้กลวิธีการหลีกเลี่ยงหัวข้อสนทนา คิดเป็นร้อยละ 1.49 ตามด้วยกลวิธีการละทิ้งหัวข้อสนทนา คิดเป็นร้อยละ 1.08

2. ผลจากการเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการทำให้สำเร็จ พบว่า วิศวกรไทยที่มีระดับความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษในระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง ปานกลางและต่ำ มีการใช้กลวิธีการสื่อสารไม่แตกต่างกันในลำดับที่หนึ่งและลำดับที่สอง โดยกลวิธีที่วิศวกรไทยทั้งสามกลุ่มมีการใช้มากที่สุดคือ กลวิธีการบรรยายหน้าที่หรือการใช้ประโยชน์ของเครื่องมือ ตามด้วยกลวิธีการเริ่มด้วยเสียง และในส่วนของการใช้กลวิธีการหลีกเลี่ยงของกลุ่มวิศวกรไทยทั้งสามกลุ่ม พบว่า มีการใช้กลวิธีการหลีกเลี่ยงที่ไม่แตกต่างกัน คือ มีการใช้กลวิธีการหลีกเลี่ยงหัวข้อสนทนาและกลวิธีการละทิ้งหัวข้อสนทนา

3. จากผลการศึกษาระดับความสำเร็จในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของวิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง ปานกลาง และต่ำ พบว่า กลุ่มที่มีความสำเร็จทางการสื่อสารระดับสูงมากที่สุดคือ กลุ่มวิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 85.71 ส่วนกลุ่มวิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับปานกลางและต่ำ พบว่ามีความสำเร็จทางการสื่อสารระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 71.43 และ 85.71 ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง กลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของวิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง ปานกลาง และต่ำ มีประเด็นในการอภิปรายได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยความถี่และการใช้กลวิธีการสื่อสารของวิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง ปานกลาง และต่ำ ด้วยการแบ่งตามกลวิธีการสื่อสารสองประเภท คือ กลวิธีการทำให้สำเร็จและกลวิธีการหลีกเลี่ยง พบว่ากลวิธีย่อยของกลวิธีการทำให้สำเร็จที่วิศวกรไทยใช้มากที่สุดคือ กลวิธีการบรรยายหน้าที่หรือการใช้ประโยชน์ของเครื่องมือต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 35.07 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญาดา รามฤทธิ์ (2552) ที่ได้ศึกษาเรื่อง กลวิธีการทดแทนข้อบกพร่องความรู้ทางด้านคำศัพท์ของนิสิตเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้กลวิธีการอธิบายความมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61 นอกจากนี้ยังพบในงานวิจัยของอรญา บำรุงกิจ (2558) ที่ได้ศึกษาการใช้กลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้กลวิธีการบรรยายลักษณะมากที่สุดซึ่ง คิดเป็นร้อยละ 51 จากงานวิจัยของสองท่านนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการอธิบายลักษณะเด่นของสิ่งของและบุคคลด้วยการบอกลักษณะรูปร่าง รูปทรง เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจในความหมาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยนี้กล่าวคือกลุ่มตัวอย่างวิศวกรไทย เล็งเห็นว่าการบรรยายลักษณะเด่นของ

ภาพด้วยกลวิธีการอธิบายถึงลักษณะการใช้งานของเครื่องมือและอุปกรณ์จะช่วยให้ผู้ฟังซึ่งเป็นเจ้าของภาษานั้นเข้าใจในความหมาย ดังตัวอย่างบทสนทนาต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

The picture one is to move stuff. ในประโยควิศวกรไทยอธิบายว่าใช้เพื่อเคลื่อนย้ายสิ่งของ (to move stuff) จึงจัดเป็นกลวิธีการบรรยายหน้าที่หรือการใช้ประโยชน์ของสิ่งของ

ตัวอย่างที่ 2

This stuff can we move only on the ground level and cannot move up. จากประโยควิศวกรไทยอธิบายว่า สิ่งของนี้ใช้สำหรับการเคลื่อนย้ายได้ในระดับพื้นดินเท่านั้นและไม่สามารถปรับระดับขึ้นได้ move only on the ground level and cannot move up จึงจัดเป็นกลวิธีการบรรยายหน้าที่หรือการใช้ประโยชน์ของสิ่งของ

อีกทั้งกลุ่มวิศวกรไทยมีทักษะหรือประสบการณ์ในการใช้งานของเครื่องมืออุปกรณ์ช่างเหล่านี้ในการระหว่างการปฏิบัติงานจึงเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ทำให้มีการเลือกใช้กลวิธีการบรรยายหน้าที่ของการใช้งานของเครื่องมืออุปกรณ์ช่าง แต่กระนั้นจากผลการวิจัยยังพบว่าวิศวกรไทยทั้งสามกลุ่มมีการใช้กลวิธีการหลีกเลี่ยงหัวข้อสนทนาและกลวิธีการละทิ้งหัวข้อสนทนาคิดเป็นร้อยละ 1.49 และ 1.08 ตามลำดับ เนื่องจากสาเหตุข้อจำกัดทางด้านคำศัพท์ของวิศวกรไทยจึงส่งผลให้การสื่อสารไม่ประสบความสำเร็จ ดังนั้นจึงทำให้วิศวกรไทยเลือกใช้กลวิธีการหลีกเลี่ยง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปาริบัคท์ (Paribakht, 1982) ได้ศึกษากลวิธีการสื่อสารโดยให้ผู้เรียนอธิบายภาพและพบว่า ผู้เรียนพยายามอธิบายความหมาย แต่ไม่ประสบความสำเร็จ จึงขอทำการอธิบายในหัวข้อถัดไป หรือผู้เรียนได้ทำการประเมินแล้วว่าภาระงานในแบบทดสอบประกอบด้วยเรื่องหรือหัวข้อที่ผู้เรียนไม่มีข้อมูลหรือไม่มีประสบการณ์ จึงไม่สามารถทำภาระงานได้ และนอกจากนี้เหมย (Mei, 2010) ยังได้กล่าวไว้ว่าการเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารขึ้นอยู่กับประเภทของภาระงาน แต่จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า วิศวกรไทยเลือกใช้กลวิธีการหลีกเลี่ยงหัวข้อสนทนาและกลวิธีการละทิ้งหัวข้อสนทนา เนื่องจากวิศวกรไทยมีข้อจำกัดทางด้านคำศัพท์ จึงส่งผลให้การสื่อสารไม่ประสบความสำเร็จ

นอกจากนี้ยังพบว่าวิศวกรไทยมีการใช้กลวิธีการเริ่มด้วยเสียง กลวิธีการกล่าวซ้ำ กลวิธีการบรรยายลักษณะทั่วไป กลวิธีการบรรยายลักษณะเฉพาะตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศุทธิณี ชวนไชยสิทธิ์ และกาญจนา ปราบพาล (2552) ซึ่งพบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับต่ำ มีการใช้กลวิธีการหลีกเลี่ยง เช่น การดึงเวลา การเน้นคำเพื่อความถูกต้อง การพูดซ้ำ ซึ่งเป็นกลวิธีของผู้เรียนที่ไม่มีความรู้ทางภาษานำมาใช้ แต่จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า วิศวกร

ไทยใช้กลวิธีการกล่าวซ้ำเพื่อพยายามเน้นย้ำด้วยหวังว่าผู้ฟังซึ่งเป็นเจ้าของภาษาจะเข้าใจในสิ่งที่ตนต้องการสื่อความหมาย ดังตัวอย่างบทสนทนาต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

Ahhh.....(เงิบไป 6 วินาที) the next one this one, er you, when you want to measure something the gap. จากประโยคผู้พูดเริ่มพูดคำว่า Ahhh แล้วหยุดไปหกวินาที แล้วจึงเริ่มทำการอธิบาย ซึ่งผู้พูดยืดยาวเพื่อนำคำศัพท์ จึงจัดเป็นกลวิธีการเริ่มด้วยเสียง

ตัวอย่างที่ 2

You can use this tool to move, to move คือ ผู้พูดต้องการเน้นย้ำว่าใช้เพื่อการเคลื่อนย้าย จึงจัดเป็นกลวิธีการกล่าวซ้ำ

ตัวอย่างที่ 3

When you want to measure measure how long or how high or the range of the distance or something. คือ ผู้พูดต้องการเน้นย้ำว่าใช้เพื่อวัด จึงจัดเป็นกลวิธีการกล่าวซ้ำ เป็นต้น

อีกทั้งผลการวิจัยยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างวิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง ปานกลางและต่ำ ไม่มีการใช้กลวิธีการพูดภาษาแม่ปนด้วยสำเนียงภาษาที่สองเพราะวิศวกรไทยเข้าใจว่าถ้ามีการใช้กลวิธีนี้ก็ไม่สามารถทำให้เจ้าของภาษาเข้าใจในความหมาย ซึ่งส่งผลให้การสื่อสารไม่ประสบผลสำเร็จนั่นเอง

2. เมื่อเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของวิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง ปานกลางและต่ำ พบว่า มีการใช้กลวิธีในสองอันดับแรกไม่แตกต่างกัน คือ มีการใช้กลวิธีการบรรยายหน้าที่หรือการใช้ประโยชน์ของเครื่องมือต่างๆมากที่สุด ตามด้วยกลวิธีการเริ่มด้วยเสียง ส่วนลำดับที่สาม พบว่ากลุ่มวิศวกรไทยที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับปานกลางและต่ำ มีการใช้กลวิธีที่เหมือนกัน คือ กลวิธีการกล่าวซ้ำ และมีเพียงวิศวกรไทยกลุ่มที่มีความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูงเท่านั้นที่ใช้กลวิธีการบรรยายลักษณะเฉพาะซึ่งตรงกันข้ามกับงานวิจัยของสี-ชิง (Si-Qing, 1990) ที่พบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษในระดับสูงใช้กลวิธีการสื่อสารที่ใช้พื้นฐานความรู้ด้านภาษาศาสตร์มากกว่านักศึกษาที่มีความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษในระดับต่ำ สอดคล้องกับงานวิจัยของพาริบาค (Paribakht, 1985) พบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาในระดับสูงและปานกลางใช้กลวิธีที่มีพื้นฐานความรู้ภาษาที่สองมากกว่ากลวิธีที่มีพื้นฐานภาษาแม่ นอกจากนี้เหมย (Mei, 2010) ได้ศึกษากลุ่มนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาในระดับสูงและระดับต่ำ พบว่า การเลือกใช้กลวิธีนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถทางภาษาอังกฤษของ

ผู้เรียน ส่วนในด้านของ Hyde (1982) พบว่านักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาในระดับต่ำ มีการใช้กลวิธีการสื่อสารบ่อยครั้งกว่าผู้ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับสูง

แต่จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานของกลุ่มตัวอย่างวิศวกรไทยไม่มีผลต่อการเลือกใช้กลวิธีการสื่อสาร กล่าวคือวิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงาน งานระดับสูง ปานกลาง และต่ำ มีความถี่ในการใช้กลวิธีการสื่อสาร คือ 434 ครั้ง 433 ครั้ง และ 339 ครั้งตามลำดับ ซึ่งจากจำนวนความถี่ในการใช้กลวิธีการสื่อสารนี้ พบว่า กลุ่มวิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงานระดับต่ำมีความถี่ในการใช้กลวิธีการสื่อสารน้อยที่สุด จึงเป็นการเน้นย้ำผลงานวิจัยชิ้นก่อนที่ได้ทำการศึกษาและพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการเลือก ใช้กลวิธีการสื่อสารคือ ความสามารถทางภาษา กล่าวคือ ผู้ที่มีความสามารถทางภาษาในระดับสูงมีการใช้กลวิธีใช้พื้นความรู้ภาษาอังกฤษ การใช้คำใกล้เคียง การพูดอ้อม การเรียงคำพูดใหม่ โดยที่ผู้พูดต้องรู้ความหมายของคำ การเรียงลำดับคำ การใช้สำนวน การปรับข้อความ เพื่อที่จะทำให้การสนทนามีความต่อเนื่องและประสบผลสำเร็จ แต่ผู้ที่มีความสามารถทางภาษาในระดับต่ำมีการใช้กลวิธีการหลีกเลี่ยง กลวิธีการใช้พื้นความรู้ภาษาแม่ กลวิธีการไม่ใช้คำพูด

จากที่กล่าวมาข้างต้นจึงเป็นการเน้นย้ำได้ว่าความสามารถทางภาษามีผลต่อการเลือกใช้กลวิธีการสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยในครั้งนี้ที่กลุ่มตัวอย่างวิศวกรไทยไม่มีการทดสอบการวัดระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างวิศวกรไทย แต่ใช้ความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างการปฏิบัติงาน จึงอาจเป็นไปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างนี้ ถึงแม้จะมีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน อาจมีความสามารถทางด้านภาษาไม่แตกต่างกัน จึงทำให้ผลการเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารไม่แตกต่างกัน

3. ผลการศึกษาระดับความสำเร็จทางการสื่อสารของวิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษในระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูง ปานกลางและต่ำ พบว่ามีระดับความสำเร็จที่แตกต่างกัน โดยวิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษในระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูงมีระดับความสำเร็จทางการสื่อสารสูงมากที่สุด ในขณะที่วิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษในระหว่างการปฏิบัติงานระดับปานกลางและต่ำ มีความสำเร็จทางการสื่อสารระดับปานกลาง เนื่องด้วยกลุ่มวิศวกรไทยที่มีความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษในระหว่างการปฏิบัติงานระดับสูงมีการใช้ภาษาอังกฤษทุกวัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Huang and Van-Naerssen (1987) พบว่า นักเรียนชาวจีนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองที่ประสบความสำเร็จในการสื่อสารนั้น เกิดจากการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอและเหมาะสม เช่น การพูดคุยกับเจ้าของภาษา การพูดคุยกับเพื่อน นอกจากนี้ MachIntyre and Charos (1996) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ที่เรียนภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่สอง เมื่อขาด

โอกาสในการสื่อสารและขาดการปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาที่สอง พวกเขาจะมีการรับรู้ความสามารถทางภาษาหรือความเต็มใจในการเรียนภาษาที่สองได้น้อยลง

ส่วนในด้านของ Piranina (1979) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้เรียนที่พยายามหาโอกาสในการพูดคุยสนทนาจะกลายเป็นผู้ที่มีความสามารถในการสื่อสารภาษาที่สองได้มากกว่าผู้ที่มีโอกาสในการสนทนาน้อยกว่า และจากงานวิจัยนี้ยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างวิศวกรไทยมีความคุ้นชินกับการใช้อุปกรณ์เครื่องมือเหล่านี้ในระหว่างการปฏิบัติงาน รวมทั้งด้วยสภาพแวดล้อมของการทำงานในบริษัทข้ามชาติ ซึ่งวิศวกรไทยต้องทำงานร่วมกับชาวต่างชาติทำให้วิศวกรไทยมีความกล้าหรือมีโอกาสในการปฏิสัมพันธ์โดยการพูดคุยสนทนากับชาวต่างชาติซึ่งเป็นเจ้าของภาษา ตลอดจนผู้ฟังซึ่งเป็นเจ้าของภาษามีความพยายาม และตั้งใจฟังการอธิบายความหมายของวิศวกรไทย จึงนำไปสู่ความสำเร็จในการสื่อสาร

หากแต่เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มวิศวกรไทยทั้งสามกลุ่มสามารถประสบความสำเร็จในการสื่อสาร แต่ยังคงพบว่าวิศวกรไทยทั้งสามกลุ่มมีข้อผิดพลาดทางด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเป็นจำนวนมาก เช่น การใช้ประโยคไม่สมบูรณ์ การใช้คำนาม การใช้คำกริยา และการเลือกใช้คำ ดังตัวอย่างบทสนทนาต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

Look like make fix or make it not moving when you want to cut the wood. จากประโยคจะเห็นได้ว่า ไม่เป็นรูปประโยคเนื่องจากขาดประธานและกรรมของประโยค ดังนั้นต้องเพิ่มประธานของประโยคโดยใช้คำว่า It looks like. และคำว่า look like ไม่สามารถตามด้วยคำกริยา (verb) คือคำว่า make ได้ เพราะฉะนั้น like กับ make ไม่สามารถใช้ต่อกันได้ เพราะเป็นคำกริยาทั้งคู่ และมีการใช้คำกริยากับคำปรากฏร่วม (collocation) ไม่ถูกต้อง คือ คำว่า make ไม่สามารถใช้กับคำว่า fix ได้

ตัวอย่างที่ 2

Er.... when you have usually two headphones. จากประโยคจะเห็นได้ว่า ผู้พูดใช้คำนามผิด ซึ่งในประโยคที่ต้องการใช้คำว่า headphones เพียงคำเดียว เพราะเป็นคำนามที่อยู่ในรูปของพหูพจน์ ดังนั้นจึงไม่ต้องมีคำว่า two หรือสามารถใช้คำว่า a pair of headphones แทนได้

ตัวอย่างที่ 3

Er.... look like er purely the surface the equipment you move to this to this to this we use the tool to fix clamp and fix equipment. จากประโยคจะเห็นได้ว่า เป็นประโยคที่ไม่สมบูรณ์ เพราะขาดประธาน และการเรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง เพราะคำว่า purely เป็นคำขยายกริยา (adverb) ซึ่งขยายคำว่า surface ซึ่งเป็นคำนาม (noun) ไม่ได้ การใช้ที่ถูกต้องจึงต้องใช้คำคุณศัพท์ (adjective)

ขยายคำนามแทน นอกจากนี้การใช้คำเพื่อสื่อความหมาย (meaning) จากประโยคไม่สามารถใช้คำว่า purely ได้ เพราะคำว่า purely มีความหมายว่าบริสุทธิ์ ไม่มีสิ่งเจือปน ซึ่งประโยคนี้ควรใช้คำว่า smooth แทน เพราะคำว่า smooth มีความหมายว่า เรียบ และยังเป็นคำคุณศัพท์ (adjective) ซึ่งทำหน้าที่ขยายคำนามนั่นเอง

จากผลการวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างวิศวกรไทยที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน ส่งผลให้มีการใช้ไวยากรณ์ที่ผิดพลาดของวิศวกรไทยทั้งสามกลุ่มอย่างเห็นได้ชัด นอกจากนี้ Sarada Jarupan (2013) ยังได้กล่าวไว้ว่า ความผิดพลาดทางด้านการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษอาจสืบเนื่องมาจากระดับและสาขาที่จบการศึกษาหรือความวิตกกังวลในระหว่างการสื่อสาร หรืออาจเกิดจากความพยายามที่วิศวกรไทยต้องการสื่อความหมาย จึงใช้คำที่มีความหมายง่ายและสั้น ๆ เพื่อให้ผู้ฟังซึ่งเป็นเจ้าของภาษาเกิดความเข้าใจนั่นเอง จึงไม่มุ่งเน้นในเรื่องของความสำคัญทางด้านไวยากรณ์

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ประกอบการ

1. บริษัทควรมีการจัดการฝึกอบรมทางด้านทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารเพื่อให้พนักงานตระหนักถึงว่ากลวิธีการสื่อสารมีหลายแบบหลายกลวิธี โดยแต่ละกลวิธีสามารถทำให้การสื่อสารประสบความสำเร็จได้อย่างไร เพื่อให้วิศวกรไทยสามารถนำไปใช้ในการสนทนากับเจ้าของภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

2. บริษัทควรมีการฝึกให้พนักงานมีการใช้การพูดเพื่อการสื่อสารที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ (Frequently) ในระหว่างการทำงานเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วและถูกต้องแม่นยำ (Accuracy) เพื่อให้การสื่อสารประสบผลสำเร็จ

ข้อเสนอแนะในงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ด้วยข้อจำกัดของขนาดกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้ ซึ่งได้ศึกษากลุ่มวิศวกรไทยเพียงหนึ่งบริษัท จึงควรเพิ่มจำนวนของกลุ่มตัวอย่างและเพิ่มเติมข้อมูลเกี่ยวกับระดับการจบการศึกษา รวมทั้งการเก็บข้อมูลควรเพิ่มในส่วนของการสัมภาษณ์ เพื่อเป็นข้อมูลที่เพียงพอสำหรับการนำผลการวิจัยไปเปรียบเทียบกับงานวิจัยในกลุ่มตัวอย่างในสาขาอาชีพอื่น ๆ เพื่อจะได้นำผลการวิเคราะห์มาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาหรือการจัดเตรียมหลักสูตรการพูดเพื่อการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม

2. นอกจากการศึกษากลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของวิศวกรไทยแล้ว ควรมีการศึกษากลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของพนักงานในสายอาชีพอื่น เช่น การพยาบาล แพทย์ และบัญชี เป็นต้น เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับนำมาใช้ศึกษาเพื่อส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรในด้านการพูดเพื่อการสื่อสารต่อไป

บรรณานุกรม

- กระทรวงการแรงงาน. (2558). รายงานการเดือนภัยด้านแรงงานไตรมาส 2 ปี 2558. *สถานการณ์และการเดือนภัยด้านแรงงานไตรมาส 2 ปี 2558*, 5(2), 57-62.
- กาญจนา มีศิลป์วิทย์. (2553). *ความรู้เบื้องต้นและทฤษฎีการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กิ่งแก้ว รัชอินทร์. (2553). *แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร*. เข้าถึงได้จาก <http://learners.in.th/blog/wpumma30/18766>
- กิติมา สุรสนธิ. (2548). *ความรู้ทางการสื่อสาร (4)*. กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.
- ขวัญหทัย เชิดชู. (2545). *การศึกษากลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โปรแกรมภาษาอังกฤษสถาบันราชภัฏเพชรบุรีจังหวัดเพชรบุรี*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ฉนวน เอื้อการณ์. (2557). การพัฒนาสมรรถนะหลักของวิศวกรไทยในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปีพ.ศ. 2558. *เกษมบัณฑิต*, 15(1), 19.
- ดารณี สุวรรณวาริ. (2550). *กลวิธีการสื่อสารในทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอุทองจังหวัดสุพรรณบุรี*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เดือนเด่น นิคมบริรักษ์ และคณะ. (2550). *โครงการบทบาทของบริษัทข้ามชาติในประเทศไทย*. สำนักกองทุนสนับสนุนการวิจัย. เข้าถึงได้จาก <http://prp.trf.or.th/trf-policy>
- ญาดา รามฤทธิ์. (2552). *กลวิธีการทดแทนข้อบกพร่องความรู้ทางด้านคำศัพท์ของนิสิตเอกภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยบูรพา*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ธงชัย พรรณสวัสดิ์. (2014). *วิศวกรอาเซียนและวิศวกรเอเปค: ไทยจะก้าวไปอย่างไร*. เข้าถึงได้จาก <http://thaipublica.org/2014/03/apec-acpe-2>
- นุศรา มัตชูกิ. (2551). *การศึกษากลวิธีการจำกลวิธีปัญญาและกลวิธีทดแทนในการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวต่างชาติ*. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาภาษาศาสตร์การศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประสาท อิศรปริดา. (2535). *ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพทางสติปัญญาด้านการคิดตามแนวเพียเจท์*. เข้าถึงได้จาก <http://rir.nrct.go.th/drupal-ir/?q=node/94021>

- เพ็ญประภา เจริญสุข และอนุวัต เจริญสุข. (2015). ภาษาอังกฤษกับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยสู่
ความเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 2015. *Executive Journal*, 39-40. เข้าถึงได้จาก
http://www.bu.ac.th/knowledgecenter/executive_journal/oct_dec_11/pdf/aw07.pdf
- พัชรารวลัย วงศ์บุญสิน, ปิติ ศรีแสงนาม และสินีนานู เสริมชีพ. (2011). การเคลื่อนย้ายแรงงาน
วิชาชีพเข้าสู่ตลาดแรงงานตามมาตรฐานอาเซียน. เข้าถึงได้จาก <http://www.itd.or.th/wp-content/uploads/2015/05/Pacharawalai.pdf>
- รงค์ เรืองวงษ์. (2556). การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อพัฒนาสมรรถนะทาง
การสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1.
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการสอนภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัยรามคำ-
แหง.
- วรัญญา ปรีดาวัตร. (2011). การศึกษากลวิธีการสื่อสารของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษานานาชาติ
ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาภาษาอังกฤษเพื่อการ
สื่อสารเชิงธุรกิจและอุตสาหกรรม, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
- วิไลรัศมี แสนอุดม. (2551). กลวิธีการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างนักท่องเที่ยวกับ
เจ้าหน้าที่ด่านตรวจคนเข้าเมืองเชียงใหม่ของ จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหา
บัณฑิต, สาขาภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ศุภชาติ โพธิ์โชติ. (2553). กลวิธีการสื่อสารในการขายสินค้าของผู้ขายสินค้าแบบแผงลอยชาวไทย
ในเขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสาร, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมเกียรติ อ่อนวิมล. (2554). การใช้ภาษาอังกฤษกับอนาคตของไทยในอาเซียน. เข้าถึงได้จาก
[http://www.englishexpress.ac.th/index.php?option=com_content&view=article&id=108:
2012-03-11-02-09-50&catid=10:news-of-institute-of-english-express&Itemid=15](http://www.englishexpress.ac.th/index.php?option=com_content&view=article&id=108:2012-03-11-02-09-50&catid=10:news-of-institute-of-english-express&Itemid=15)
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2557). การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct
Investment: FDI) ในประเทศไทย. *Academic Focus*, 4-5.
- เหมือนมาศ วิเชียรสินธ์. (2556). ภาษาอังกฤษสำคัญอย่างไรสำหรับวิศวกรโยธาทั้งที่เพิ่งจบและเป็น
นายช่างเต็มตัวแล้ว. เข้าถึงได้จาก <http://wpc.mod.go.th/AEC/Pdf/AEC9980.aspx>
- อกนิษฐ์ ชุมนุมา. (2556). แรงงานไทยในยุคประชาคมอาเซียน. *เศรษฐกิจและสังคม*, 5(2) 17.
- อาคม วัชรสง. (2547). หน้าที่ผู้นำในการบริหารการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). สงขลา: มหาวิทยาลัย
ทักษิณ,

- อรญา บำรุงกิจ. (2558). กลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย: กรณีศึกษาโรงเรียนสาธิตอุดมศึกษาจังหวัดชลบุรี. งานนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- An Mei & Nathalang, S. (2010). Use of communication strategies by Chinese EFL learners. *Chinese Journal of Applied Linguistic*, 33(3), 110-125.
- Bialystok, E. (1979). Some factors in the selection and implementation of communication strategies. In C. Faerch & G. Kasper (Eds.), *Strategies in interlanguage communication*, (pp. 100–118). London: Longman.
- Bialystok, E., & Frohlich, M. (1980). Oral communication strategies for lexical difficulties. *Interlanguage Studies Bulletin – Utrecht*, 5, 3–30.
- Brown, H.D. (1987). *Principles of language learning and teaching*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Byrne, D. (1986). *Teaching oral English*. New York: Longman.
- Canale, M. & Swain, M. (1980). Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing. *Applied Linguistics*, (1), 1-47.
- Charles, W. K. & Karin, L. K. (2015). *Engineer Communication*. Toronto: Timothy L. Anderson. Dordrecht: Foris Publications.
- Faerch, C. & Kasper, G. (1983). *Strategies in interlanguage communication*. London: Longman.
- Huang, X.H. & Van Naerssen, M. (1987). Learning strategies for oral communication. *Applied linguistics*, 8(3), 287-307.
- Hyde, J. (1982). The identification of communication strategies in the interlanguage of Spanish speakers of English. *Anglo-American Studies*, 2(1), 13-30.
- Kim Hua, T., & Mohd Nor, N. F. (2012). Bridging theories and practice through research: The Malaysian experience. *3L: Language, Linguistics, Literature*, 18(3), 1-4.
- Jill, M. & Sripathum, N. (2013). Communication strategy use of high and low proficiency learners of English at Thai University. *Language Education And Acquisition Research Network*, 6(1), 44-64.

- MacIntyre, P. D. & Doucette, J. (2010). *Willingness to communicate and action control*. Retrieved from [http://s3.amazonaws.com/academia.edu.documents/32690235/MacIntyre_Doucette_2010_WTC_and_Action_Control.pdf?AWSAccessKeyId=AKIAJ56TQJRTWSMTN_PEA&Expires=1481899388&Signature=VEUFPnjcOI2QBvFUHgpYiwSjzCw%3D&response-content disposition=inline%3B%20filename%3DWillingness_to_communicate_and_action_co.pdf](http://s3.amazonaws.com/academia.edu.documents/32690235/MacIntyre_Doucette_2010_WTC_and_Action_Control.pdf?AWSAccessKeyId=AKIAJ56TQJRTWSMTN_PEA&Expires=1481899388&Signature=VEUFPnjcOI2QBvFUHgpYiwSjzCw%3D&response-content%20disposition=inline%3B%20filename%3DWillingness_to_communicate_and_action_co.pdf)
- Macintyre, P. D., & Charos, C. (1996). Personality, attitudes, and affect as predictors of test as predictors of second language communication. *Language and Social Psychology*, 15, 3-26.
- Miller, G. A. (1951). *Language and communication*. New York: McGraw-Hill.
- Metcalfe, J. & Noom-ura, S. (2013). Communication strategy use of high and low proficiency learners of English at a Thai university. *Learn Journal*, 1, (1), 66-87.
- Oxford, R. (1990). *Language learning strategies*. New York: Newbury House.
- Paribakht, T. (1985). Strategic competence and language proficiency. *Applied Linguistics*, 6(2), 132-146.
- Paulston, R. G. (1993). *Mapping knowledge perspectives in studies of social and education change*. Retrieved from <http://files.eric.ed.gov/fulltext/ED362456.pdf>
- Piranian, D. (1979). *Communication strategies of foreign language learners: A pilot study*. Unpublished Manuscript, Department of Slavic Linguistics, University of Slavic Linguistics, University of Washington.
- Poulisse, N. (1990) *The use of compensatory strategies by Dutch learners of English*. Dordrecht: Foris.
- Sarada Jarupan. (2013). The English oral communication competency of Thai engineering students. *International Journal of Scientific and Research Publications*, 3(3), 1-9.
- Savignon, S. J. (1991). Communicative language teaching: State of the art. *TESOL Quartely*, 25(2), 261-277.
- Savignon, S. J. (1982). *Theory and classroom practice*. Retrieved from <http://videa.ca/wp-content/uploads/2015/08/Communicative-language-teaching2.pdf>
- Scott, R. (1981). Speaking communication in the classroom. *Journal of Language and Social Psychology*, 15, 3-26.

- Selinker, L. (1971). *The psychologically relevant data of second language learning*. London: The Psychology of Second Language Learning. Cambridge University Press.
- Selinker, L. (1972). Interlanguage. *IRAL*, 10, 209-230.
- Si-Qing, C. (1990). A study of communication strategies in interlanguage production by Chinese EFL learners. *Language Learning*, 40, 155-187.
- Stern, H. H. (1983). *Fundamental concepts of language teaching*. Oxford: Oxford University Press.
- Suttinee Chuanchaisit & Kanchana Prapphal. (2009). A study of English communication strategies of Thai university students. *MANUSYA Journal of Humanities, Special*, 17(1), 100-126.
- Tarone, E. (1981). Some thoughts on the notion of communication Strategy. *TESOL Quarterly*, 15, 285-295.
- Tatree Thitaisal. (2011). *A study of oral English communication strategies employed by second year MEC students, Thammasat University as L2 learner of English*. Retrieved from <http://203.131.219.242/cdm/sigleitem/collection/thesis/id/5918/rec/50>
- Tsitsopoulou, E. (1992). *Conversation class; English teaching forum*. New York: Oxford University.
- Valette, M. R. (1997). *Modern language test*. New York: Narcourt Brace Jovanovich.
- Shannon, C. E. & Warren, W. W. (1953). *The mathematical haven*. Washington: Yale University Press,
- Yupadee Malasit & Nopporn Sarobol. (2013). Use of communication strategies by Thai EFL learners. In *Proceedings of the 3rd International Conference on Foreign Language Learning and Teaching*. (p. 206). Bangkok: Language Institute: Thammasat University.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตารางกรอบการวิเคราะห์กลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสาร

ตารางบันทึกกลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ตารางการให้คะแนนการทำแบบทดสอบการพูดเพื่อการสื่อสาร

ตารางที่ 9 กรอบการวิเคราะห์กลยุทธ์การพูดเพื่อการสื่อสาร

กลยุทธ์การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	ตัวอย่างบทสนทนา
1. กลยุทธ์การทำให้สำเร็จ (Achievement Strategies) คือ กลยุทธ์ที่ผู้พูดพยายามใช้พื้นภาษาที่ตัวเองมีอยู่สื่อสารเพื่อก่อให้เกิดความสำเร็จในการสื่อสารกลยุทธ์ประเภทนี้ผู้พูดใช้เพื่อชดเชยความบกพร่องในความรู้ภาษาที่สอง	
1.1 กลยุทธ์การใช้คำใกล้เคียง (Approximation strategy) คือ กลยุทธ์การใช้คำที่มีลักษณะทางความหมายที่ใกล้เคียง	This one is same like a screw driver.
1.2 กลยุทธ์การสร้างคำใหม่ (Word coinage strategy) คือ กลยุทธ์การสร้างคำใหม่เพื่อใช้สื่อความหมายที่ต้องการ	You tighten it and the another clockwise. (หมุนทวนเข็มนาฬิกา)
1.3 กลยุทธ์การพูดแปลคำต่อคำ (Literal translation strategy) คือ กลยุทธ์การพูดเรียงคำหรือประโยคด้วยภาษาแม่หรือภาษาแรก	Your car change tire.
1.4 กลยุทธ์การพูดภาษาแม่ปนภาษาที่สอง (Language switch strategy) คือกลยุทธ์การใช้คำในภาษาแม่หรือภาษาแรกแทนการใช้คำที่ถูกต้องในภาษาที่สอง	The shape looks like the long หลอด.
1.5 กลยุทธ์การขอความช่วยเหลือ (Appeal for assistance strategy) คือ กลยุทธ์ที่ผู้สนทนาขอความช่วยเหลือโดยตรงหรือทางอ้อมจากผู้สนทนา	I don't know how it's call.
1.6 กลยุทธ์การไม่ใช้คำพูดหรือวัจนภาษา(Use of nonlinguistic strategy)คือ กลยุทธ์การเคลื่อนไหว การทำท่าทาง การแสดงสีหน้าแทนการพูดภาษาเป้าหมาย	ทำท่าทางโดยการกางนิ้วมือสองนิ้วมือ
1.7 กลยุทธ์การพูดภาษาแม่ปนด้วยสำเนียงภาษาที่สอง (Foreignizing strategy) คือ กลยุทธ์การพูดโดยใช้คำหรือวลีในภาษาแรกหรือภาษาแม่ด้วยการออกเสียงแบบภาษาสอง	Do you like Soup Nor Mai?
1.8 การบรรยายลักษณะทั่วไป (General physical proportion) คือ บรรยายลักษณะของสิ่งของนั้น เช่น สี ขนาด วัสดุ รูปทรง รูปร่าง	That is flat.
1.9 การบรรยายลักษณะเฉพาะ (Specific distinguishing features) คือ การอธิบายโครงสร้างหรือพื้นผิว	Its two legs.

ตารางที่ 9 กรอบการวิเคราะห์กลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสาร

1.10 การบรรยายหน้าที่หรือการใช้ประโยชน์ของสิ่งต่างๆหรือการกระทำต่างๆ (Interactional functional characteristics) คือ การอธิบายการใช้งานของสิ่งของนั้นๆ	The picture 1 is to move stuff.
1.11 กลวิธีการสรุปความ (Generalize strategy) คือ กลวิธีการใช้คำในภาษาที่สองซึ่งมีความหมายใกล้เคียงกับคำศัพท์ที่ต้องการสื่อความหมาย	Er looks like a tool.
1.12 กลวิธีการกล่าวซ้ำ (Repeats strategy) คือ กลวิธีการกล่าวคำซ้ำเพื่อเพิ่มเวลาในการคิดและเพื่อให้การสนทนาสมบูรณ์	With a lot of, a lot of stuff you can change.
1.13 กลวิธีการแก้ไขด้วยตัวเอง (Self-repairs strategy) คือ กลวิธีการที่ผู้พูดพบว่าตัวเองพูดผิดแล้วทำการแก้ไขด้วยตัวเอง	Plug in to your computer on, no to your TV.
1.14 กลวิธีการยกตัวอย่าง (Exemplification Strategy) คือ กลวิธีการที่ผู้พูดยกตัวอย่างเพื่อสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้ฟัง	For example, your telephone also has, your computer have a lot.
1.15 กลวิธีการเริ่มด้วยเสียง (Sound Initiation Strategy) คือ กลวิธีการที่ผู้พูดเปล่งเสียงออกมาก่อนที่จะทำการพูดหรือเมื่อผู้พูดหยุดการพูดเป็นช่วงๆ	Er just look like
2. กลวิธีการหลีกเลี่ยง (Avoidance Strategy) คือ กลวิธีที่ผู้พูดใช้เพื่อต้องการเปลี่ยนแปลงการสนทนาหรือผู้พูดใช้เพื่อตัดทอนการสนทนา	
2.1 กลวิธีการหลีกเลี่ยงหัวข้อสนทนา (Topic avoidance strategy) คือ กลวิธีการที่ผู้พูดไม่พูดเกี่ยวกับหัวข้อสนทนาที่ผู้พูดไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์ หรือโครงสร้างประโยค	It's still difficult, that we one rest, then you can guest.
2.2 กลวิธีการละทิ้งหัวข้อสนทนา (Message abandonment strategy) คือ กลวิธีการยุติการพูดในขณะที่การสนทนายังคงดำเนินอยู่เนื่องจากผู้พูดมีปัญหาในการใช้ภาษา	This just like some แล้วเงียบไปเลย.

ตารางที่ 10 บันทึกกลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

แผ่นงานภาพฉบับที่ ชื่อ สกุล.....ระดับความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษ.....

ประเภทของกลวิธีการสื่อสาร (Communication strategies)	ความถี่ของการใช้กลวิธีการสื่อสาร (Frequency of Communication Strategies)
1. การใช้คำใกล้เคียง	
2. การสร้างคำใหม่	
3. การพูดแปลคำต่อคำ	
4. การพูดภาษาแม่ปนภาษาที่สอง	
5. การขอความช่วยเหลือ	
6. การไม่ใช่คำพูดหรืออวัจนภาษา	
7. การพูดภาษาแม่ปนด้วยสำเนียงภาษาที่สอง	
8. การบรรยายลักษณะทั่วไป	
9. การบรรยายลักษณะเฉพาะ	
10. การบรรยายหน้าที่หรือการใช้ประโยชน์ของสิ่ง ต่างๆหรือการกระทำต่างๆ	
11. การสรุปความ	
12. การกล่าวซ้ำ	
13. การแก้ไขด้วยตัวเอง	
14. การหลีกเลี่ยงหัวข้อสนทนา	
15. การละทิ้งหัวข้อสนทนา	
16. การยกตัวอย่าง	
17. การเริ่มด้วยเสียง	
รวม	

ตารางที่ 11 ตารางการให้คะแนนการทำแบบทดสอบการพูดเพื่อการสื่อสาร

แผ่นงานภาพฉบับที่ชื่อ สกุล.....ระดับความถี่ในการใช้ภาษาอังกฤษ.....

แบบทดสอบการพูดเพื่อการสื่อสาร	
การอธิบายลักษณะอุปกรณ์เครื่องมือช่าง	คะแนน
ภาพที่ 1	
ภาพที่ 2	
ภาพที่ 3	
ภาพที่ 4	
ภาพที่ 5	
ภาพที่ 6	
ภาพที่ 7	
ภาพที่ 8	
ภาพที่ 9	
ภาพที่ 10	
คะแนนรวม	

ภาคผนวก ข

ภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่างสำหรับวิศวกรไทย ชุดภาพที่ 1

ภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่างสำหรับวิศวกรไทย ชุดภาพที่ 2

ภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่างสำหรับวิศวกรไทย ชุดภาพที่ 3

ภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่างสำหรับผู้ฟังซึ่งเป็นเจ้าของภาษา ชุดภาพที่ 1

ภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่างสำหรับผู้ฟังซึ่งเป็นเจ้าของภาษา ชุดภาพที่ 2

ภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่างสำหรับผู้ฟังซึ่งเป็นเจ้าของภาษา ชุดภาพที่ 3

ชุดภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่าง ฉบับที่ 1 : สำหรับวิศวกรไทย

1. จงอธิบายภาพด้านล่างนี้ให้กับเจ้าของภาษาได้ทำการเลือกที่ละภาพจนครบทั้ง 10 ภาพ โดยไม่ใช้คำเรียกของรูปภาพที่ปรากฏ
2. ผู้ทำการทดสอบห้ามทำการแสดงชุดภาพให้ผู้สนทนาหรือเจ้าของภาษาเห็น

รูปที่ 1

รูปที่ 6

รูปที่ 2

รูปที่ 7

รูปที่ 3

รูปที่ 8

รูปที่ 4

รูปที่ 9

รูปที่ 5

รูปที่ 10

ชุดภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่าง ฉบับที่ 2 : สำหรับวิศวกรไทย

1. จงอธิบายภาพด้านล่างนี้ให้กับเจ้าของภาษาได้ทำการเลือกที่ละภาพจนครบทั้ง 10 ภาพ โดยไม่ใช้ คำเรียกของรูปภาพที่ปรากฏ
2. ผู้ทำการทดสอบห้ามทำการแสดงชุดภาพให้ผู้สนทนาหรือเจ้าของภาษาเห็น

รูปที่ 1

รูปที่ 6

รูปที่ 2

รูปที่ 7

รูปที่ 3

รูปที่ 8

รูปที่ 4

รูปที่ 9

รูปที่ 5

รูปที่ 10

ชุดภาพอุปกรณ์เครื่องมือช่าง ฉบับที่ 3 : สำหรับวิศวกรไทย

1. จงอธิบายภาพด้านล่างนี้ให้กับเจ้าของภาษาได้ทำการเลือกที่ละภาพจนครบทั้ง 10 ภาพ โดยไม่ใช้ คำเรียกของรูปภาพที่ปรากฏ
2. ผู้ทำการทดสอบห้ามทำการแสดงชุดภาพให้ผู้สนทนาหรือเจ้าของภาษาเห็น

รูปที่ 1

รูปที่ 6

รูปที่ 2

รูปที่ 7

รูปที่ 3

รูปที่ 8

รูปที่ 4

รูปที่ 9

รูปที่ 5

รูปที่ 10

Set 1: For native speaker

Please fill the inculcator name in the black form and fill the number 1 until 10 into the box what picture the engineer explanation.

Engineer name:

Set 2: For native speaker

Please fill the inculcator name in the black form and fill the number 1 until 10 into the box what picture the engineer explanation.

Engineer name:

Set 3: For native speaker

Please fill the inculcator name in the black form and fill the number 1 until 10 into the box what picture the engineer explanation.

Engineer name:

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างประโยคที่ใช้ในการสื่อสารของวิศวกรไทย

ตารางที่ 12 การบรรยายหน้าที่หรือการใช้ประโยชน์ของสิ่งต่างๆหรือการกระทำต่างๆ
(Interactional functional characteristics) คือ การอธิบายการใช้งานของสิ่งของนั้นๆ

ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสาร	ตัวอย่างการวิเคราะห์
Thai engineer: You can turn it to release or to tighten.	วิศวกรไทยพูดว่า can turn it to release or to tighten โดยต้องการอธิบายว่าคุณสามารถหมุนมันเพื่อทำให้คลายหรือทำให้แน่น ซึ่งเป็นกลวิธีการบรรยายหน้าที่หรือการใช้ประโยชน์ของสิ่งของต่างๆ
Thai engineer: When you want to hit something to make it fix.	วิศวกรไทยต้องการบอกว่า เมื่อคุณต้องการตีบางสิ่งบางอย่างเพื่อทำให้สิ่งของนั้นเกาะแน่นหรือยึดติด (to hit something to make it fix) ซึ่งเป็นการใช้กลวิธีการบรรยายหน้าที่หรือการใช้ประโยชน์ของสิ่งของต่างๆ โดยสรุปผู้พูดต้องการกล่าวว่า make it not moving นั่นเอง
Thai engineer: This tool to move the heavy one to another place.	วิศวกรบอกว่าเครื่องมือนี้ใช้เพื่อเคลื่อนย้ายสิ่งของที่มันน้ำหนักมากไปยังอีกที่หนึ่ง (to move the heavy one to another place) ซึ่งเป็นกลวิธีการบรรยายหน้าที่หรือการใช้ประโยชน์ของสิ่งของต่างๆ
Thai engineer: This is we use to measure the gap between er some mechanical part.	วิศวกรไทยบอกว่ามันใช้วัดระยะช่องว่างในส่วนของเครื่องจักร (measure the gap between er some mechanical part) ซึ่งเป็นกลวิธีการบรรยายหน้าที่หรือการใช้ประโยชน์ของสิ่งของต่างๆ
Thai engineer: Normal stuff we use, but this one special that you check a power.	วิศวกรไทยต้องการบอกว่าของสิ่งนี้ใช้เช็คกำลังของไฟฟ้า (check a power) ซึ่งเป็นกลวิธีการบรรยายหน้าที่หรือการใช้ประโยชน์ของสิ่งของต่างๆ โดยสรุปผู้พูดต้องการกล่าวว่า we normally use stuff, this one is special we use it to check the power.

ตารางที่ 13 กลวิธีการเริ่มด้วยเสียง (Sound Initiation Strategy) คือ กลวิธีที่ผู้พูดเปล่งเสียงออกมา ก่อนที่จะทำการพูดหรือเมื่อผู้พูดหยุดการพูดเป็นช่วงๆ

ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสาร	ตัวอย่างการวิเคราะห์
Thai engineer: Er....., (เงียบไป 5 วินาที) look like, er it look like, er when er, how can I say.	วิศวกรไทยเริ่มพูดด้วยคำว่า er แล้วหยุดการสนทนา เป็นช่วงระยะเวลา 5 วินาที แล้วจึงเริ่มทำการอธิบาย ซึ่งเป็นกลวิธีการเริ่มด้วยเสียง
Thai engineer: Ah....., (หยุด 4 วินาที) this one use for for er lose loosen	วิศวกรไทยเริ่มต้นก่อนทำการอธิบายด้วยคำว่า ah แล้วหยุดการสนทนาเป็นเวลา 4 วินาที แล้วจึงเริ่มทำการอธิบาย ซึ่งเป็นกลวิธีการเริ่มด้วยเสียง
Thai engineer: umm....., (เงียบไป 5 วินาที) for the carpenter	วิศวกรไทยพูดคำว่า umm แล้วทำการหยุดการสนทนาเป็นช่วงระยะเวลา 5 วินาที แล้วจึงเริ่มทำการอธิบาย ซึ่งเป็นกลวิธีการเริ่มด้วยเสียง
Thai engineer: Ahhh.....,(เงียบไป 6 วินาที) the next one this one, er you, when you want to measure something the gap.	วิศวกรไทยเริ่มพูดด้วยคำว่า ahhh แล้วทำการหยุดการสนทนาเป็นช่วงระยะเวลา 6 วินาที ก่อนทำการอธิบายความหมาย ซึ่งเป็นกลวิธีการเริ่มด้วยเสียง
Thai engineer: er....., (เงียบไป 4 วินาที) the look like the such as you want to hit the	วิศวกรไทยเริ่มพูดด้วยคำว่า er แล้วหยุดเพื่อทำการคิดเป็นช่วงระยะเวลา 4 วินาที แล้วจึงทำการอธิบายความต่อไป ซึ่งเป็นกลวิธีการเริ่มด้วยเสียง
Thai engineer: Er....., (เงียบไป 4 วินาที) just imagine you have two sticks and you want to to binding it but you have only one hand	วิศวกรไทยเริ่มพูดด้วยคำว่า er แล้วหยุดเพื่อทำการคิดเป็นช่วงระยะเวลา 4 วินาที หลังจากนั้นก็เริ่มทำการอธิบายความหมาย ซึ่งเป็นกลวิธีการเริ่มด้วยเสียง
Thai engineer: er....., (เงียบไป 5 วินาที) this one you have to use the, how is it called in dictionary, the allen key to tighten	วิศวกรไทยเริ่มพูดด้วยคำว่า er แล้วทำการหยุดไป เป็นช่วงระยะเวลา 5 วินาที จึงเริ่มทำการอธิบายความหมาย ซึ่งเป็นกลวิธีการเริ่มด้วยเสียง
Thai engineer: er....., (เงียบไป 5 วินาที) the valve in the crank shaft, you can use this kind of thing.	วิศวกรไทยเริ่มพูดด้วยคำว่า er แล้วทำการหยุดไป เป็นช่วงระยะเวลา 5 วินาที ซึ่งเป็นกลวิธีการเริ่มด้วยเสียง

ตารางที่ 14 กลวิธีการกล่าวซ้ำ (Repeats Strategy) คือ กลวิธีการกล่าวคำซ้ำเพื่อเพิ่มเวลาในการคิด และเพื่อให้การสนทนาสมบูรณ์

ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสาร	ตัวอย่างการวิเคราะห์
Thai engineer: we use for for for the metal.	วิศวกรไทยกล่าวคำว่า for ซ้ำกัน จำนวน 3 ครั้ง ซึ่งเป็นกลวิธีการกล่าวซ้ำ
Thai engineer: when you want to carry the heavy thing, you can use this tool to move , to move	จากประโยควิศวกรไทยพูดคำว่า to move ซ้ำกัน จำนวน 2 ครั้ง ซึ่งเป็นกลวิธีการกล่าวซ้ำ โดยสรุปผู้พูดต้องการกล่าวว่า you use this one when you want to move the heavy item.
Thai engineer: when you want to measure measure how long or how high or the range of the distance or something.	วิศวกรไทยต้องการอธิบายว่าเมื่อต้องการวัด วัด ว่า ยาวเท่าไร จึงทำให้วิศวกรไทยพูดคำว่า measure ซ้ำกัน จำนวน 2 ครั้ง ซึ่งเป็นกลวิธีการกล่าวซ้ำ
Thai engineer: Some kind like the the the gap of the you know the	จากการอธิบายนี้ วิศวกรไทยพูดคำว่า the ซ้ำกัน จำนวน 3 ครั้ง อาจเพราะกำลังนึกถึงคำศัพท์ที่จะใช้เพื่อทำการอธิบาย ซึ่งเป็นกลวิธีการกล่าวซ้ำ
Thai engineer: we use the, look like look like clamp.	วิศวกรไทยต้องการอธิบายว่าเราใช้กับของที่มีลักษณะเหมือนกับ และทำการนี้เพื่อจะทำการอธิบายความต่อ ดังนั้นจึงกล่าวคำว่า look like ซ้ำกัน จำนวน 2 ครั้ง ซึ่งเป็นกลวิธีการกล่าวซ้ำ
Thai E=engineer: Bolt and you can adjust adjust adjust er every valve can use it.	วิศวกรไทยต้องการอธิบายว่า น็อต และคุณสามารถทำการปรับเปลี่ยน ทุกขนาดคุณสามารถใช้มัน โดยผู้พูดต้องการเน้นย้ำว่า คุณสามารถปรับเปลี่ยนได้ จึงกล่าวคำว่า adjust ซ้ำกัน จำนวน 3 ครั้ง ซึ่งเป็นกลวิธีการกล่าวซ้ำ
Thai engineer: Next one for hit, for hit, for hit something like hit a stone.	วิศวกรไทยบอกว่าใช้สำหรับตี คือต้องการเน้นว่าของสิ่งนี้ใช้เพื่อตีบางสิ่ง จึงพูดคำว่า for hit ซ้ำกัน จำนวน 3 ครั้ง ซึ่งเป็นกลวิธีการกล่าวซ้ำ

ตารางที่ 15 กลวิธีการบรรยายลักษณะทั่วไป (General physical proportion Strategy) คือการบรรยายลักษณะของสิ่งของนั้น เช่น สี ขนาด วัสดุ รูปทรง รูปร่าง

ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสาร	ตัวอย่างการวิเคราะห์
Thai engineer: Usually it looks like a fork.	วิศวกรไทยอธิบายว่ามันมีลักษณะคล้ายส้อม (fork) ซึ่งเป็นการบอกถึงรูปร่างที่คล้ายกับช้อม ซึ่งเป็นกลวิธีการบรรยายลักษณะทั่วไป
Thai engineer: The picture one that is flat.	วิศวกรไทยบอกว่ามันมีรูปทรงแบน (flat) ซึ่งเป็นกลวิธีการบรรยายลักษณะทั่วไป
Thai engineer: They have the L shape.	วิศวกรไทยบอกว่าสิ่งของพวกนั้นมันมีรูปทรงเป็นตัวยแอล (L shape) ซึ่งเป็นกลวิธีการบรรยายลักษณะทั่วไป
Thai engineer: The handle it made by wood and the head of this is made by metal.	วิศวกรไทยอธิบายว่าด้ามจับทำมาจากไม้ และส่วนหัวของมันทำมาจากโลหะ ซึ่งเป็นการบอกถึงวัสดุของสิ่งของ ซึ่งเป็นกลวิธีการบรรยายลักษณะทั่วไป
Thai engineer: This look like rectangle but open one side.	วิศวกรไทยอธิบายว่ามันมีลักษณะทรงสี่เหลี่ยมแต่ด้านหนึ่งมีการเปิดออก ซึ่งเป็นการบอกถึงรูปทรง ซึ่งเป็นกลวิธีการบรรยายลักษณะทั่วไป
Thai engineer: This one looks like the third letter in English alphabet.	วิศวกรไทยอธิบายว่าสิ่งนี้มีลักษณะคล้ายกับพยัญชนะภาษาอังกฤษในลำดับที่สาม นั่นก็คือตัว C ซึ่งเป็นการอธิบายรูปร่างของสิ่งของ ซึ่งเป็นกลวิธีการบรรยายลักษณะทั่วไป
Thai engineer: One side is flat on the head and another side like a finger shape.	วิศวกรไทยอธิบายว่าด้านหนึ่งของส่วนบนมีลักษณะแบนตรงและอีกด้านมีรูปร่างเหมือนนิ้วมือ ซึ่งเป็นการอธิบายรูปร่างของสิ่งของ ซึ่งเป็นกลวิธีการบรรยายลักษณะทั่วไป

ตารางที่ 16 กลวิธีการบรรยายเฉพาะ (Specific distinguishing Strategy) คือ การอธิบายโครงสร้างหรือพื้นผิว

ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสาร	ตัวอย่างการวิเคราะห์
Thai engineer: There is some pin inside that look like to kind some pin.	วิศวกรไทยอธิบายว่าข้างในมีเข็มบางส่วนซึ่งมีลักษณะคล้ายกับเข็มบางชนิด (pin inside that look like to kind some pin) คือ เป็นการอธิบายรายละเอียดของส่วนประกอบ ซึ่งเป็นกลวิธีการบรรยายลักษณะเฉพาะ
Thai engineer: er this is come with the standard with M M5 M10 or whatever.	วิศวกรไทยกล่าวว่า เครื่องมือนี้จะมาพร้อมกับขนาดมาตรฐานด้วย M M5 M10 ซึ่งผู้พูดบอกถึงลักษณะเด่นของอุปกรณ์เครื่องมือ ซึ่งเป็นกลวิธีการบรรยายลักษณะเฉพาะ
Thai engineer: It some kind like, one is open, open-end, one is some kind is closed.	วิศวกรไทยอธิบายว่ามันมีลักษณะที่อันหนึ่งเป็นแบบปลายปิด และอีกอันเป็นแบบเปิด ซึ่งเป็นการอธิบายโครงสร้าง ซึ่งเป็นกลวิธีการบรรยายลักษณะเฉพาะ
Thai engineer: Next one is for electric and it has a digital.	วิศวกรไทยอธิบายว่ามันใช้งานสำหรับไฟฟ้าและมันก็มีการรับส่งข้อมูลด้วยการใช้ตัวเลข (ดิจิทัล) ซึ่งเป็นการอธิบายโครงสร้าง วงจรนั่นเอง ซึ่งเป็นกลวิธีการบรรยายลักษณะเฉพาะ
Thai engineer: It's small piece like a big big needle, many pin inside, it has many pin inside.	วิศวกรไทยต้องอธิบายว่า ชิ้นเล็กแต่เหมือนเข็มขนาดใหญ่ ด้านในมีเข็มมากมาย มันมีเข็มมากมายด้านใน ซึ่งเป็นการอธิบายโครงสร้าง ซึ่งเป็นกลวิธีการบรรยายลักษณะเฉพาะ
Thai engineer: its small aluminum and they have something like a spiral, spiral, It has not a smooth surface.	วิศวกรไทยต้องอธิบาย มันคืออลูมิเนียมชิ้นเล็กและมีบางอย่างเหมือนเป็นเกลียวหรือวงก้นหอย ซึ่งเป็นการอธิบายวัสดุและ โครงสร้าง ซึ่งเป็นกลวิธีการบรรยายลักษณะเฉพาะ

ตารางที่ 17 กลวิธีการไม่ใช่คำพูดหรืออวัจนภาษา (Use of nonlinguistic strategy) คือ กลวิธีการเคลื่อนไหว การทำท่าทาง การแสดงสีหน้าแทนการพูดภาษาเป้าหมาย

ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสาร	ตัวอย่างการวิเคราะห์
Thai engineer: It's two legs, er you know และทำท่าทางโดยการกางนิ้วเป็นสองขา	วิศวกรไทยอธิบายลักษณะของภาพโดยบอกว่ามันมีสองขาและยังมีการทำท่าทางให้ผู้ฟังเห็นว่าสองขานั้นมีลักษณะรูปร่างเป็นอย่างไรเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายนั่นเอง ซึ่งเป็นกลวิธีการไม่ใช่คำพูด
Thai engineer: you use this one to ทำท่าไขน็อตให้ผู้ฟังดูหลายๆ ครั้ง	วิศวกรไทยไม่สามารถสื่อสารได้ จึงใช้วิธีการสื่อสารด้วยการแสดงท่าทางแทนคำพูด ซึ่งเป็นกลวิธีการไม่ใช่คำพูด
Thai engineer: when you want to work with this. แสดงท่าทางการเอามือทั้งสองข้างประกบกับโต๊ะ เพื่อต้องการจะบอกว่าใช้หนีบ	วิศวกรไทยไม่สามารถสื่อสารได้ จึงใช้วิธีการสื่อสารด้วยการแสดงท่าทางของการทำงานของอุปกรณ์ โดยต้องการจะสื่อความหมายว่าของชิ้นนี้ใช้หนีบ ซึ่งเป็นกลวิธีการไม่ใช่คำพูด
Thai engineer: you use และ ทำท่ายกมือขึ้นและลงสลับกันไปพร้อมออกเสียงว่า คู้ด คู้ด	วิศวกรไทยไม่สามารถสื่อสารได้ จึงใช้วิธีการแสดงท่าทางของการทำงานของอุปกรณ์ ด้วยการยกมือขึ้นและลงสลับกันไปพร้อมออกเสียงว่า คู้ด คู้ด ซึ่งเป็นกลวิธีการไม่ใช่คำพูด
Thai engineer: you have some ทำท่าตอกตะปู พร้อมออกเสียงป๊อปป๊อปป๊อ	วิศวกรไทยไม่สามารถคิดคำศัพท์มาทำการสื่อสารกับผู้ฟังได้จึงได้ทำการแสดงท่าทางการตอกตะปู พร้อมออกเสียงป๊อปป๊อ ซึ่งเป็นกลวิธีการไม่ใช่คำพูด
Thai engineer: we use for like this ทำท่าทางหมุนมือหลายๆ ครั้ง	วิศวกรไทยทำท่าทางหมุนมือหลายๆรอบ เพื่อต้องการสื่อว่าใช้ปะแจไขน็อต ซึ่งเป็นกลวิธีการไม่ใช่คำพูด
Thai engineer: It like this ทำท่าชูนิ้วชี้และจอตตรงบริเวณปลายนิ้วเพื่อให้เห็นเป็นรูปตะขอ	วิศวกรไทยขาดความรู้ทาวด้านคำศัพท์ แต่ต้องการจะบอกว่ามันมีลักษณะเป็นรูปตะขอจึงทำท่าโดยการงอนิ้ว ดงนั้น ซึ่งเป็นกลวิธีการไม่ใช่คำพูด

ตารางที่ 18 กลวิธีการพูดแปลคำต่อคำ (Literal translation strategy) คือ กลวิธีการพูดเรียงคำหรือประโยคด้วยภาษาแม่หรือภาษาแรก

ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสาร	ตัวอย่างการวิเคราะห์
Thai engineer: It can go longer and shorten.	วิศวกรไทยทำการอธิบายคำว่าตลับเมตร โดยการแปลจากภาษาไทยว่ามันสามารถไปได้ยาวมากและสั้นมาก ซึ่งในภาษาอังกฤษต้องพูดว่า it can be pulled out or can be retracted. ซึ่งเป็นกลวิธีการพูดแปลคำต่อคำ
Thai engineer: It is a number third letter English.	ผู้พูดต้องการอธิบายว่ามันคือตัวหนังสือเลขสามภาษาอังกฤษซึ่งเป็นการพูดแปลมาจากภาษาไทย แต่ที่ถูกต้องคือ the 3rd letter in English alphabet ซึ่งมีความหมายว่าพยัญชนะภาษาอังกฤษในลำดับที่สาม ซึ่งเป็นกลวิธีการพูดแปลคำต่อคำ
Thai engineer: if your car change tire.	วิศวกรไทยพูดโดยการแปลจากภาษาไทยว่า รถคุณเปลี่ยนยาง (your car change tire) ซึ่งในภาษาอังกฤษต้องพูดว่า you need to change a tire on your car ซึ่งเป็นกลวิธีการพูดแปลคำต่อคำ
Thai engineer: Your photo on wall.	วิศวกรไทยพูดโดยการแปลจากภาษาไทยว่า รูปคุณติดบนผนัง ซึ่งในภาษาอังกฤษจะพูดว่า กรอบรูปคุณติดอยู่บนผนัง (Your frame needs to be fixed to wall) ซึ่งเป็นกลวิธีการพูดแปลคำต่อคำ
Thai engineer: we can socket.	วิศวกรไทย พูดแปลจากภาษาไทยว่าพวกเราสามารถเสียบ ซึ่งในภาษาอังกฤษพูดว่า we can plug into a socket ซึ่งเป็นกลวิธีการพูดแปลคำต่อคำ
Thai engineer: But not spoon, but at the end it the curve a little bit.	วิศวกรไทย พูดแปลจากภาษาไทยว่าส่วนปลายมันโค้งเล็กน้อย ซึ่งในภาษาอังกฤษพูดว่า it has a curved area at the end like a spoon. ซึ่งเป็นกลวิธีการพูดแปลคำต่อคำ

ตารางที่ 19 กลวิธีการยกตัวอย่าง (Exemplification Strategy) คือ กลวิธีที่ผู้พูดยกตัวอย่างเพื่อสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้ฟัง

ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสาร	ตัวอย่างการวิเคราะห์
Thai engineer: Such as you want to hit the, the nail on the wood, you can use this one.	วิศวกรไทยยกตัวอย่างโดยเริ่มคำว่า such as แล้วทำการอธิบายต่อไป ซึ่งเป็นกลวิธีการยกตัวอย่าง
Thai engineer: Example like the piston you have to use it.	วิศวกรไทยให้ตัวอย่าง เพื่อทำการอธิบายให้ผู้ฟังเข้าใจ โดยเริ่มคำว่า example แล้วทำการอธิบายต่อไป ซึ่งเป็นกลวิธีการยกตัวอย่าง
Thai engineer: For example, we want to use this tool to lift up and move to somewhere.	วิศวกรไทยให้ตัวอย่าง ว่าเราต้องใช้อุปกรณ์ชิ้นนี้เพื่ออะไร โดยเริ่มคำว่า For example แล้วทำการอธิบายต่อไป ซึ่งเป็นกลวิธีการยกตัวอย่าง
Thai engineer: For example, when you go to Switzerland, The famous souvenir from there.	วิศวกรไทยให้ตัวอย่าง ว่าเราอุปกรณ์ชิ้นนี้เป็นของที่ระลึกที่มีชื่อเสียงของประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ด้วยการเริ่มด้วยคำว่า For example ซึ่งเป็นกลวิธีการยกตัวอย่าง
Thai engineer: For example we have the two pipes and connect together. We can use this tool.	วิศวกรไทยทำการยกตัวอย่าง เพื่อทำอธิบายความหมาย ว่าเรามีท่อสองชิ้นและต้องการเชื่อมต่อเข้าหากัน ด้วยการเริ่มด้วยคำว่า For example ซึ่งเป็นกลวิธีการยกตัวอย่าง
Thai engineer: For example, if you would like to install the screw, we use this one for turning.	วิศวกรไทยให้ตัวอย่าง เพื่อทำการอธิบายให้ผู้ฟังเข้าใจ โดยเริ่มคำว่า For example แล้วทำการอธิบายต่อไป ซึ่งเป็นกลวิธีการยกตัวอย่าง
Thai engineer: For example, if we would like to hold the part, or would like to connect the part together. We can use this tool.	วิศวกรไทยให้ตัวอย่าง เพื่อทำการอธิบายให้ผู้ฟังเข้าใจ โดยเริ่มคำว่า For example แล้วทำการอธิบายต่อไป ซึ่งเป็นกลวิธีการยกตัวอย่าง

ตารางที่ 20 กลวิธีการสรุปความ (Generalize strategy) คือ กลวิธีการใช้คำในภาษาที่สองซึ่งมีความหมายใกล้เคียงกับคำศัพท์ที่ต้องการสื่อความหมาย

ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสาร	ตัวอย่างการวิเคราะห์
Thai engineer: The picture is looks like a tool.	วิศวกรไทยอธิบายว่ารูปภาพนี้มีลักษณะเหมือนเครื่องมือ ซึ่งจัดเป็นคำที่บอกประเภทของสิ่งของ ซึ่งว่าเป็นกลวิธีการสรุปความ
Thai engineer: This some kind like the tool.	วิศวกรไทยอธิบายว่าเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่ง ซึ่งจะเห็นได้ว่ามีความหมายที่กว้างมากหรือเป็นคำที่บอกหมวดหมู่นั้นเอง ซึ่งว่าเป็นกลวิธีการสรุปความ
Thai engineer: This one also a kind of the tool.	วิศวกรไทยอธิบายว่า อันนี้คือเครื่องมือประเภทหนึ่ง ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นการบอกประเภทของเครื่องมือ ซึ่งเป็นกลวิธีการสรุปความ
Thai engineer: This is a kind of the measuring equipment.	วิศวกรไทยอธิบายว่า อันนี้คือเครื่องมือประเภทหนึ่งของอุปกรณ์การวัด ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นการบอกประเภทของเครื่องมือ ซึ่งเป็นกลวิธีการสรุปความ
Thai engineer: This is a kind of car but you can see only in industry.	วิศวกรไทยอธิบายว่า อันนี้คือรถประเภทหนึ่งแต่คุณสามารรถเห็นได้ในอุตสาหกรรมเท่านั้น ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นการบอกประเภทของรถ ซึ่งเป็นกลวิธีการสรุปความ
Thai engineer: This is an electric tool.	วิศวกรไทยอธิบายว่า อันนี้คืออุปกรณ์ไฟฟ้า ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นการบอกประเภทของเครื่องมือ ซึ่งเป็นกลวิธีการสรุปความ
Thai engineer: It is a basic tool for mechanic.	วิศวกรไทยอธิบายว่า มันคือเครื่องมือพื้นฐานสำหรับช่าง ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นการบอกประเภทของเครื่องมือ ซึ่งเป็นกลวิธีการสรุปความ

ตารางที่ 21 กลวิธีการหลีกเลี่ยงหัวข้อสนทนา (Topic avoidance strategy) คือ กลวิธีการที่ผู้พูดไม่พูดเกี่ยวกับหัวข้อสนทนาที่ผู้พูดไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์ หรือ โครงสร้างประโยค

ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสาร	ตัวอย่างการวิเคราะห์
<p>Thai engineer: we use it, to check of, I think you never use it, or sometime use in your life. I think the next picture you will be known.</p>	<p>วิศวกรไทยไม่สามารถที่จะอธิบายได้ จึงพยายามที่จะเลี่ยงหัวข้อของการสนทนาโดยกล่าวว่าฉันคิดว่าคุณต้องรู้ความหมายของรูปภาพอันถัดไปอย่างแน่นอน ซึ่งเป็นกลวิธีการหลีกเลี่ยงหัวข้อสนทนา</p>
<p>Thai engineer: when a pipe in your toilet has a problem, you can use this tool, but for me I will call a supplier to help, you know Boonthavorn. Their service is very good.</p>	<p>วิศวกรไทยอธิบายความกับคู่สนทนาแต่เปลี่ยนประเด็นในระหว่างการสนทนา ซึ่งเป็นกลวิธีการหลีกเลี่ยงหัวข้อสนทนา</p>
<p>Thai engineer: If you have a car accident , you have to use this tool, I have a story to share , last week I went to Saraburi Province, it was heavy traffic so I think is has an accident but you know, didn't have any accident but the policeman checked driver's license. It was boring.</p>	<p>วิศวกรไทยทำการอธิบายข้อความแต่ก็เปลี่ยนหัวข้อในระหว่างที่ทำการสนทนาอยู่ ซึ่งเป็นกลวิธีการหลีกเลี่ยงหัวข้อสนทนา</p>
<p>Thai engineer: The farmer they want to build the rice plant in Thailand. They have special tool to cut the rice. Do you like to eat rice? Jasmine rice is a good product of Thailand. Curry and rice is my favorite food. How about you?</p>	<p>วิศวกรไทย พยายามทำการอธิบายข้อความ แต่ด้วยข้อจำกัดของคำศัพท์ จึงเปลี่ยนหัวข้อในระหว่างที่ทำการสนทนาไปเป็นหัวข้ออื่นแทน ซึ่งเป็นกลวิธีการหลีกเลี่ยงหัวข้อสนทนา</p>

ตารางที่ 22 กลวิธีการละทิ้งหัวข้อสนทนา (Message abandonment strategy) คือ กลวิธีการยุติการพูดในขณะที่การสนทนายังคงดำเนินอยู่เนื่องจากผู้พูดมีปัญหาในการใช้ภาษา

ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสาร	ตัวอย่างการวิเคราะห์
Thai engineer: I don't know. I pass it. Could I go back when I finish the number 10.	วิศวกรไทยไม่สามารถทำการอธิบายได้ จึงขอผ่านหัวข้อนี้ไป ซึ่งเป็นกลวิธีการละทิ้งข้อสนทนา
Thai engineer: This just like some	วิศวกรไทยพยายามทำการอธิบายความหมาย แต่ด้วยข้อจำกัดทางด้านคำศัพท์ จึงหยุดการสนทนาเพื่อต้องการบอกคู่สนทนาว่า ผู้พูดไม่สามารถทำการอธิบายต่อไปได้ ซึ่งเป็นกลวิธีการละทิ้งข้อสนทนา
Thai engineer: Look like it's difficult to say, what happen, I cannot describe. I am sorry.	วิศวกรไทยเริ่มการสนทนาด้วยการบอกว่ามันยากและไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น ฉันไม่สามารถทำการอธิบายความหมาย ฉันขอโทษ ซึ่งเป็นกลวิธีการละทิ้งข้อสนทนา
Thai engineer: I think I skip this one. It's not easy for me.	วิศวกรไทยบอกกับคู่สนทนาว่าฉันขอข้ามหัวข้อนี้เพราะมันไม่ง่ายสำหรับฉัน เนื่องด้วยข้อจำกัดของคำศัพท์ ซึ่งเป็นกลวิธีการละทิ้งข้อสนทนา
Thai engineer: You have the pipe, stainless pipe, er some the equipment cannot	ในระหว่างที่วิศวกรไทยกำลังทำการอธิบายความหมาย แต่ก็หยุดการสนทนาลง เนื่องด้วยข้อจำกัดทางด้านคำศัพท์ ซึ่งเป็นกลวิธีการละทิ้งข้อสนทนา
Thai engineer: it look like er er mouth of the bird. I don't know the word	วิศวกรไทยทำการอธิบายความหมาย แต่ด้วยข้อจำกัดทางด้านคำศัพท์ จึงทำให้การสนทนาหยุดลง ซึ่งเป็นกลวิธีการละทิ้งข้อสนทนา

ตารางที่ 23 กลวิธีการแก้ไขด้วยตัวเอง (Self-repairs strategy) คือ กลวิธีการที่ผู้พูดพบว่าตัวเองพูดผิดแล้วทำการแก้ไขด้วยตัวเอง

ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสาร	ตัวอย่างการวิเคราะห์
Thai engineer: And plug in to your computer, oh no no, to your TV .	วิศวกรไทยทำการอธิบายความ แต่รู้ตัวว่าพูดผิด โดยพูดคำว่า oh no no และทำการแก้ไขด้วยการอธิบายความต่อไป ซึ่งเป็นกลวิธีการแก้ไขด้วยตัวเอง
Thai engineer: When you want to make some metal stuff you want to clean oh no, I'm sorry, you want to make it er smooth.	ในขณะที่วิศวกรไทยทำการอธิบายความ แต่รู้ว่าตัวเองพูดผิด โดยพูดคำว่า oh no, I'm sorry และทำการแก้ไขด้วยการอธิบายความต่อไป ซึ่งเป็นกลวิธีการแก้ไขด้วยตัวเอง
Thai engineer: I think if you want to connect the hard disk, er no, usually I think it more like more connector for the printer.	วิศวกรไทยทำการอธิบายความ แต่รู้ว่าตัวเองพูดผิด โดยพูดคำว่า er no และทำการแก้ไขด้วยการอธิบายความต่อไป ซึ่งเป็นกลวิธีการแก้ไขด้วยตัวเอง
Thai engineer: No 6 is er use with the bone , er I'm wrong I would like to talk that bolt.	วิศวกรไทยทำการอธิบายความและรู้ว่าตัวเองพูดออกเสียงคำศัพท์ของคำว่า bolt ผิด โดยพูดว่า bone แทนคำว่า bolt จึงกล่าวคำว่า I'm wrong และทำการอธิบายความต่อไป ซึ่งเป็นกลวิธีการแก้ไขด้วยตัวเอง
Thai engineer: er look like the car. No no, how can I say. This is equipment.	วิศวกรไทยทำการอธิบายแต่รู้ว่าตัวเองพูดผิดจึงกล่าวคำว่า no no และทำการอธิบายความต่อไป ซึ่งเป็นกลวิธีการแก้ไขด้วยตัวเอง
Thai engineer: It is cleaning the gap, sorry, we use for measuring the gap or the thickness of the object or the material.	วิศวกรไทยทำการอธิบายแต่รู้ว่าตัวเองพูดผิดจึงกล่าวคำว่า sorry และทำการอธิบายความต่อไป ซึ่งเป็นกลวิธีการแก้ไขด้วยตัวเอง
Thai engineer: when you have a frame er sorry a picture frame then you hangs that picture on the wall.	วิศวกรไทยทำการอธิบายแต่รู้ว่าตัวเองพูดผิดจึงกล่าวคำว่า sorry และทำการอธิบายความต่อไป ซึ่งเป็นกลวิธีการแก้ไขด้วยตัวเอง

ตารางที่ 24 กลวิธีการขอความช่วยเหลือ (Appeal for assistance strategy) คือ กลวิธีที่คู่สนทนาขอความช่วยเหลือโดยตรงหรือทางอ้อมจากคู่สนทนา

ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสาร	ตัวอย่างการวิเคราะห์
Thai engineer: I don't know how it's call. Please say something to me.	วิศวกรไทยไม่รู้คำศัพท์ จึงขอให้ผู้ฟังช่วยพูดบางอย่างออกมา จึงพูดว่า please say something to me ซึ่งเป็นกลวิธีการขอความช่วยเหลือ
Thai engineer: What you call? I don't know.	วิศวกรไทยไม่รู้คำศัพท์ จึงบอกผู้ฟังว่า เขาไม่รู้ว่ามีสิ่งนี้เรียกว่าอะไรและถามผู้ฟังว่า what you call? ซึ่งเป็นกลวิธีการขอความช่วยเหลือ
Thai engineer: Do you know? How does it call?	วิศวกรไทยไม่สามารถทำการสื่อสารได้จึงทำการถามผู้ฟังว่า Do you know? How does it call? ซึ่งเป็นกลวิธีการขอความช่วยเหลือ
Thai engineer: what is that? Told me what your picture is having.	วิศวกรไทยไม่สามารถทำการสื่อสารได้ เนื่องจากข้อจำกัดของความรู้เรื่องคำศัพท์ จึงขอความช่วยเหลือจากผู้ฟังโดยตรง ด้วยการพูดว่า Told me what is your picture having. ซึ่งเป็นกลวิธีการขอความช่วยเหลือ
Thai engineer: The shape is bar but not bar. I don't know, how to say, how it call in English?	วิศวกรไทยต้องการสื่อความหมายว่ารูปร่างเป็นแท่งแต่มีลักษณะโค้งนิดหน่อย แต่ไม่รู้คำศัพท์ จึงถามผู้ฟังว่าในภาษาอังกฤษพูดว่าอย่างไร (how it call in English) ซึ่งเป็นกลวิธีการขอความช่วยเหลือ

ตารางที่ 25 กลวิธีการพูดภาษาแม่ปนภาษาที่สอง (Language switch strategy) คือ กลวิธีการใช้คำ
ในภาษาแม่หรือภาษาแรกแทนการใช้คำที่ถูกต้องในภาษาที่สอง

ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสาร	ตัวอย่างการวิเคราะห์
Thai engineer: It looks like Gecko ตุ๊กแก you know.	วิศวกรไทยอธิบายว่าของสิ่งนี้มีลักษณะเหมือน ตุ๊กแก แต่ผู้พูดได้พูดภาษาไทยคำว่าตุ๊กแกในระหว่าง การสนทนาด้วย ซึ่งเป็นกลวิธีการพูดภาษาแม่ปน ภาษาที่สอง
Thai engineer: The shape looks like the ที่ เปิดขวด. Er the thing to open the bottle cap.	วิศวกรไทยอธิบายว่าของสิ่งนี้มีรูปร่างคล้ายกับที่เปิด ขวด ซึ่งคำว่าที่เปิดขวดเป็นคำในภาษาไทย ซึ่งเป็น กลวิธีการพูดภาษาแม่ปนภาษาที่สอง
Thai engineer: It's a คีม อะ, when you would like to cut steel we need to use it.	วิศวกรไทยกล่าวว่ามันคือ คีม ซึ่งคำว่าคีม คือคำที่ใช้ พูดในภาษาไทย ซึ่งเป็นกลวิธีการพูดภาษาแม่ปน ภาษาที่สอง
Thai engineer: when you use this tool you have to โยกมือ er move your hand.	วิศวกรไทยอธิบายการใช้งานของเครื่องมือและได้ พูดภาษาไทยคำว่า โยกมือ ในระหว่างการสนทนา ซึ่งเป็นกลวิธีการพูดภาษาแม่ปนภาษาที่สอง
Thai engineer: Looks like it has er a handle to hold, have like a hook ตรงหาง หรือปลาย er in the tail.	วิศวกรไทยอธิบายว่าสิ่งนี้มีด้ามจับ และมีตะขอตรง ส่วนปลาย โดยได้พูดภาษาไทยคำว่า ตรงหางหรือ ปลาย ในระหว่างการสนทนา ซึ่งเป็นกลวิธีการพูด ภาษาแม่ปนภาษาที่สอง

ตารางที่ 26 กลวิธีการใช้คำใกล้เคียง (Approximation strategy) คือ กลวิธีการใช้คำที่มีลักษณะ
ทางความหมายที่ใกล้เคียง

ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสาร	ตัวอย่างการวิเคราะห์
Thai engineer: This one is same like a screw driver.	วิศวกรไทยอธิบายคำว่า screw driver ซึ่งมีความหมายว่า ไส้ควง แทนคำว่า Standard tip Screwdriver)ซึ่งมีความหมายว่า ไส้ควงปากแบบ ซึ่งเป็นกลวิธีการใช้คำใกล้เคียง
Thai engineer: There are many electric cable inside.	วิศวกรไทยอธิบายคำว่า electric cable แทนคำว่า electric wire ซึ่งมีความหมายว่า สายไฟ ซึ่งเป็นกลวิธีการใช้คำใกล้เคียง
Thai engineer: This one is a clamp.	วิศวกรไทยใช้คำว่า clamp ซึ่งแปลว่าเครื่องมือที่ทำให้ติดแน่นเข้าด้วยกัน แทนคำว่า C clamp ซึ่งเป็นชื่อเรียกของอุปกรณ์ ซึ่งเป็นกลวิธีการใช้คำใกล้เคียง

ตารางที่ 27 กลวิธีการสร้างคำใหม่ (Word coinage strategy) คือ กลวิธีการสร้างคำใหม่เพื่อใช้สื่อ
ความหมายที่ต้องการ

ตัวอย่างการใช้กลวิธีการสื่อสาร	ตัวอย่างการวิเคราะห์
Thai engineer: You use for clockwise when you have to tighten it and for another clockwise when you have to loosen it.	วิศวกรไทยอธิบายคำว่า clockwise ซึ่งมีความหมายว่า หมุนตามเข็มนาฬิกา และใช้คำว่า another clockwise เพื่อต้องการสื่อความหมายคำว่าหมุนทวนเข็มนาฬิกาซึ่งในภาษาอังกฤษใช้คำว่า anticlockwise ซึ่งเป็นการกลวิธีการสร้างคำใหม่